

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧИТАТЕЛИТЕ

Тази публикация съдържа консолидираните текстове на Договора за Европейския съюз (ДЕС) и на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) с протоколите и приложенията към тях, в които са отразени измененията, направени с Договора от Лисабон, подписан на 13 декември 2007 г. в Лисабон и влязъл в сила на 1 декември 2009 г. Тя съдържа също декларациите, приложени към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон.

Освен това тази публикация съдържа изменението, направено с Протокола за изменение на Протокола относно преходните разпоредби, приложен към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, изменението направено с Регламент (ЕС, Евратом) № 741/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 11 август 2012 г. за изменение на Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз и приложение I към него, както и измененията направени с решения 2010/718/ЕС и 2012/419/ЕС на Европейския съвет от 29 октомври 2010 г. и 11 юли 2012 г. за изменение на статута по отношение на Европейския съюз съответно на остров Сен Бартелеми и на Майот. Тази публикация включва и член 136, параграф 3 от ДФЕС, добавен с Решение 2011/199/ЕС на Европейския съвет от 25 март 2011 г. за изменение на член 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на механизъм за стабилност за държавите-членки, чиято парична единица е еврото, вследствие на приключването на процедурите по ратификация на държавите-членки. Тази публикация съдържа освен това и измененията, направени с Акта за присъединяване на Република Хърватия. Тази публикация съдържа също и измененията, направени с Регламент (ЕС, Евратом) 2015/2422 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз.

Тази публикация съдържа и приетите до март 2016 г. поправки.

Тази публикация съдържа и Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена в Страсбург на 12 декември 2007 г. от Европейския парламент, Съвета и Комисията (ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр.1). Този текст възпроизвежда, като адаптира Хартата, прогласена на 7 декември 2000 г. и я заменя от 1 декември 2009 г., датата на влизане в сила на Договора от Лисабон. В съответствие с член 6, параграф 1, първа алинея от Договора за Европейския съюз, Хартата, прогласена през 2007 г., има същата юридическа сила като Договорите.

Тази публикация е средство за документиране и не ангажира отговорността на институциите.

КОНСОЛИДИРАН ТЕКСТ
НА
ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съдържание

	Страница
КОНСОЛИДИРАН ТЕКСТ НА ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	13
ПРЕАМБЮЛ	15
ДЯЛ I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ	16
ДЯЛ II РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ДЕМОКРАТИЧНИТЕ ПРИНЦИПИ	20
ДЯЛ III РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИНСТИТУЦИИТЕ	22
ДЯЛ IV РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЗАСИЛЕНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО	27
ДЯЛ V ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЪНШНАТА ДЕЙНОСТ НА СЪЮЗА И СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБЩАТА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ	28
Глава 1 Общи разпоредби относно външната дейност на Съюза	28
Глава 2 Специфични разпоредби относно общата външна политика и политика на сигурност	30
Раздел 1 Общи разпоредби	30
Раздел 2 Разпоредби, свързани с общата политика за сигурност и отбрана	38
ДЯЛ VI ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	41

ПРОТОКОЛИ	201
Протокол (№ 1) относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз	203
Протокол (№ 2) относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност	206
Протокол (№ 3) относно статута на Съда на Европейския съюз	210
Протокол (№ 4) за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка	230
Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка	251
Протокол (№ 6) за местоположението на седалищата на институциите и някои органи, служби и агенции на Европейския съюз	265
Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз	266
Протокол (№ 8) относно член 6, параграф 2 от договора за Европейския съюз относно присъединяването на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи	273
Протокол (№ 9) относно решението на Съвета относно прилагането на член 16, параграф 4 от договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от договора за функционирането на Европейския съюз между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г., от една страна, и след 1 април 2017 г., от друга страна	274
Протокол (№ 10) относно постоянното структурирано сътрудничество, установено с член 42 от договора за Европейския съюз	275
Протокол (№ 11) относно член 42 от договора за европейския съюз	278
Протокол (№ 12) относно процедурата при прекомерен дефицит	279
Протокол (№ 13) относно критериите за конвергенция	281
Протокол (№ 14) относно Еврогрупата	283

	Страница
Протокол (№ 15) за някои разпоредби, отнасящи се до обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия	284
Протокол (№ 16) за някои разпоредби относно Дания	287
Протокол (№ 17) относно Дания	288
Протокол (№ 18) относно Франция	289
Протокол (№ 19) относно постиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз	290
Протокол (№ 20) относно прилагането на някои аспекти на член 26 от Договора за функционирането на Европейския съюз спрямо обединеното кралство и ирландия	293
Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие	295
Протокол (№ 22) относно позицията на Дания	298
Протокол (№ 23) за външните отношения на държавите-членки по отношение на прекосяването на външните граници	303
Протокол (№ 24) относно убежището, предоставяно на гражданите на държавите-членки на Европейския съюз	304
Протокол (№ 25) относно упражняването на областите на споделена компетентност	306
Протокол (№ 26) относно услугите от общ интерес	307
Протокол (№ 27) относно вътрешния пазар и конкуренцията	308
Протокол (№ 28) за икономическото, социалното и териториалното сближаване	309
Протокол (№ 29) за системата на публичното радиоразпръскване в държавите-членки	311
Протокол (№ 30) относно прилагането на Хартата на основните права на Европейския съюз към полша и към Обединеното кралство	312
Протокол (№ 31) относно вноса в съюза на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили	314
Протокол (№ 32) относно придобиването на недвижима собственост в Дания	317
Протокол (№ 33) относно член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз	318

	Страница
Протокол (№ 34) за специалния режим, приложим за Гренландия	319
Протокол (№ 35) относно член 40.3.3 от Конституцията на Ирландия	320
Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби	321
Протокол (№ 37) относно финансовите последици от изтичането на срока на Договора за ЕОВС и Изследователския фонд за въглища и стомана	327
 ДЕКЛАРАЦИИ , приложени към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, подписан на 13 декември 2007 г.	335
A. ДЕКЛАРАЦИИ ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЕНИ РАЗПОРЕДБИ НА ДОГОВОРИТЕ	337
1. Декларация относно Хартата на основните права на Европейския съюз	337
2. Декларация по член 6, параграф 2 от Договора за Европейския съюз	337
3. Декларация по член 8 от Договора за Европейския съюз	337
4. Декларация относно състава на Европейския парламент	337
5. Декларация относно политическото съгласие в Европейския съвет относно проекта на решение за състава на Европейския парламент	337
6. Декларация по член 15, параграфи 5 и 6, член 17, параграфи 6 и 7 и член 18 от Договора за Европейския съюз	338
7. Декларация по член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз	338
8. Декларация относно практическите мерки, които следва да се вземат при влизането в сила на Договора от Лисабон по отношение на председателството на Европейския съвет и на Съвета по външни работи	340
9. Декларация относно член 16, параграф 9 от Договора за Европейския съюз относно решението на Европейския съвет относно председателството на Съвета	341
10. Декларация по член 17 от Договора за Европейския съюз	342
11. Декларация по член 17, параграфи 6 и 7 от Договора за Европейския съюз	342
12. Декларация по член 18 от Договора за Европейския съюз	342

	Страница
13. Декларация относно общата външна политика и политика на сигурност	343
14. Декларация относно общата външна политика и политика на сигурност	343
15. Декларация по член 27 от Договора за Европейския съюз	343
16. Декларация по член 55, параграф 2 от Договора за Европейския съюз	344
17. Декларация относно предимството на правото	344
18. Декларация относно разграничаването на областите на компетентност	344
19. Декларация по член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз	345
20. Декларация по член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз	345
21. Декларация относно защитата на личните данни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество	345
22. Декларация по членове 48 и 79 от Договора за функционирането на Европейския съюз	346
23. Декларация по член 48, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз	346
24. Декларация относно юридическата правосубектност на Европейския съюз	346
25. Декларация по членове 75 и 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз	346
26. Декларация относно неучастието на държава-членка в мярка, основана на дял V, трета част, от Договора за функционирането на Европейския съюз	346
27. Декларация по член 85, параграф 1, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз	347
28. Декларация по член 98 от Договора за функционирането на Европейския съюз	347
29. Декларация по член 107, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз	347
30. Декларация по член 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз	347
31. Декларация по член 156 от Договора за функционирането на Европейския съюз	348
32. Декларация по член 168, параграф 4, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз	348
33. Декларация по член 174 от Договора за функционирането на Европейския съюз	349
34. Декларация по член 179 от Договора за функционирането на Европейския съюз	349
35. Декларация по член 194 от Договора за функционирането на Европейския съюз	349

36.	Декларация по член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз за воденето на преговори и сключването на международни споразумения от държавите-членки в областта на пространството на свобода, сигурност и правосъдие	349
37.	Декларация по член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз	349
38.	Декларация по член 252 от Договора за функционирането на Европейския съюз за броя на генералните адвокати в Съда	350
39.	Декларация по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз	350
40.	Декларация по член 329 от Договора за функционирането на Европейския съюз	350
41.	Декларация по член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз	350
42.	Декларация по член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз	351
43.	Декларация по член 355, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз	351
Б.	ДЕКЛАРАЦИИ ОТНОСНО ПРОТОКОЛИТЕ, ПРИЛОЖЕНИ КЪМ ДОГОВОРИТЕ	352
44.	Декларация по член 5 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз	352
45.	Декларация по член 5, параграф 2 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз	352
46.	Декларация по член 5, параграф 3 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз	352
47.	Декларация по член 5, параграфи 3, 4 и 5 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз	352
48.	Декларация относно Протокола относно позицията на Дания	353
49.	Декларация относно позицията на Италия	353
50.	Декларация по член 10 от Протокола относно преходните разпоредби	354
В.	ДЕКЛАРАЦИИ НА ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ	355
51.	Декларация на Кралство Белгия относно националните парламенти	355
52.	Декларация на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Италианската република, Република Кипър, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Република Австрия, Португалската република, Румъния, Република Словения и Словашката република относно символите на Европейския съюз	355
53.	Декларация на Чешката република относно Хартата на основните права на Европейския съюз	355

	Страница
54. Декларация на Федерална република Германия, Ирландия, Република Унгария, Република Австрия и Кралство Швеция	356
55. Декларация на Кралство Испания и на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия	356
56. Декларация на Ирландия относно член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие	356
57. Декларация на Италианската република относно състава на Европейския парламент	357
58. Декларация на Република Латвия, Република Унгария и Република Малта относно изписването на наименованието на единната парична единица в Договорите	357
59. Декларация на Кралство Нидерландия относно член 312 от Договора за функционирането на Европейския съюз	357
60. Декларация на Кралство Нидерландия относно член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз	358
61. Декларация на Република Полша относно Хартата на основните права на Европейския съюз	358
62. Декларация на Република Полша относно Протокола относно прилагането на Хартата на основните права на Европейския съюз спрямо Полша и Обединеното кралство	358
63. Декларация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно определението на понятието „граждани“	358
64. Декларация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно правото на глас при изборите за Европейски парламент	358
65. Декларация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия по член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз	359
Таблицы на съответствието	361
Договор за Европейския съюз	361

КОНСОЛИДИРАН ТЕКСТ
НА
ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ПРЕАМБЮЛ

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ, НЕЙНО ВЕЛИЧИСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ, НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА ИСПАНИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ, НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА, НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ, ⁽¹⁾

РЕШЕНИ да поставят началото на нов етап в процеса на европейска интеграция, започнат със създаването на Европейските общности,

ВДЪХНОВЕНИ от културното, религиозното и хуманистичното наследство на Европа, от което са се развили универсалните ценности на ненакърнимите и неотчуждими права на човешката личност, както и свободата, демокрацията, равенството и правовата държава,

КАТО НАПОМНЯТ историческото значение на края на разделението на европейския континент и необходимостта да се създаде стабилна основа за изграждането на бъдеща Европа,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ своята привързаност към принципите на свободата, демокрацията и зачитането правата на човека и основните свободи, както и принципа на правовата държава,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че зачитат основните социални права, определени в Европейската социална харта, подписана в Торино на 18 октомври 1961 г. и в Хартата на Общността за основните социални права на работниците от 1989 г.,

КАТО ЖЕЛАЯТ да задълбочат солидарността между своите народи, при зачитане на тяхната история, култура и традиции,

КАТО ЖЕЛАЯТ да засилят демократичното и ефикасно функциониране на институциите, така че да им дадат възможност, в единна институционална рамка, по-успешно да осъществяват поверените им задачи,

РЕШЕНИ да постигнат укрепването и конвергенцията на своите икономики и да създадат икономически и паричен съюз, включващ, в съответствие с разпоредбите на настоящия договор и на Договора за функционирането на Европейския съюз, единна и стабилна валута,

ТВЪРДО РЕШЕНИ да насърчават икономическия и социалния напредък на своите народи, отчитайки принципа на устойчивото развитие и, в контекста на изграждането на вътрешния пазар и на засилено единство и защита на околната среда, както и да осъществяват политики, които гарантират успореден напредък в икономическата интеграция и в останалите области,

⁽¹⁾ Република България, Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Австрия, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция междуременно станаха членки на Европейския съюз.

РЕШЕНИ да създадат общо гражданство за гражданите на своите държави,

РЕШЕНИ да осъществяват обща политика в областта на външните отношения и сигурността, включително постепенното изработване на обща отбранителна политика, която би могла да доведе до обща отбрана в съответствие с разпоредбите на член 42 и да укрепват по този начин европейската идентичност и нейната независимост с цел насърчаване на мира, сигурността и напредъка в Европа и в света,

РЕШЕНИ да улеснят свободното движение на хора и същевременно да гарантират безопасността и сигурността на своите народи, като установят пространство на свобода, сигурност и правосъдие в съответствие с разпоредбите на настоящия договор и на Договора за функционирането на Европейския съюз,

РЕШЕНИ да продължат процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се приемат възможно най-близо до гражданите в съответствие с принципа на субсидиарност,

С ОГЛЕД да бъдат предприети по-нататъшни стъпки за напредъка на европейска интеграция,

РЕШИХА да създадат Европейски съюз, като за тази цел посочиха за свои упълномощени представители:

(Списъкът на упълномощените представители не е възпроизведен)

КОИТО, след като си размениха установените за валидни и съставени в надлежна форма пълномощни, СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

(предишен член 1 от ДЕС) ⁽¹⁾

С настоящия договор високодоговарящите се страни създават помежду си ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“, на който държавите-членки предоставят области на компетентност, за да бъдат постигнати общите им цели.

Настоящият договор бележи нов етап в процеса на изграждане на все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост и възможно най-близко до гражданите.

Съюзът се основава на настоящия договор и на Договора за функционирането на Европейския съюз (наричани по-нататък „Договорите“). Тези два договора имат еднаква юридическа сила. Съюзът заменя Европейската общност и е неин правопреемник.

⁽¹⁾ Тази препратка има информативен характер. За по-точна информация виж таблиците на съответствието между предишната и новата номерация на Договорите.

Член 2

Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, включително правата на лицата, които принадлежат към малцинства. Тези ценности са общи за държавите-членки в общество, чиито характеристики са плурализмът, недискриминацията, толерантността, справедливостта, солидарността и равенството между жените и мъжете.

Член 3

(предишен член 2 от ДЕС)

1. Съюзът има за цел да насърчава мира, ценностите си и благоденствието на своите народи.
2. Съюзът предоставя на своите граждани пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, в което е гарантирано свободното движение на хора в съчетание с подходящи мерки по отношение на контрола на външните граници, убежището, имиграцията, както и предотвратяването и борбата с престъпността.
3. Съюзът установява вътрешен пазар. Той работи за устойчивото развитие на Европа, основаващо се на балансиран икономически растеж и ценова стабилност, силно конкурентна социална пазарна икономика, която има за цел пълна заетост и социален прогрес, и високо равнище на защита и подобряване качеството на околната среда. Той насърчава научния и техническия прогрес.

Той се бори срещу социалното изключване и дискриминациите и насърчава социалната справедливост и закрила, равенството между жените и мъжете, солидарността между поколенията и защитата на правата на детето.

Той насърчава икономическото, социалното и териториалното сближаване, както и солидарността между държавите-членки.

Той зачита богатството на своето културно и езиково многообразие и следи за опазването и развитието на европейското културно наследство.

4. Съюзът установява икономически и паричен съюз, чиято парична единица е еврото.
5. В отношенията си с останалата част от света Съюзът утвърждава и насърчава своите ценности и интереси и допринася за защитата на своите граждани. Той допринася за мира, сигурността, устойчивото развитие на планетата, солидарността и взаимното уважение между народите, свободната и справедлива търговия, премахването на бедността и защитата на правата на човека и в частност тези на детето, както и за стриктното спазване и развитието на международното право, и по-специално зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации.
6. Съюзът преследва своите цели чрез подходящи средства, в зависимост от областите на компетентност, които са му предоставени с Договорите.

Член 4

1. В съответствие с член 5, всички области на компетентност, които не са предоставени на Съюза в Договорите, принадлежат на държавите-членки.

2. Съюзът зачита равенството на държавите-членки пред Договорите, както и националната им идентичност, присъща на техните основни политически и конституционни структури, включително по отношение на местното и регионалното самоуправление. Той зачита съществените функции на държавата и по-специално онези, които имат за цел да осигуряват нейната териториална цялост, да поддържат обществения ред и да опазват националната сигурност. По-специално, националната сигурност остава единствено в рамките на отговорността на всяка държава-членка.

3. По силата на принципа на лоялното сътрудничество, Съюзът и държавите-членки при пълно взаимно зачитане си съдействат при изпълнението на задачите, произтичащи от Договорите.

Държавите-членки вземат всички общи или специални мерки, необходими за гарантиране на изпълнението на задълженията, произтичащи от Договорите или от актовете на институциите на Съюза.

Държавите-членки съдействат на Съюза при изпълнението на неговите задачи и се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на Съюза.

Член 5

(предишен член 5 от ДЕО)

1. Принципът на предоставената компетентност определя границите на компетентност на Съюза. Принципите на субсидиарност и на пропорционалност определят упражняването на тази компетентност.

2. По силата на принципа на предоставената компетентност, Съюзът действа единствено в границите на компетентност, която държавите-членки са му предоставили с Договорите, с оглед постигане на поставените в тези Договори цели. Всяка компетентност, която не е предоставена на Съюза с Договорите, принадлежи на държавите-членки.

3. По силата на принципа на субсидиарност, в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само в случай и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, както на централно, така и на регионално и местно равнище, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза.

Институциите на Съюза прилагат принципа на субсидиарност в съответствие с Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност. Националните парламенти следят за спазването на принципа на субсидиарност в съответствие с процедурата, предвидена в този протокол.

4. По силата на принципа на пропорционалност, съдържанието и формата на дейност на Съюза не надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договорите.

Институциите на Съюза прилагат принципа на пропорционалност в съответствие с Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.

Член 6

(предишен член 6 от ДЕС)

1. Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., адаптирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която има същата юридическа сила като Договорите.

Разпоредбите на Хартата не разширяват по никакъв начин определения в Договорите области на компетентност на Съюза.

Правата, свободите и принципите, съдържащи се в Хартата, се тълкуват съгласно общите разпоредби на дял VII на Хартата, уреждащи нейното тълкуване и прилагане, и като надлежно се вземат предвид разясненията в Хартата, които посочват източниците на тези разпоредби.

2. Съюзът се присъединява към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Това присъединяване не променя областите на компетентност на Съюза, така както са определени в Договорите.

3. Основните права, както са гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и както произтичат от общите конституционни традиции на държавите-членки, са част от правото на Съюза в качеството им на общи принципи.

Член 7

(предишен член 7 от ДЕС)

1. По мотивирано предложение на една трета от държавите-членки, на Европейския парламент или на Европейската комисия Съветът, с мнозинство от четири пети от своите членове, след като получи одобрение от Европейския парламент, може да констатира наличието на очевиден риск от тежко нарушение от държава-членка на ценностите, посочени в член 2. Преди да направи тази констатация, Съветът изслушва въпросната държава-членка и може да отправи препоръки към нея, като действа съгласно същата процедура.

Съветът редовно проверява дали основанията за такава констатация продължават да са налице.

2. Европейският съвет, като действа с единодушие, по предложение на една трета от държавите-членки или на Европейската комисия, след като получи одобрение от Европейския парламент, може да установи наличието на тежко и продължаващо нарушение на ценностите, посочени в член 2 от страна на дадена държава-членка, след като покани тази държава-членка да представи своята позиция.

3. Когато е направена констатация по параграф 2, Съветът може с квалифицирано мнозинство да вземе решение за спирането на някои права, произтичащи от прилагането на Договорите по отношение на въпросната държава-членка, включително и на правото на глас на представителя на правителството на тази държава-членка в Съвета. Като прави това, Съветът взема под внимание възможните последици от такова спиране върху правата и задълженията на физическите и юридическите лица.

Във всеки случай задълженията на въпросната държава-членка според Договорите продължават да бъдат обвързващи за нея.

4. Съветът може впоследствие с квалифицирано мнозинство да вземе решение да измени или отмени мерките, взети въз основа на параграф 3, в отговор на промените в ситуацията, която е довела до тяхното налагане.

5. Условиата и редът за гласуване, които, за целите на настоящия член, се прилагат за Европейския парламент, за Европейския съвет и за Съвета, са определени в член 354 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 8

1. Съюзът развива привилегирани отношения със съседните страни с оглед установяване на пространство на просперитет и добросъседство, основано на ценностите на Съюза и характеризиращо се с близки и мирни отношения, изградени на основата на сътрудничеството.

2. За целите на параграф 1 Съюзът може да сключва специфични споразумения със заинтересованите страни. Тези споразумения могат да съдържат реципрочни права и задължения, както и възможността за предприемане на съвместни действия. Тяхното прилагане е предмет на периодично съгласуване.

ДЯЛ II

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ДЕМОКРАТИЧНИТЕ ПРИНЦИПИ

Член 9

Във всички свои дейности Съюзът зачита принципа на равенство между неговите граждани, които се ползват с еднакво внимание от страна на неговите институции, органи, служби и агенции. Всяко лице, което притежава гражданство на държава-членка, е гражданин на Съюза. Гражданството на Съюза се добавя към, а не замества националното гражданство.

Член 10

1. Функционирането на Съюза се основава на представителната демокрация.
2. В рамките на Съюза гражданите се представляват пряко в Европейския парламент.

Държавите-членки се представляват в Европейския съвет от техните държавни или правителствени ръководители, а в Съвета — от техните правителства, които от своя страна са демократично отговорни пред националните си парламенти или пред гражданите си.

3. Всеки гражданин има право да участва в демократичния живот на Съюза. Решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до гражданите.

4. Политическите партии на европейско равнище допринасят за формирането на европейско политическо съзнание и за изразяването на волята на гражданите на Съюза.

Член 11

1. Институциите предоставят чрез подходящи средства на гражданите и представителните организации възможността да изразяват и обменят публично своите мнения във всички области на дейност на Съюза.
2. Институциите поддържат открит, прозрачен и редовен диалог с представителните организации и гражданското общество.
3. С цел да осигури съгласуваност и прозрачност на дейността на Съюза, Европейската комисия провежда широки консултации със заинтересованите страни.
4. Най-малко един милион граждани на Съюза, граждани на значителен брой държави-членки, могат да поемат инициативата да приканят Европейската комисия да представи подходящо предложение, в рамките на предоставените ѝ правомощия, по въпроси, за които тези граждани считат, че за целите на прилагането на Договорите е необходим юридически акт на Съюза.

Процедурите и условията, необходими за представяне на такава инициатива се определят в съответствие с член 24, първа алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 12

Националните парламенти допринасят активно за доброто функциониране на Съюза:

- а) като биват информирани от институциите на Съюза и биват нотифицирани за проектите на законодателни актове на Съюза в съответствие с Протокола относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз;
- б) като следят за спазването на принципа на субсидиарност в съответствие с процедурите, предвидени в Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност;
- в) като участват, в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, в механизмите за оценка на изпълнението на политиките на Съюза в това пространство, в съответствие с член 70 от Договора за функционирането на Европейския съюз и като участват в политическия контрол на Европол и в оценката на дейностите на Евроюст съгласно членове 88 и 85 от посочения договор;
- г) като участват в процедурите за преразглеждане на Договорите съгласно член 48 от настоящия договор;
- д) като биват информирани за молбите за присъединяване към Съюза съгласно член 49 от настоящия договор;
- е) като участват в междупарламентарното сътрудничество между националните парламенти и с Европейския парламент, в съответствие с Протокола относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз.

ДЯЛ III

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИНСТИТУЦИИТЕ

Член 13

1. Съюзът разполага с институционална рамка, която има за цел да насърчава неговите ценности, да преследва неговите цели, да служи на неговите интереси, на интересите на неговите граждани и на тези на държавите-членки, както и да осигурява съгласуваност, ефикасност и последователност на неговите политики и дейности.

Институциите на Съюза са:

- Европейският парламент,
- Европейският съвет,
- Съветът,
- Европейската комисия (по-нататък наричана „Комисията“),
- Съдът на Европейския съюз,
- Европейската централна банка,
- Сметната палата.

2. Всяка институция действа в кръга на правомощията, които са ѝ предоставени с Договорите, в съответствие с процедурите, условията и целите, предвидени в тях. Институциите осъществяват лоялно сътрудничество помежду си.

3. Разпоредбите относно Европейската централна банка и Сметната палата, както и подробни разпоредби за другите институции, са включени в Договора за функционирането на Европейския съюз.

4. Европейският парламент, Съветът и Комисията се подпомагат от Икономически и социален комитет и от Комитет на регионите, които осъществяват консултативни функции.

Член 14

1. Европейският парламент осъществява, съвместно със Съвета, законодателни и бюджетни функции. Той осъществява функции по политически контрол и консултативни функции в съответствие с условията, предвидени в Договорите. Той избира председателя на Комисията.

2. Европейският парламент се състои от представители на гражданите на Съюза. Техният брой не надвишава седемстотин и петдесет, плюс председателя. Представителството на гражданите е регресивно пропорционално, с минимален праг от шест представители за държава-членка. Никоя държава-членка не получава повече от деветдесет и шест места.

Европейският съвет приема с единодушие, по инициатива на Европейския парламент и с неговото одобрение, решение, с което се определя съставът на Европейския парламент при спазване на посочените в първа алинея принципи.

3. Членовете на Европейския парламент се избират за срок от пет години въз основа на всеобщо пряко изборително право, при свободно и тайно гласуване.

4. Европейският парламент избира измежду членовете си председател и Бюро.

Член 15

1. Европейският съвет дава на Съюза необходимия тласък за неговото развитие и определя неговите общи политически насоки и приоритети. Той не изпълнява законодателни функции.

2. Европейският съвет се състои от държавните или правителствените ръководители на държавите-членки, председателя на Европейския съвет и председателя на Комисията. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност участва в неговата работа.

3. Европейският съвет заседава два пъти на шест месеца, като се свиква от неговия председател. Когато дневният ред го налага, членовете на Европейския съвет могат да решат да бъдат подпомагани от по един министър, а що се отнася до председателя на Комисията – от един член на Комисията. Когато обстоятелствата го налагат, председателят свиква извънредно заседание на Европейския съвет.

4. Европейският съвет се произнася с консенсус, освен в случаите, за които в Договорите е предвидено друго.

5. Европейският съвет избира своя председател с квалифицирано мнозинство за срок от две години и половина, като неговият мандат може да бъде подновен еднократно. В случай на невъзможност да изпълнява функциите си или ако извърши сериозно нарушение, Европейският съвет може да прекрати неговия мандат според същата процедура.

6. Председателят на Европейския съвет:

- а) председателства и ръководи работата на Европейския съвет;
- б) в сътрудничество с председателя на Комисията и въз основа на работата на Съвета по общи въпроси осигурява подготовката и приемствеността на работата на Европейския съвет;
- в) се стреми да улеснява сближаването и консенсуса в Европейския съвет;
- г) представя пред Европейския парламент доклад след всяко заседание на Европейския съвет.

Председателят на Европейския съвет осигурява на своето равнище и в това си качество външното представителство на Съюза по въпросите, отнасящи се до общата външна политика и политика на сигурност, без да се засяга компетентността на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

Председателят на Европейския съвет не може да упражнява национален мандат.

Член 16

1. Съветът съвместно с Европейския парламент осъществява законодателни и бюджетни функции. Той осъществява функции по определяне на политиките и координиране, в съответствие с условията, предвидени в Договорите.

2. Съветът се състои от по един представител на всяка държава-членка на ниво министри, който може да обвързва правителството на държавата-членка, която представлява и да упражнява нейното право на глас.

3. Съветът действа с квалифицирано мнозинство, освен когато в Договорите е предвидено друго.

4. От 1 ноември 2014 г. квалифицираното мнозинство се определя като мнозинство, формирано от гласовете на най-малко 55 % от членовете на Съвета, което включва най-малко петнадесет членове и представлява държави-членки, които обхващат население не по-малко от 65 % от населението на Съюза.

Блокиращото малцинство трябва да включва най-малко четирима членове на Съвета, като в противен случай се приема, че е налице квалифицирано мнозинство.

Останалите правила за гласуване с квалифицирано мнозинство са определени в член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

5. Преходните разпоредби относно определението за квалифицирано мнозинство, които се прилагат до 31 октомври 2014 г., както и тези, които ще се прилагат между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г., са определени в Протокола относно преходните разпоредби.

6. Съветът заседава в различни състави, чиито списък се приема в съответствие с член 236 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Съветът по общи въпроси осигурява съгласуваност в работата на различните състави на Съвета. Той подготвя заседанията на Европейския съвет и съвместно с председателя на Европейския съвет и с Комисията следи за изпълнението на взетите решения.

Съветът по външни работи разработва външната дейност на Съюза в съответствие със стратегическите насоки, определени от Европейския съвет, и осигурява съгласуваност в дейността на Съвета.

7. Комитетът на постоянните представители на правителствата на държавите-членки отговаря за подготовката на работата на Съвета.

8. Съветът заседава в открито заседание, когато обсъжда и гласува проекти на законодателни актове. За тази цел всяко заседание на Съвета се разделя на две части — посветени съответно на обсъждания на законодателни актове на Съюза и на незаконодателни дейности.

9. Председателството на съставите на Съвета, с изключение на този по външни работи, се поема от представителите на държавите-членки в Съвета според равноправна ротационна система при условията, определени съгласно член 236 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 17

1. Комисията допринася за общия интерес на Съюза и предприема подходящи инициативи в тази насока. Тя следи за прилагането на Договорите и на мерките, приети от институциите по силата на тези Договори. Тя съблюдава прилагането на правото на Съюза под контрола на Съда на Европейския съюз. Тя изпълнява бюджета и управлява програмите. Тя осъществява функции по координиране, изпълнение и управление съобразно условията, предвидени в Договорите. С изключение на общата външна политика и политика на сигурност и на другите предвидени в Договорите случаи, тя осигурява външното представителство на Съюза. Тя поема инициативите за годишното и многогодишното планиране в рамките на Съюза с цел постигане на междуйнституционални споразумения.

2. Законодателен акт на Съюза може да бъде приет единствено по предложение на Комисията, освен ако в Договорите е предвидено друго. Другите актове се приемат по предложение на Комисията, когато това е предвидено в Договорите.

3. Мандатът на Комисията е пет години.

Членовете на Комисията се избират на основание на тяхната обща компетентност и ангажираност към европейската идея и измежду лица, чиято независимост е извън съмнение.

Комисията изпълнява своите задължения при пълна независимост. Без да се засягат разпоредбите на член 18, параграф 2, членовете на Комисията не могат да искат, нито да приемат инструкции от никое правителство, институция, орган, служба или агенция. Те се въздържат от всякакво действие, несъвместимо с техните функции или с изпълнението на техните задачи.

4. Комисията, назначена в периода между датата на влизане в сила на Договора от Лисабон и 31 октомври 2014 г., се състои от по един представител на всяка държава-членка, включително председателя на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който е един от заместник-председателите на Комисията.

5. От 1 ноември 2014 г. Комисията се състои от брой членове, включително нейния председател и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който отговаря на две трети от броя на държавите-членки, освен ако Европейският съвет, като действа с единодушие не реши да промени този брой.

Членовете на Комисията се избират измежду гражданите на държавите-членки на основата на строго равнопоставена за държавите-членки ротационна система, която отразява демографското и географското многообразие на всички държави-членки на Съюза. Тази система се установява с единодушие от Европейския съвет в съответствие с член 244 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

6. Председателят на Комисията:

а) определя насоките, в рамките на които Комисията изпълнява своите функции;

б) взема решения за вътрешната ѝ организация, за да осигури последователност, ефективност и колективен характер на нейната дейност;

в) назначава заместник-председателите, с изключение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, измежду членовете на Комисията.

Член на Комисията подава оставка, ако председателят му я поиска. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност подава оставка в съответствие с процедурата, предвидена в член 18, параграф 1, ако председателят му я поиска.

7. Като се вземат предвид изборите за Европейски парламент и след провеждане на съответни консултации, Европейският съвет, като действа с квалифицирано мнозинство предлага на Европейския парламент кандидат за длъжността председател на Комисията. Този кандидат се избира от Европейския парламент с мнозинството на членовете, които го съставляват. Ако този кандидат не получи необходимото мнозинство, Европейският съвет, като действа с квалифицирано мнозинство предлага в срок от един месец нов кандидат, който се избира от Европейския парламент според същата процедура.

Съветът, по общо съгласие с избрания председател, приема списъка на другите лица, които предлага да назначи за членове на Комисията. Изборът им се осъществява въз основа на предложенията, направени от държавите-членки в съответствие с критериите, предвидени в параграф 3, втора алинея и в параграф 5, втора алинея.

Председателят, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и другите членове на Комисията колективно се подлагат на гласуване за одобрение от Европейския парламент. На основание на това одобрение Комисията се назначава от Европейския съвет, който действа с квалифицирано мнозинство.

8. Комисията колективно е отговорна пред Европейския парламент. В съответствие с член 234 от Договора за функционирането на Европейския съюз Европейският парламент може да гласува вот на недоверие на Комисията. Ако бъде приет такъв вот на недоверие, членовете на Комисията трябва да подадат колективно оставка и върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност трябва също да подаде оставка по отношение на функциите, които осъществява в Комисията.

Член 18

1. Европейският съвет, като действа с квалифицирано мнозинство, със съгласието на председателя на Комисията, назначава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Европейският съвет може да прекрати мандата му по същата процедура.

2. Върховният представител провежда общата външна политика и политика на сигурност на Съюза. Той допринася с предложенията си за разработването на тази политика и я изпълнява в качеството си на пълномощник на Съвета. Същото се отнася и за общата политика за сигурност и отбрана.

3. Върховният представител председателства Съвета по външни работи.

4. Върховният представител е един от заместник-председателите на Комисията. Той следи за съгласуваността на външната дейност на Съюза. Той е натоварен, в рамките на Комисията, с отговорностите, които са предоставени на последната в областта на външните отношения, и с координирането на другите аспекти на външната дейност на Съюза. При изпълнение на тези отговорности в рамките на Комисията, и само по отношение на тези отговорности, върховният представител е обвързан от процедурите, които уреждат функционирането на Комисията, доколкото това е съвместимо с параграфи 2 и 3.

Член 19

1. Съдът на Европейския съюз се състои от Съд, Общ съд и специализирани съдилища. Той осигурява спазването на правото при тълкуването и прилагането на Договорите.

Държавите-членки установяват правните средства, необходими за осигуряването на ефективна правна защита в областите, обхванати от правото на Съюза.

2. Съдът се състои от по един съдия от всяка държава-членка. Той се подпомага от генерални адвокати.

Общият съд включва поне по един съдия от държава-членка.

Съдиите и генералните адвокати на Съда и съдиите на Общия съд се избират измежду лица, чиято независимост е извън съмнение и които отговарят на условията, предвидени в членове 253 и 254 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Те се назначават по общо съгласие от правителствата на държавите-членки за срок от шест години. Съдиите и генералните адвокати, чийто мандат изтича, могат да бъдат преназначавани.

3. Съдът на Европейския съюз се произнася в съответствие с Договорите:

- а) по искове, подадени от държава-членка, от институция или от физическо или юридическо лице;
- б) с преюдициални заключения, по искане на националните юрисдикции, относно тълкуването на правото на Съюза или относно действителността на актове, приети от институциите;
- в) в другите случаи, предвидени в Договорите.

ДЯЛ IV

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЗАСИЛЕНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 20

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕС и предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

1. Държавите-членки, които желаят да установят помежду си засилено сътрудничество в области, които не попадат в изключителната компетентност на Съюза, могат да ползват неговите институции и да упражняват тези области на компетентност, като прилагат съответните разпоредби на Договорите, в границите и по реда и условията, предвидени в настоящия член, както и в членове 326 – 334 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Засиленото сътрудничество има за цел да благоприятства осъществяването на целите на Съюза, да защитава неговите интереси и да засилва процеса на интеграция. То е отворено за всички държави-членки по всяко време съгласно член 328 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Решението за установяване на засилено сътрудничество се приема от Съвета като крайна мярка, след като той установи, че целите на това сътрудничество не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло, и при условие че в него участват поне девет държави-членки. Съветът действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 329 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. Всички членове на Съвета могат да участват в неговите обсъждания, но в гласуването участват само членовете на Съвета, представляващи държавите-членки, които вземат участие в засиленото сътрудничество. Редът и условията за гласуване са предвидени в член 330 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

4. Актовете, приети в рамките на засилено сътрудничество, обвързват единствено участващите държави-членки. Те не се считат за част от достиженията на правото, които трябва да бъдат приети от държавите-кандидатки за присъединяване към Съюза.

ДЯЛ V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЪНШНАТА ДЕЙНОСТ НА СЪЮЗА И СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБЩАТА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЪНШНАТА ДЕЙНОСТ НА СЪЮЗА

Член 21

1. Дейността на Съюза на международната сцена се ръководи от основополагащите принципи за неговото създаване, развитие и разширяване, които той цели да насърчава в останалата част от света: демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека и на основните свободи, зачитането на човешкото достойнство, принципите на равенство и солидарност и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации и на международното право.

Съюзът се стреми да развива отношения и да изгражда партньорства с трети страни и с международните, регионалните или световните организации, които споделят принципите, посочени в първа алинея. Той се стреми към намиране на решения на общите проблеми на многостранна основа, по-специално в рамките на Организацията на обединените нации.

2. Съюзът определя и провежда общи политики и действия и допринася за осигуряването на висока степен на сътрудничество във всички области на международните отношения, с цел:

а) опазване на своите ценности и основни интереси, на своята сигурност, независимост и цялост;

- б) утвърждаване и укрепване на демокрацията, правовата държава, правата на човека и принципите на международното право;
- в) опазване на мира, предотвратяване на конфликти и укрепване на международната сигурност, съгласно целите и принципите на Устава на Организацията на обединените нации, както и на принципите на Заключителния акт от Хелзинки и целите на Парижката харта, включително тези, които се отнасят до външните граници;
- г) подпомагане на устойчивото развитие в икономическо и социално отношение и в областта на опазването на околната среда в развиващите се страни, с основна цел изкореняване на бедността;
- д) насърчаване на интеграцията на всички страни в световната икономика, включително чрез постепенно премахване на пречките пред международната търговия;
- е) допринасяне за разработването на международни мерки за опазване и подобряване на качеството на околната среда и устойчивото управление на световните природни ресурси, с цел осигуряване на устойчиво развитие;
- ж) подпомагане на населението, страните и регионите, пострадали от природни или причинени от човека бедствия; както и
- з) насърчаване на международна система, основана на засилено многостранно сътрудничество и добро глобално управление.

3. Съюзът спазва принципите и следва целите, изброени в параграфи 1 и 2, при разработването и провеждането както на външната си дейност в различните области, обхванати от настоящия дял и пета част на Договора за функционирането на Европейския съюз, така и на другите си политики в техните външни аспекти.

Съюзът следи за съгласуваността между различните области на външната си дейност, както и между тези области и другите си политики. Съветът и Комисията, подпомагани от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, осигуряват тази съгласуваност и си сътрудничат за тази цел.

Член 22

1. Въз основа на принципите и целите, изброени в член 21, Европейският съвет определя стратегическите интереси и цели на Съюза.

Решенията на Европейския съвет относно стратегическите интереси и цели на Съюза са свързани с общата външна политика и политика на сигурност, както и с други области на външната дейност на Съюза. Те могат да се отнасят до отношенията на Съюза с конкретна страна или регион, или да следват тематичен подход. В тях се определя продължителността им и средствата, които Съюзът и държавите-членки трябва да предоставят.

Европейският съвет действа с единодушие по препоръка на Съвета, която е приета от него по реда и условията, предвидени за всяка област. Решенията на Европейския съвет се прилагат съгласно процедурите, предвидени в Договорите.

2. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, по отношение на общата външна политика и политика на сигурност, и Комисията, по отношение на останалите области на външната дейност, могат да представят съвместни предложения пред Съвета.

ГЛАВА 2

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБЩАТА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

Дейността на Съюза на международната сцена, съгласно настоящата глава, се основава на принципите, преследва целите и се провежда в съответствие с общите разпоредби, предвидени в глава 1.

Член 24

(предишен член 11 от ДЕС)

1. Компетентността на Съюза в областта на общата външна политика и политика на сигурност обхваща всички области на външната политика, както и всички въпроси, свързани със сигурността на Съюза, включително постепенното формиране на обща отбранителна политика, която може да прерасне в обща отбрана.

Общата външна политика и политика на сигурност е предмет на специфични правила и процедури. Тя се определя и прилага от Европейския съвет и от Съвета, които решават с единодушие, освен в случаите, когато в Договорите е предвидено друго. Приемането на законодателни актове се изключва. Тази политика се изпълнява от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и от държавите-членки, в съответствие с Договорите. Конкретните роли на Европейския парламент и на Комисията в тази област се определят от Договорите. Съдът на Европейския съюз не е компетентен по отношение на тези разпоредби, с изключение на компетентността да следи за съответствието с член 40 от настоящия договор и да проверява законосъобразността на определени решения, посочени в член 275, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. В рамките на принципите и целите на своята външна дейност Европейският съюз провежда, определя и прилага обща външна политика и политика на сигурност, която се основава на развитието на взаимната политическа солидарност между държавите-членки, на определянето на въпросите от общ интерес и постигането на все по-висока степен на сближаване в действията на държавите-членки.

3. Държавите-членки подкрепят активно и безрезервно, в дух на лоялност и взаимна солидарност, външната политика и политика на сигурност на Съюза и зачитат дейността на Съюза в тази област..

Държавите-членки работят заедно за засилването и развиването на тяхната взаимна политическа солидарност. Те се въздържат от всяко действие, което е в противоречие с интересите на Съюза или може да накърни неговата ефикасност като свързваща сила в международните отношения.

Съветът и върховният представител осигуряват спазването на тези принципи.

Член 25

(предишен член 12 от ДЕС)

Съюзът провежда общата външна политика и политика на сигурност, като:

- а) определя общите насоки;
 - б) приема решения, които определят:
 - i) действията, които Съюзът следва да предприеме;
 - ii) позициите, които Съюзът следва да заеме;
 - iii) реда и условията за прилагане на решенията, посочени в подточки i) и ii);
- и
- в) укрепва системното сътрудничество между държавите-членки за провеждането на тяхната политика.

Член 26

(предишен член 13 от ДЕС)

1. Европейският съвет определя стратегическите интереси на Съюза, набелязва целите и формулира общите насоки на общата външна политика и политика на сигурност, включително по въпросите, относими към отбраната. Той приема необходимите решения.

Ако международното събитие го изисква, председателят на Европейския съвет свиква извънредно заседание на Европейския съвет с цел да се определят стратегическите направления на политиката на Съюза по отношение на това събитие.

2. Съветът разработва общата външна политика и политика на сигурност и приема решенията, необходими за определянето и прилагането на тази политика въз основа на общите насоки и стратегическите направления, определени от Европейския съвет.

Съветът и върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност следят за единството, съгласуваността и ефикасността на действията на Съюза.

3. Общата външна политика и политика на сигурност се изпълнява от върховния представител и от държавите-членки, като се използват както националните средства, така и средствата на Съюза.

Член 27

1. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който председателства Съвета по външни работи, допринася с предложенията си за разработването на общата външна политика и политика на сигурност и осигурява прилагането на решенията, приети от Европейския съвет и Съвета.
2. Върховният представител представлява Съюза по въпросите, отнасящи се до общата външна политика и политика на сигурност. Той води политическия диалог с трети страни от името на Съюза и изразява позицията на Съюза в международните организации, както и на международните конференции.
3. При изпълнението на функциите си върховният представител се подпомага от Европейска служба за външна дейност. Тази служба работи в сътрудничество с дипломатическите служби на държавите-членки и включва длъжностни лица от компетентните служби на генералния секретариат на Съвета и на Комисията, както и командирован персонал от националните дипломатически служби. Организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност се определят с решение на Съвета. Съветът действа по предложение на върховния представител след консултация с Европейския парламент и след одобрение от Комисията.

Член 28

(предишен член 14 от ДЕС)

1. Когато международното положение налага оперативно действие от страна на Съюза, Съветът приема необходимите решения. Те определят задачите, обхвата и средствата, които трябва да се предоставят на Съюза, условията за изпълнението им и, ако е необходимо, тяхната продължителност.

Когато е налице промяна в обстоятелствата, които имат съществено въздействие върху въпросния предмет на такова решение, Съветът преразглежда принципите и целите на това решение и приема необходимите решения.

2. Решенията, посочени в параграф 1 обвързват държавите-членки относно позициите, които приемат и провеждането на дейността им.
3. Когато се предвижда приемане на национална позиция или действие по прилагането на решение, посочено в параграф 1, се предоставя информация от съответната държава-членка в срокове, които да позволят, ако това е необходимо, предварително съгласуване в рамките на Съвета. Задължението за предоставяне на предварителна информация не се прилага към мерките, с които решенията на Съвета само се транспонират на национално ниво.
4. В случаите на неотложна нужда, произтичаща от промяна в ситуацията, и при липса на преразглеждане на решението на Съвета, посочено в параграф 1, държавите-членки могат да приемат необходимите спешни мерки, като отчитат общите цели на посоченото решение. Въпросната държава-членка уведомява незабавно Съвета за всяка такава мярка.
5. В случаи на значителни затруднения при прилагането на решението, посочено в настоящия член, държавата-членка сезира Съвета, който ги обсъжда и търси подходящите решения. Тези решения не могат да противоречат на целите на решението, посочено в параграф 1, нито да пречат ефикасността му.

Член 29

(предишен член 15 от ДЕС)

Съветът приема решения, които определят подхода на Съюза по отделен въпрос от географско или тематично естество. Държавите-членки следят техните национални политики да бъдат съобразени с позициите на Съюза.

Член 30

(предишен член 22 от ДЕС)

1. Всяка държава-членка, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, или върховният представител с подкрепата на Комисията, може да сезира Съвета по всеки въпрос, отнасящ се до общата външна политика и политика на сигурност и може да внася, съответно, инициативи или предложения пред Съвета.

2. В случаите, изискващи бързо решение, върховният представител свиква извънредно заседание на Съвета служебно или по искане на държава-членка, в срок от четиридесет и осем часа, а при спешност – в по-кратък срок.

Член 31

(предишен член 23 от ДЕС)

1. Решенията по настоящата глава се вземат от Европейския съвет и от Съвета с единодушие, с изключение на случаите, когато в настоящата глава е предвидено друго. Приемането на законодателни актове се изключва.

Всеки член на Съвета, който гласува „въздържал се“ може да придружи вота си с изрична декларация по настоящата алинея. В този случай той не е задължен да прилага решението, но приема, че решението е обвързващо за Съюза. В дух на взаимна солидарност съответната държава-членка се въздържа от всякакво действие, което би могло да противоречи или да попречи на действието на Съюза, основаващо се на това решение, а останалите членки зачитат нейната позиция. Ако членовете на Съвета, придружили своето въздържане с такава декларация, представляват поне една трета от държавите-членки, обхващащи най-малко една трета от населението на Съюза, решението не се приема.

2. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 1, Съветът решава с квалифицирано мнозинство:

- когато приема решение, което определя действие или позиция на Съюза въз основа на решение на Европейския съвет относно стратегическите интереси и цели на Съюза, както е посочено в член 22, параграф 1;
- когато приема решение, което определя действие или позиция на Съюза по предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, представено вследствие на конкретно искане, което Европейският съвет му е отправил по собствена инициатива или по инициатива на върховния представител;

- когато приема каквото и да е решение за изпълнението на решение, което определя действие или позиция на Съюза;
- при назначаване на специален представител съгласно член 33.

Ако член на Съвета заяви, че поради жизненоважни причини, които излага, свързани с националната политика, възнамерява да се противопостави на приемането на решение, за което се изисква квалифицирано мнозинство, не се пристъпва към гласуване. Върховният представител, в тесни консултации със заинтересованата държава-членка, търси приемливо за нея решение. При липса на резултат Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, може да поиска Европейският съвет да бъде сезиран по въпроса, с оглед приемането на решението с единодушие.

3. Европейският съвет може с единодушие да приеме решение, според което Съветът действа с квалифицирано мнозинство в случаи, различни от посочените в параграф 2.
4. Параграфи 2 и 3 не се прилагат за решенията, отнасящи се до военни въпроси или до отбраната.
5. По процедурни въпроси Съветът решава с мнозинство от членовете си.

Член 32

(предишен член 16 от ДЕС)

Държавите-членки се консултират взаимно в рамките на Европейския съвет и на Съвета по всеки въпрос на външната политика и сигурността, който е от общ интерес, с оглед на определянето на общ подход. Преди да предприеме каквото и да е действие на международната сцена или да поеме какъвто и да е ангажимент, който би могъл да засегне интересите на Съюза, всяка държава-членка се консултира с другите в рамките на Европейския съвет или на Съвета. Държавите-членки гарантират, чрез сближаването на своите действия, че Съюзът е в състояние да отстоява интересите и ценностите си на международната сцена. Държавите-членки са солидарни помежду си.

Когато Европейският съвет или Съветът са определили общ подход на Съюза по смисъла на първата алинея, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и министрите на външните работи на държавите-членки координират действията си в рамките на Съвета.

Дипломатическите представителства на държавите-членки и делегациите на Съюза в трети страни и в международните организации си сътрудничат и допринасят за формулирането и прилагането на общия подход.

Член 33

(предишен член 18 от ДЕС)

Съветът може, по предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, да назначава свой специален представител с мандат във връзка с отделни политически въпроси. Специалният представител упражнява своя мандат под ръководството на върховния представител.

Член 34

(предишен член 19 от ДЕС)

1. Държавите-членки координират своите действия в международни организации и на международни конференции. Те защитават в тях позициите на Съюза. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност осигурява организирането на тази координация.

В международни организации и на международни конференции, в които не участват всички държави-членки, държавите-участници защитават позициите на Съюза.

2. В съответствие с член 24, параграф 3, държавите-членки, представени в международни организации или на международни конференции, в които не участват всички държави-членки, информират последните, както и върховния представител за всеки въпрос от общ интерес.

Държавите-членки, които са членки и на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, съгласуват действията си и информират подробно останалите държави-членки, както и върховния представител. Държавите-членки, които са членки на Съвета за сигурност, защитават, при изпълнението на своите функции, позициите и интересите на Съюза, без това да засяга техните отговорности по силата на разпоредбите на Устава на Организацията на обединените нации.

Когато Съюзът е определил позиция по тема, включена в дневния ред на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, държавите-членки, които заседават в него, поставят искане върховният представител да бъде поканен, за да изложи позицията на Съюза.

Член 35

(предишен член 20 от ДЕС)

Дипломатическите и консулските мисии на държавите-членки и делегациите на Съюза в трети страни и на международните конференции, както и техните представителства в международните организации, си сътрудничат, за да осигурят спазването и изпълнението на решенията, които определят позициите и действията на Съюза, приети по силата на настоящата глава.

Те засилват сътрудничеството си като обменят информация и правят съвместни оценки.

Те допринасят за осъществяване на правото на защита на гражданите на Съюза на територията на трети страни, посочено в член 20, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и за приетите мерките съгласно член 23 от посочения договор.

Член 36

(предишен член 21 от ДЕС)

Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност се консултира редовно с Европейския парламент по главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност и общата политика за сигурност и отбрана, като го информира за развитието на тези политики. Той гарантира, че възгледите на Европейския парламент надлежно са взети предвид. Специалните представители могат да участват в информирането на Европейския парламент.

Европейският парламент може да отправя запитвания или да изготвя препоръки до Съвета и до върховния представител на Съюза. Той провежда два пъти годишно дебати по постигнатия напредък в изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност, включително общата политика за сигурност и отбрана.

Член 37

(предишен член 24 от ДЕС)

Съюзът може да сключва споразумения с една или няколко държави или международни организации в областите, които попадат в обхвата на настоящата глава.

Член 38

(предишен член 25 от ДЕС)

Без да се засяга член 240 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Комитетът за политика и сигурност следи международното положение в областите, обхванати от общата външна политика и политиката на сигурност и допринася за определянето на политиката посредством представянето на становища в Съвета, по искане на Съвета, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност или по негова собствена инициатива. Той също така наблюдава прилагането на съгласуваните политики, без да се засягат правомощията на върховния представител.

В обхвата на настоящата глава Комитетът по политика и сигурност упражнява, под ръководството на Съвета и на върховния представител, политически контрол и стратегическо ръководство на операциите за управление на кризи, посочени в член 43.

В рамките на определените от Съвета цели и времетраене на дадена операция за управление на кризисна ситуация, Съветът може да оправомощи Комитета да взема необходимите решения във връзка с политическия контрол и стратегическото ръководство на операцията.

Член 39

В съответствие с член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз и чрез дерогация от параграф 2 от него, Съветът приема решение, с което се определят правилата за защита на физическите лица по отношение на обработката на личните данни от държавите-членки при извършване на дейности, попадащи в обхвата на настоящата глава, както и по отношение на свободното движение на тези данни. Спазването на тези правила е предмет на контрол от страна на независими органи.

Член 40

(предишен член 47 от ДЕС)

Осъществяването на общата външна политика и политика на сигурност не засяга прилагането на процедурите и съответния обхват на правомощията на институциите, предвидени в Договорите с оглед упражняването на областите на компетентност на Съюза, посочени в членове 3 – 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

По същия начин осъществяването на политиките, посочени в тези членове, не засяга прилагането на процедурите и съответния обхват на правомощията на институциите, предвидени в Договорите с оглед упражняването на областите на компетентност на Съюза съгласно настоящата глава.

Член 41

(предишен член 28 от ДЕС)

1. Административните разходи, възникнали за институциите от прилагането на настоящата глава, се осигуряват от бюджета на Съюза.

2. Оперативните разходи, възникващи при прилагането на настоящата глава, също се осигуряват от бюджета на Съюза, с изключение на разходите за военни операции или в областта на отбраната, както и в случаите, когато Съветът с единодушие е решил друго.

В случаите, когато даден разход не се осигурява от бюджета на Съюза, той се поема от държавите-членки в съответствие с размера на brutния национален продукт, освен ако Съветът с единодушие не е решил друго. По отношение на разходите, възникващи от военни операции или в областта на отбраната, държавите-членки, чиито представители в Съвета са направили официална декларация по смисъла на член 31, параграф 1, втора алинея, не са задължени да участват в тяхното финансиране.

3. Съветът приема решение, което установява специфичните процедури за гарантиране на бърз достъп до бюджетните кредити на Съюза, предназначени за спешно финансиране на инициативи в рамките на общата външна политика и политика на сигурност и по-конкретно за дейностите по подготовка на мисия, посочена в член 42, параграф 1 и член 43. Той действа след консултация с Европейския парламент.

Дейностите по подготовка на мисиите, посочени в член 42, параграф 1 и член 43, които не са за сметка на бюджета на Съюза, се финансират от начален фонд, набиран от вноски на държавите-членки.

Съветът приема с квалифицирано мнозинство, по предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, решения, които установяват:

- а) реда и условията за формиране и финансиране на началния фонд, по-конкретно отпуснатите на фонда финансови средства;
- б) реда и условията за управление на началния фонд;

в) реда и условията на финансовия контрол.

Когато мисията, планирана в съответствие с член 42, параграф 1 и член 43, не може да бъде за сметка на бюджета на Съюза, Съветът упълномощава върховния представител да използва този фонд. Върховният представител докладва на Съвета за изпълнението на този мандат.

РАЗДЕЛ 2

РАЗПОРЕДБИ, СВЪРЗАНИ С ОБЩАТА ПОЛИТИКА ЗА СИГУРНОСТ И ОТБРАНА

ЧЛЕН 42

(предишен член 17 от ДЕС)

1. Общата политика за сигурност и отбрана е неразделна част от общата външна политика и политика на сигурност. Тя осигурява на Съюза оперативен капацитет, който почива на граждански и военни средства. Съюзът може да прибегне до тях при изпълнение на мисии извън територията на Съюза, с цел да осигури поддържането на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност, в съответствие с принципите на Устава на Организацията на обединените нации. Изпълнението на тези задачи се основава на капацитета, предоставен от държавите-членки.

2. Общата политика за сигурност и отбрана включва постепенното определяне на обща политика на отбрана на Съюза. Тя ще доведе до обща отбрана от момента, в който Европейският съвет, като действа с единодушие, вземе това решение. В такъв случай, той препоръчва на държавите-членки да приемат решение в този смисъл в съответствие с конституционните им изисквания.

Политиката на Съюза по смисъла на настоящия раздел не засяга специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на определени държави-членки, тя зачита задълженията, произтичащи от Северноатлантическия договор на определени държави-членки, които виждат осъществяването на тяхната обща отбрана в рамките на Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) и е съвместима с общата политика за сигурност и отбрана, приета в тази рамка.

3. Държавите-членки предоставят на разположение на Съюза, с оглед прилагането на общата политика за сигурност и отбрана, граждански и военни способности, за да допринесат за реализиране на определените от Съвета цели. Държавите-членки, които сформират помежду си многонационални сили, могат също да ги предоставят на разположение на общата политика за сигурност и отбрана.

Държавите-членки се задължават постепенно да подобряват своите военни способности. Агенцията в областта на развитието на отбранителните способности, научните изследвания, придобиването на военна техника и въоръжаване (наричана по-нататък „Европейска агенция по отбраната“) определя оперативните нужди, насърчава мерки за удовлетворяването им, допринася за определянето и при необходимост за изпълнението на всички необходими мерки за засилване на производствената и технологична база в сектора на отбраната, участва в определянето на европейска политика в областта на способностите и въоръжаването, и подпомага Съвета при оценката на подобряването на военните способности.

4. Решенията, свързани с общата политика за сигурност и отбрана, включително тези, които се отнасят до започване на мисия, посочена в настоящия член, се приемат от Съвета, като действия с единодушие, по предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност или по инициатива на държава-членка. Върховният представител може да предложи да се прибегне до национални средства, както и до инструментите на Съюза, при необходимост съвместно с Комисията.

5. Съветът може да повери изпълнението на мисия в рамките на Съюза на група държави-членки с оглед защитата на ценностите на Съюза и отстояването на неговите интереси. Изпълнението на такава мисия се урежда от член 44.

6. Държавите-членки, чиито военни способности отговарят на по-високи критерии и които са поели по-обвързващи ангажменти в тази област с оглед на най-отговорните мисии, установяват постоянно структурирано сътрудничество в рамките на Съюза. Това сътрудничество се урежда с член 46. То не засяга разпоредбите на член 43.

7. В случай, когато държава-членка стане обект на въоръжено нападение на нейната територия, другите държави-членки са задължени да ѝ окажат помощ и съдействие с всички средства, с които разполагат, в съответствие с член 51 от Устава на Организацията на обединените нации. Това не засяга специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на някои държави-членки.

Ангажиментите и сътрудничеството в тази област са съвместими с ангажиментите, поети в рамките на Организацията на Северноатлантическия договор, която остава за държавите, които членуват в нея, основа на колективната им отбрана и главна инстанция за нейното осъществяване.

Член 43

1. Мисиите, посочени в член 42, параграф 1, при които Съюзът може да прибегне до използването на граждански и военни средства, включват съвместни действия в областта на разоръжаването, хуманитарни и евакуационни мисии, мисии за съвет и помощ във военната област, мисии за предотвратяване на конфликти и поддържане на мира, мисии на военни сили за управление на кризи, включително умиротворителни мисии и стабилизиращи операции след края на конфликти. Всички тези мисии могат да допринесат за борбата срещу тероризма, включително чрез подкрепата, оказвана на трети страни, за да се борят с тероризма на своя територия.

2. Съветът приема решения относно мисиите, посочени в параграф 1, като определя тяхната цел и обхват, както и общите условия за изпълнението им. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, под ръководството на Съвета и в непосредствен и постоянен контакт с Комитета по политика и сигурност, следи за координирането на гражданските и военните аспекти на тези мисии.

Член 44

1. В рамките на решенията, приети съгласно член 43, Съветът може да повери изпълнението на дадена мисия на група държави-членки, които желаят това и разполагат с необходимия капацитет за такава мисия. Тези държави-членки, заедно с върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, се споразумяват помежду си относно ръководството на мисията.

2. Държавите-членки, които участват в изпълнението на мисията, информират редовно Съвета за напредъка на мисията по своя собствена инициатива или по искане на друга държава-членка. Участващите държави-членки незабавно сезират Съвета, ако изпълнението на мисията има значителни последици или изисква изменение на целта, обхвата или условията на мисията, определени в решенията, посочени в параграф 1. В такива случаи Съветът приема необходимите решения.

Член 45

1. Европейската агенция по отбраната, посочена в член 42, параграф 3 и под ръководството на Съвета, има следните задачи:

- а) да допринася за определяне целите на военните способности на държавите-членки и да оценява спазването на поетите от държавите-членки ангажменти относно тези способности;
- б) да насърчава хармонизирането на оперативните нужди и възприемането на ефективни и съвместими методи на снабдяване;
- в) да предлага многостранни проекти за изпълнение на целите в областта на военните способности, да осигурява координирането на програмите, изпълнявани от държавите-членки, както и управлението на специфични програми за сътрудничество;
- г) да подкрепя научните изследвания в областта на отбранителните технологии, да координира и планира съвместни научно-изследователски дейности и разработки на технически решения, съответстващи на бъдещите оперативни нужди;
- д) да допринася за определянето и при необходимост да прилага всяка полезна мярка за укрепване на производствената и технологичната база в сектора на отбраната и с оглед подобряването на ефективността на военните разходи.

2. Европейската агенция по отбраната е отворена за всички държави-членки, които желаят да участват в нея. Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, приема решение, което определя статута, седалището и реда и условията за дейността на Агенцията. Това решение отчита степента на ефективно участие в действията на Агенцията. В рамките на Агенцията се сформират специфични групи, обединяващи държави-членки, които осъществяват съвместни проекти. Агенцията изпълнява своите задачи, като при необходимост поддържа връзка с Комисията.

Член 46

1. Държавите-членки, които желаят да участват в постоянното структурирано сътрудничество, посочено в член 42, параграф 6, които отговарят на критериите и поемат ангажиментите в областта на военния капацитет съгласно Протокола относно постоянното структурирано сътрудничество, нотифицират за своето намерение Съвета и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

2. В срок от три месеца след нотификацията, посочена в параграф 1, Съветът приема решение, с което се установява постоянното структурирано сътрудничество и се определя списъкът на участващите държави-членки. Съветът действа с квалифицирано мнозинство след консултация с върховния представител.

3. Всяка държава-членка, която пожелае на по-късен етап да участва в постоянното структурирано сътрудничество, нотифицира за намерението си Съвета и върховния представител.

Съветът приема решение, което потвърждава участието на съответната държава-членка, която отговаря на критериите и поема ангажиментите, посочени в членове 1 и 2 от Протокола относно постоянното структурирано сътрудничество. Съветът действа с квалифицирано мнозинство след консултация с върховния представител. В гласуването участват само членове на Съвета, които представляват участващите държави-членки.

Квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

4. Ако участваща държава-членка престане да отговаря на критериите или вече не е в състояние да изпълнява ангажиментите си, посочени в членове 1 и 2 от Протокола относно постоянното структурирано сътрудничество, Съветът може да приеме решение за спиране на участието на тази държава-членка.

Съветът действа с квалифицирано мнозинство. В гласуването участват само членове на Съвета, които представляват участващите държави-членки, с изключение на заинтересованата държава-членка.

Квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

5. Ако участваща държава-членка желае да се оттегли от постоянното структурирано сътрудничество, тя нотифицира за решението си Съвета, който взема под внимание преустановяването на участието на въпросната държава-членка.

6. Решенията и препоръките на Съвета в рамките на постоянното структурирано сътрудничество, различни от предвидените в параграфи 2—5, се приемат с единодушие. За целите на настоящия параграф, единодушие се формира само от гласовете на представителите на участващите държави-членки.

ДЯЛ VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 47

Съюзът има юридическа правосубектност.

Член 48

(предишен член 48 от ДЕС)

1. Договорите могат да бъдат изменени в съответствие с обикновена процедура за преразглеждане. Те могат също така да бъдат изменени в съответствие с опростени процедури за преразглеждане.

Обикновена процедура за преразглеждане

2. Правителството на всяка държава-членка, Европейският парламент или Комисията могат да представят пред Съвета проекти за преразглеждане на Договорите. Тези проекти могат, наред с другото, да имат за цел да разширят или да намалят областите на компетентност, предоставени на Съюза с Договорите. Тези проекти се внасят от Съвета в Европейския съвет и се уведомяват националните парламенти.

3. Ако Европейският съвет след консултация с Европейския парламент и Комисията приеме с обикновено мнозинство решение в полза на разглеждането на предлаганите изменения, председателят на Европейския съвет свиква Конвент, съставен от представители на националните парламенти, на държавните или правителствените ръководители на държавите-членки, на Европейския парламент и на Комисията. С Европейската централна банка също се провеждат консултации в случай на институционални изменения в паричната област. Конвентът разглежда проектите за преразглеждане и приема с консенсус препоръка към Конференцията на представителите на правителствата на държавите-членки, както е предвидено в параграф 4.

Европейският съвет може да реши с обикновено мнозинство след одобрение от Европейския парламент да не свиква Конвент, ако обхватът на измененията не оправдава това. В последния случай Европейският съвет определя мандат за Конференция на представителите на правителствата на държавите-членки.

4. Конференция на представителите на правителствата на държавите-членки се свиква от председателя на Съвета, за да се приемат с общо съгласие измененията, които следва да се внесат в Договорите.

Измененията влизат в сила, след като бъдат ратифицирани от всички държави-членки в съответствие с конституционните им изисквания.

5. Ако след изтичане на двегодишен срок от подписването на договора за изменение на Договорите четири пети от държавите-членки са го ратифицирали, а една или повече държави-членки са срещнали трудности по ратифицирането, Европейският съвет се сезира по въпроса.

Опростени процедури за преразглеждане

6. Правителството на всяка държава-членка, Европейският парламент или Комисията могат да представят на Европейския съвет проекти за преразглеждане на всички или част от разпоредбите на третата част на Договора за функционирането на Европейския съюз, които се отнасят до вътрешните политики и дейности на Съюза.

Европейският съвет може да приеме решение за изменение на всички или на част от разпоредбите на третата част на Договора за функционирането на Европейския съюз. Европейският съвет действа с единодушие след консултация с Европейския парламент и Комисията, както и с Европейската централна банка в случай на институционални изменения в паричната област. Това решение влиза в сила едва след като бъде одобрено от държавите-членки в съответствие с конституционните им изисквания.

Решението, посочено във втора алинея не може да разшири областите на компетентност, предоставени на Съюза с Договорите.

7. Когато Договорът за функционирането на Европейския съюз или дял V от настоящия договор предвиждат Съветът да действа с единодушие в дадена област или в определен случай, Европейският съвет може да приеме решение, с което на Съвета се разрешава да действа с квалифицирано мнозинство в тази област или в този случай. Настоящата алинея не се прилага за решенията, които имат отражение във военната област или в областта на отбраната.

Когато Договорът за функционирането на Европейския съюз предвижда Съветът да приема законодателни актове в съответствие със специална законодателна процедура, Европейският съвет може да приеме решение, с което се разрешава приемането на тези актове в съответствие с обикновената законодателна процедура.

За всяка инициатива, поета от Европейския съвет въз основа на първа или втора алинея, се уведомяват националните парламенти. В случай на несъгласие на национален парламент, нотифицирано в срок от шест месеца след уведомяването му, решението, посочено в първа или втора алинея, не се приема. При липса на несъгласие Европейският съвет може да приеме решението.

За приемането на решенията, посочени в първа или втора алинея, Европейският съвет действа с единодушие след одобрение от Европейския парламент, който се произнася с мнозинство от съставляващите го членове.

Член 49

(предишен член 49 от ДЕС)

Всяка европейска държава, която зачита ценностите, посочени в член 2, и се ангажира да ги насърчава, може да поиска да членува в Съюза. Европейският парламент и националните парламенти се информират за тази молба. Държавата заявител подава молбата си до Съвета, който се произнася с единодушие, след консултация с Комисията и след одобрението на Европейския парламент, прието с мнозинство от неговите членове. Вземат се предвид критериите за присъединяване, одобрени от Европейския съвет.

Условията за приемане на нови членове и налагащите се от това приемане изменения на Договорите, върху които се основава Съюзът, се уреждат в споразумение между държавите-членки и държавата, подала молба за членство. Това споразумение подлежи на ратификация от всички договарящи държави съгласно съответните им конституционни изисквания.

Член 50

1. Всяка държава-членка може да реши, в съответствие със своите конституционни изисквания, да се оттегли от Съюза.

2. Държавата-членка, която реши да се оттегли, нотифицира за намерението си Европейския съвет. В съответствие с насоките, дадени от Европейския съвет, Съюзът договаря и сключва споразумение с тази държава, с което се определят редът и условията за нейното оттегляне, като се вземат предвид рамките на бъдещите ѝ отношения със Съюза. Това споразумение се договаря в съответствие с член 218, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Съветът сключва споразумението от името на Съюза, като действа с квалифицирано мнозинство след одобрение от Европейския парламент.

3. Договорите престават да се прилагат спрямо засегнатата държава от датата на влизане в сила на споразумението за оттегляне, или при липса на такова, две години след нотификацията, посочена в параграф 2, освен ако Европейският съвет в съгласие със засегнатата държава-членка не реши с единодушие да продължи този срок.

4. За целите на параграфи 2 и 3, членът на Европейския съвет и на Съвета, който представлява оттеглящата се държава-членка, не участва нито в обсъжданията, нито в решенията на Европейския съвет и на Съвета, които се отнасят до нея.

Квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

5. Ако оттегилата се от Съюза държава поиска да се присъедини отново, по отношение на нейната молба се прилага процедурата, посочена в член 49.

Член 51

Протоколите и приложенията към Договорите представляват неразделна част от тях.

Член 52

1. Договорите се прилагат към Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Република Хърватия, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

2. Териториалният обхват на Договорите е уточнен в член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 53

(предишен член 51 от ДЕС)

Настоящият договор се сключва за неограничен срок.

Член 54

(предишен член 52 от ДЕС)

1. Настоящият договор подлежи на ратификация от високодоговарящите се страни съгласно съответните им конституционни изисквания. Ратификационните инструменти се депозират при правителството на Италианската република.

2. Настоящият договор влиза в сила на 1 януари 1993 г., при условие, че всички ратификационни инструменти са били депозираны, или ако това условие не е изпълнено, на първия ден от месеца, следващ този на депозиране на ратификационния инструмент от последната подписваща държава, предприела тази стъпка.

Член 55

(предишен член 53 от ДЕС)

1. Настоящият договор, съставен в единствен оригинал на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като текстовете на всеки от тези езици са еднакво автентични, се депозира в архивите на правителството на Италианската република, което ще изпрати заверено копие до всяко от правителствата на другите подписали държави.

2. Настоящият договор може да бъде превеждан и на всеки друг език, определен от държавите-членки, измежду тези езици, които по силата на конституционния ред на тези държави-членки се ползват със статут на официален език за цялата или за част от тяхната територия. Заинтересованата държава-членка предоставя заверено копие на тези преводи, което се депозира в архивите на Съвета.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящия договор.

Съставено в Маастрихт на седмия ден от месец февруари, хиляда деветстотин деветдесет и втора година.

(Списъкът на упълномощените представители не е възпроизведен)

ПРОТОКОЛИ

ПРОТОКОЛ (№ 1)
ОТНОСНО РОЛЯТА НА НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ В ЕВРО-
ПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че начинът, по който националните парламенти упражняват контрол върху своите правителства в областите, свързани с дейността на Европейския съюз, се определя от конституционната уредба и практика, присъщи на всяка държава-членка,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да насърчават едно по-засилено участие на националните парламенти в дейността на Европейския съюз и да засилват способността им да изразяват становището си по проектите за законодателни актове на Европейския съюз и по други въпроси, които могат да представляват особен интерес за тях,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по посочените по-долу разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия:

ДЯЛ I

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДНАЗНАЧЕНА ЗА НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ

Член 1

Консултативните документи на Комисията (зелени книги, бели книги и съобщения) се изпращат директно от Комисията на националните парламенти на държавите-членки при публикуването им. Комисията изпраща на националните парламенти и годишната законодателна програма, както и всеки друг инструмент за законодателно планиране или за политическа стратегия, като едновременно с това ги изпраща и на Европейския парламент и на Съвета.

Член 2

Проектите на законодателни актове, адресирани до Европейския парламент и до Съвета, се изпращат на националните парламенти.

За целите на настоящия протокол „проект на законодателен акт“ означава предложенията на Комисията, инициативите на група държави-членки, инициативите на Европейския парламент, исканията на Съда, препоръките на Европейската централна банка и исканията на Европейската инвестиционна банка, които целят приемането на законодателен акт.

Проектите на законодателни актове, инициирани от Комисията, се изпращат пряко от Комисията на националните парламенти едновременно с изпращането им на Европейския парламент и на Съвета.

Проектите на законодателни актове, инициирани от Европейския парламент, се изпращат пряко от Европейския парламент на националните парламенти.

Проектите на законодателни актове, инициирани от група държави-членки, от Съда, от Европейската централна банка или от Европейската инвестиционна банка, се изпращат от Съвета на националните парламенти.

Член 3

Националните парламенти могат да отправят до председателите на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията мотивирано становище относно съответствието на даден проект на законодателен акт с принципа на субсидиарност съгласно процедурата, предвидена в Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.

Ако проектът на законодателен акт е инициран от група държави-членки, председателят на Съвета изпраща мотивираното становище или становища до правителствата на тези държави-членки.

Ако проектът на законодателен акт е инициран от Съда, от Европейската централна банка или от Европейската инвестиционна банка, председателят на Съвета изпраща мотивираното становище или становища до съответната институция или орган.

Член 4

Трябва да се спазва срок от осем седмици между датата, на която даден проект за законодателен акт е предоставен на разположение на националните парламенти на официалните езици на Съюза, и датата, на която той е включен в проекта за дневен ред на Съвета с цел приемането му или приемането на определена позиция в рамките на законодателна процедура. Изключения са възможни в неотложни случаи, мотивите за които се излагат в акта или позицията на Съвета. Освен при надлежно мотивирани спешни случаи, през тези осем седмици не може да бъде установено съгласие по проект на законодателен акт. Освен при надлежно мотивирани спешни случаи, следва да се спазва срок от десет дни между включването на проект на законодателен акт в проекта за дневен ред на Съвета и приемането на позиция.

Член 5

Дневният ред и резултатите от заседанията на Съвета, включително протоколите от заседанията, на които Съветът обсъжда проекти на законодателни актове, се изпращат директно на националните парламенти едновременно с изпращането им на правителствата на държавите-членки.

Член 6

В случаите, когато Европейският съвет възнамерява да прибегне до член 48, параграф 7 от Договора за Европейския съюз, националните парламенти се уведомяват за инициативата на Европейския съвет най-малко шест месеца преди приемането на решение.

Член 7

Сметната палата изпраща годишния си отчет за сведение на националните парламенти, едновременно с изпращането му на Европейския парламент и на Съвета.

Член 8

Когато националната парламентарна система не е еднокамарна, членове 1 – 7 се прилагат по отношение на съставящите я камари.

ДЯЛ II

МЕЖДУПАРЛАМЕНТАРНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 9

Европейският парламент и националните парламенти заедно определят организирането и насърчането на ефективно и редовно интерпарламентарно сътрудничество в рамките на Съюза.

Член 10

Конференция на парламентарните органи, специализирани по въпросите на Европейския съюз, може да предложи на вниманието на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията всеки принос, който счита за уместен. Наред с това тази Конференция насърчава обмена на информация и на най-добри практики между националните парламенти и Европейския парламент, в това число и между специализираните им комисии. Тя може също да организира междупарламентарни конференции по конкретни теми, по-специално за обсъждане на въпросите на общата външна политика и политика на сигурност, включително общата политика за сигурност и отбрана. Предложенията на конференцията не обвързват националните парламенти и не предопределят тяхната позиция.

ПРОТОКОЛ (№ 2)
ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА ПРИНЦИПИТЕ НА СУБСИДИАРНОСТ И
НА ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да направят необходимото решенията да се вземат възможно най-близо до гражданите на Съюза,

РЕШЕНИ да определят условията за прилагане на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, установени в член 5 от Договора за Европейския съюз, както и да установят система за контрол на прилагането на тези принципи,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Всяка институция следи постоянно за спазването на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, определени в член 5 от Договора за Европейския съюз.

Член 2

Преди да предложи законодателен акт, Комисията провежда широки консултации. Когато е уместно, тези консултации трябва да отчитат регионалното и местното измерение на предвижданите действия. В изключително спешни случаи Комисията не провежда такива консултации. В предложението си тя излага мотивите за своето решение.

Член 3

За целите на настоящия протокол „проект на законодателен акт“ означава предложенията на Комисията, инициативите на група държави-членки, инициативите на Европейския парламент, исканията на Съда, препоръките на Европейската централна банка и исканията на Европейската инвестиционна банка, които целят приемането на законодателен акт.

Член 4

Комисията изпраща своите проекти на законодателни актове, както и изменените си проекти, на националните парламенти едновременно с изпращането им на законодателния орган на Съюза.

Европейският парламент изпраща проектите си на законодателни актове, както и изменените си проекти, на националните парламенти.

Съветът изпраща проектите на законодателни актове, инициирани от група държави-членки, от Съда, от Европейската централна банка или от Европейската инвестиционна банка, както и изменените проекти, на националните парламенти.

Веднага след приемането им законодателните резолюции на Европейския парламент и позициите на Съвета се изпращат от тях на националните парламенти.

Член 5

Проектите на законодателни актове се мотивират от гледна точка на принципите на субсидиарност и на пропорционалност. Всеки проект на законодателен акт следва да съдържа подробно становище с описание на елементи, които позволяват да се оцени спазването на принципите на субсидиарност и на пропорционалност. Това подробно становище следва да съдържа елементи, които позволяват да се оцени финансовият ефект на проекта, а когато става въпрос за директива, нейните последици от гледна точка на законодателните действия, които държавите-членки трябва да предприемат, включително и последиците върху регионалното законодателство, когато е уместно. Основанията да се направи заключение, че определена цел на Съюза може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, се подкрепят с качествени, а когато това е възможно, и с количествени показатели. Проектите на законодателни актове отчитат необходимостта всяко финансово или административно задължение, възложено на Съюза, националните правителства, регионалните или местните власти, стопанските субекти и гражданите, да бъде възможно най-малко натоварващо и да бъде съобразено с поставената цел.

Член 6

В срок от осем седмици от датата на предаване на проект на законодателен акт на официалните езици на Съюза, всеки национален парламент или всяка камара на национален парламент може да изпрати на председателите на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията мотивирано становище, в което излага причините, поради които счита, че въпросният проект не е съобразен с принципа на субсидиарност. Всеки национален парламент или всяка камара на национален парламент следва да се консултира, когато е уместно, с регионалните парламенти, които имат законодателни правомощия.

Ако проектът за законодателен акт е инициран от група държави-членки, председателят на Съвета изпраща становището до правителствата на тези държави-членки.

Ако проектът на законодателен акт е инициран от Съда, от Европейската централна банка или от Европейската инвестиционна банка, председателят на Съвета изпраща становището до съответната институция или орган.

Член 7

1. Европейският парламент, Съветът и Комисията и, когато е уместно, групата държави-членки, Съдът, Европейската централна банка или Европейската инвестиционна банка, ако проектът на законодателен акт е инициран от тях, вземат предвид изпратените от националните парламенти или от камара на национален парламент мотивирани становища.

Всеки национален парламент разполага с два гласа, разпределени в зависимост от националната парламентарна система. В случай на двукамарна национална парламентарна система всяка от камарите разполага с един глас.

2. Когато мотивираните становища относно незачитането на принципа на субсидиарност в проект за законодателен акт представляват най-малко една трета от общия брой на дадените на националните парламенти гласове в съответствие с параграф 1, втора алинея проектът трябва да бъде преразгледан. Този праг е една четвърт при проекти на законодателни актове, внесени на основание член 76 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

В резултат на това повторно разглеждане Комисията, или, когато е уместно, групата държави-членки, Европейският парламент, Съдът, Европейската централна банка или Европейската инвестиционна банка, ако проектът за законодателен акт е инициран от тях, могат да решат да продължат да поддържат този проект, да го изменят или да го оттеглят. Това решение трябва да бъде мотивирано.

3. Освен това, когато в рамките на обикновената законодателна процедура мотивираните становища относно незачитането на принципа на субсидиарност в предложение на законодателен акт представляват най-малко обикновено мнозинство от дадените на националните парламенти гласове в съответствие с параграф 1, втора алинея предложението трябва да бъде преразгледано. В резултат на това преразглеждане Комисията може да реши да продължи да поддържа, да измени или да оттегли предложението.

В случай че реши да продължи да го поддържа, Комисията ще трябва да обоснове в мотивирано становище защо смята, че предложението е съобразено с принципа на субсидиарност. Това мотивирано становище, както и мотивираните становища на националните парламенти, трябва да бъдат предоставени на законодателния орган на Съюза, за да бъдат взети предвид в рамките на законодателната процедура:

- а) преди да приключи първото четене законодателят (Европейският парламент и Съветът) преценява дали законодателното предложение е съвместимо с принципа на субсидиарност, като взема по-специално под внимание приведените мотиви, които се споделят от мнозинството национални парламенти, както и мотивираното становище на Комисията;
- б) ако, в резултат на мнозинство от 55 % от членовете на Съвета или на мнозинство от действителните гласове в Европейския парламент, законодателят е на мнение, че предложението не е съвместимо с принципа на субсидиарност, разглеждането на законодателното предложение се прекратява.

Член 8

Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася по искове за неспазване на принципа на субсидиарност в законодателен акт, образувани по реда и условията на член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз от държава-членка или предадени от нея, съгласно правния ѝ ред, от името на нейния национален парламент или на негова камара.

В съответствие с реда и условията, предвидени в посочения член, Комитетът на регионите също може да завежда такива искове срещу законодателни актове, за чието приемане Договорът за функционирането на Европейския съюз предвижда консултация с него.

Член 9

Комисията представя всяка година на Европейския съвет, на Европейския парламент, на Съвета и на националните парламенти доклад за прилагането на член 5 от Договора за Европейския съюз. Този годишен доклад се изпраща на Икономическия и социален комитет и на Комитета на регионите.

ПРОТОКОЛ (№ 3) ОТНОСНО СТАТУТА НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да приемат Статут на Съда на Европейския съюз, предвиден в член 281 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия:

Член 1

Съдът на Европейския съюз се формира и функционира съгласно разпоредбите на Договорите, Договора за създаването на Европейската общност за атомна енергия (Договора за Евратом) и настоящия статут.

ДЯЛ I

СЪДИИ И ГЕНЕРАЛНИ АДВОКАТИ

Член 2

Преди да встъпи в длъжност, всеки съдия, пред Съда, заседаващ в открито заседание полага клетва да изпълнява задълженията си безпристрастно и съвестно и да пази тайната на разискванията на Съда.

Член 3

Съдиите се ползват с имунитет срещу съдебно преследване. След прекратяване на техните функции те продължават да се ползват с имунитет по отношение на действията, предприети в изпълнение на служебните им задължения, включително за казаното или написаното от тях.

Пленумът на Съда има право да отнеме този имунитет. Когато решението засяга член на Общия съд или на специализиран съд, Съдът взема решение след консултация със съответния съд.

Когато имунитетът е отнет и е започнало наказателно преследване срещу съдия, същият може да бъде съден във всяка държава-членка, но само от съд, който е компетентен да разглежда дела срещу членовете на най-висшата национална съдебна инстанция.

Членове 11 - 14 и член 17 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз се прилагат по отношение на съдиите, генералните адвокати, секретаря и помощник-докладчиците на Съда на Европейския съюз, без да се накърняват разпоредбите, отнасящи се до имунитета срещу съдебно преследване на съдиите, които се съдържат в предходните алинеи.

Член 4

Съдиите не могат да заемат политическа или административна длъжност.

Те не могат да упражняват друга професия, срещу заплащане или не, освен ако това не бъде разрешено по изключение от Съвета, с обикновено мнозинство.

Когато встъпват в длъжност, те тържествено се заклеват, че както по време на мандата си, така и след неговото изтичане, ще изпълняват задълженията, произтичащи от тази длъжност, по-специално своето задължение за почтеност и въздържаност относно приемането на определени постове или облаги след края на мандата им.

При съмнение в горепосоченото Съдът взема решение. Когато решението засяга член на Общия съд или на специализиран съд, Съдът взема решение след консултация със съответния съд.

Член 5

Освен при редовното обновяване или при смърт, пълномощията на съдията се прекратяват при подаване на оставка.

В случай на подаване на оставка същата се адресира до председателя на Съда, който я предава на председателя на Съвета. Мястото се счита за освободено от момента на предаване на това последно уведомление.

Съдията продължава да изпълнява функциите си до встъпването в длъжност на неговия приемник, освен в случаите, когато се прилага член 6.

Член 6

Съдия може да бъде освободен от длъжност или да бъде лишен от правото си на пенсия или други ползи само ако по единодушно мнение на съдиите и генералните адвокати на Съда той повече не отговаря на необходимите условия или не изпълнява служебните си задължения. Съответният съдия не взема участие в това обсъждане. Когато засегнатото лице е член на Общия съд или на специализиран съд, Съдът взема решение след консултация със съответния съд.

Секретарят на Съда уведомява председателя на Европейския парламент и председателя на Комисията за взетото решение и го съобщава на председателя на Съвета.

Ако с решението съдията е освободен от длъжност, вакантното място възниква от момента на последното уведомление.

Член 7

Съдия, който трябва да замести член на Съда, чийто мандат не е изтекъл, се назначава за остатък от мандата на неговия предшественик.

Член 8

Разпоредбите на членове 2 до 7 се прилагат по отношение на генералните адвокати.

ДЯЛ II

ОРГАНИЗАЦИЯ НА СЪДА

Член 9

Когато съставът на съдиите се обновява частично на всеки три години, се подменят половината от броя на съдиите. Ако съдиите са нечетен брой, броят на съдиите, които се подменят, е равен последователно на числото, представляващо половината съдии плюс един, а при следващото обновяване — на числото, представляващо половината съдии минус един.

Първа алинея се прилага и при частичното обновяване на състава на генералните адвокати на всеки три години.

Член 9а

Съдиите избират помежду си председател и заместник-председател на Съда за срок от три години. Техният мандат може да бъде подновяван.

Заместник-председателят подпомага председателя в съответствие с условията, предвидени в Процедурния правилник. Той го замества, когато председателят е възпрепятстван да присъства или длъжността председател е свободна.

Член 10

Секретарят полага клетва пред Съда да изпълнява функциите си безпристрастно и съвестно и да пази тайната на разискванията на Съда.

Член 11

Съдът прави необходимото за заместването на секретаря, когато той е възпрепятстван да присъства.

Член 12

Длъжностните лица и останалите служители към Съда осигуряват неговото функциониране. Те отговарят пред секретаря под ръководството на председателя.

Член 13

По искане на Съда Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да предвидят да назначат помощник-докладчици и да приемат правила, регулиращи тяхната дейност. От помощник-докладчиците може да се изисква, при условията на процедурния правилник, да участват в подготвителните проучвания по делата, висящи пред Съда, и да подпомагат съдията-докладчик по делото.

Помощник-докладчиците се избират измежду лица, чиято независимост е извън съмнение и които притежават необходимата юридическа квалификация; те се назначават от Съвета, с обикновено мнозинство. Те полагат клетва пред Съда да изпълняват задълженията си безпристрастно и съвестно и да пазят тайната на разискванията на Съда.

Член 14

От съдиите, генералните адвокати и секретаря се изисква да пребивават там, където е седалището на Съда.

Член 15

Съдът е в непрекъсната сесия. Продължителността на съдебната ваканция се определя от Съда с оглед нуждите на неговата работа.

Член 16

Съдът създава състави, състоящи се от трима или петима съдии. Съдиите избират председатели на съставите измежду своите членове. Председателите на съставите от пет съдии се избират за срок от три години. Те могат да бъдат преизбирани веднъж.

Големият състав се състои от петнадесет съдии. Той се председателства от председателя на Съда. Заместник-председателят на Съда и — в съответствие с условията, предвидени в Процедурния правилник — трима председатели на състави от петима съдии и други съдии също са част от големия състав.

Съдът заседава в голям състав по молба на държава-членка или институция на Съюза, която е страна по съответното производство.

Съдът заседава в пленум, когато гледа дела по член 228, параграф 2, член 245, параграф 2, член 247 или член 286, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Наред с това, когато счита, че висящото пред него дело е от изключителна важност, Съдът може да реши, след изслушване на генералния адвокат, да разгледа делото в пленум.

Член 17

Решенията на Съда са валидни само ако в разискванията са участвали нечетен брой съдии.

Решенията на съставите, състоящи се от трима или петима съдии са валидни само ако са били взети от трима съдии.

Решенията на големия състав са валидни само ако заседават единадесет съдии.

Решенията на пленума са валидни само ако заседават седемнадесет съдии.

В случай, че някой от съдиите в даден състав е възпрепятстван да присъства, за участие в заседанията може да бъде повикан съдия от друг състав, в съответствие с условията, предвидени в процедурния правилник.

Член 18

Нито съдия, нито генерален адвокат може да взема участие в разглеждането на дело, в което по-рано е участвал като представител или съветник, или е действал в полза на някоя от страните, или е бил призован да се произнесе като член на съд или правораздавателен орган или разследваща комисия, или в каквото и да било друго качество.

Ако по някаква особена причина даден съдия или генерален адвокат счита, че той не би следвало да вземе участие в постановяването на решението или разглеждането на определено дело, той уведомява за това председателя. Ако по някаква особена причина председателят счита, че даден съдия или генерален адвокат не трябва да заседава или да представя заключение по определено дело, той съответно го уведомява.

Всяко затруднение, произтичащо от прилагането на настоящия член, се урежда с решение на Съда.

Някоя от страните не може да иска промени в състава на Съда или на някой от неговите състави на основание гражданството на съдия или на основание неучастието в Съда или в състава на съдия с гражданството на съответната страна.

ДЯЛ III

ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД СЪДА

Член 19

Държавите-членки и институциите на Съюза се представляват пред Съда от представител, назначен за всеки конкретен случай; този представител може да бъде подпомаган от съветник или от адвокат.

Държавите, различни от държавите-членки, страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, а също и Надзорният орган на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), упоменат в това споразумение, се представляват по същия начин.

Останалите страни се представляват от адвокат.

Само адвокат, който има право да практикува пред съд на държава-членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, може да представлява или да подпомага страна пред Съда.

Когато тези представители, съветници и адвокати се явяват пред Съда, те се ползват с правата и имунитетите, необходими за независимото упражняване на техните функции при условията, предвидени в процедурния правилник.

По отношение на съветниците и адвокатите, които се явяват пред него, Съдът има правомощията, с които обикновено разполагат съдилищата при условията, предвидени в процедурния правилник.

Университетските преподаватели, граждани на държави-членки, чието законодателство им дава право да се явяват пред съд, се ползват пред Съда с правата, предоставени с настоящия член на адвокатите.

Член 20

Производството пред Съда се състои от две части: писмена и устна.

Писменото производство се състои в съобщаване на страните и на институциите на Съюза, чиито решения се оспорват, на исковите молби, изявленията, защитите и бележките и на репликите – ако има такива, както и на всички документи в подкрепа или на техни заверени копия.

Съобщенията се изпращат от секретаря по реда и в сроковете, предвидени в процедурния правилник.

Устното производство се състои от изслушване от Съда на представителите, съветниците и адвокатите и на заключенията на генералния адвокат, както и от изслушване на свидетелите и експертите, ако има такива.

Когато счита, че делото не повдига нови правни проблеми, Съдът може да реши след изслушване на генералния адвокат, че делото може да бъде решено без представяне на заключения на генералния адвокат.

Член 21

Дело се завежда пред Съда с писмена искова молба, адресирана до секретаря. В исковата молба се посочват името на ищеца и неговият постоянен адрес, както и качеството на подписалия молбата, името/имената на страната/страните, срещу която/които е заведена молбата, предметът на спора, исканията на страните и кратко изложение на правните аргументи, на които се основава исковата молба.

Молбата се придружава, по целесъобразност, от мярката, чиято отмяна се иска или, при обстоятелствата по член 265 от Договора за функционирането на Европейския съюз, от писмените доказателства относно датата, на която институцията е трябвало да действа в съответствие с посочения член. Ако документите не са представени с исковата молба, секретарят иска от съответната страна да ги представи в разумен срок, но правата на страната не се погасяват, дори и документите да бъдат представени след изтичането на срока за образуване на дело.

Член 22

В случаите, посочени от член 18 от Договора за Евратом, Съдът се сезира с жалба, адресирана до секретаря. В жалбата се посочват името и постоянният адрес на жалбоподателя и данни за подписалото я лице, данни за решението, което се обжалва, имената на ответниците, предметът на спора, исканията на страните и кратко изложение на основанията за обжалване.

Жалбата се придружава от заверен препис на оспорваното решение на Арбитражния комитет.

Ако Съдът отхвърли жалбата, решението на Арбитражния комитет става окончателно.

Ако Съдът отмени решението на Арбитражния комитет и когато това е подходящо, въпросът може да бъде преразгледан от Арбитражния комитет по инициатива на една от страните по делото. Последната е обвързана от всяко решение на Съда по правни въпроси.

Член 23

В случаите на член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз решението на Съда или правораздавателния орган на държава-членка, с което се спира производството пред него и въпросът се отнася пред Съда, се съобщава на Съда от съответния съд или правораздавателен орган. След това решението се съобщава от секретаря на Съда на страните, държавите-членки и Комисията, както и на институцията, органа, службата или агенцията на Съюза, която е приела акта, чиято действителност или тълкуване се оспорва.

В срок от два месеца от това уведомяване страните, държавите-членки, Комисията и, когато е уместно, институцията, органът, службата или агенцията на Съюза, която е приела акта, чиято действителност или тълкуване се оспорва, имат право да представят на Съда изявления по делото или писмени бележки.

В случаите по член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз решението на националния съд или правораздавателен орган се съобщава от секретаря на Съда на държавите, различни от държавите-членки, страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, а също и на Надзорния орган на ЕАСТ, упоменат в това споразумение, който в срок от два месеца от уведомяването може, ако се засяга област от приложението на споразумението, да представи на Съда изявления по делото или писмени бележки.

Когато споразумение, свързано с определена област, сключено от Съвета с една или повече трети държави, предвижда възможност последните да представят изявления по делото или писмени бележки, в случаите, в които съд на държава-членка сезира Съда с преюдициален въпрос, попадащ в приложното поле на споразумението, решението на националния съд, съдържащо този въпрос, се съобщава и на заинтересованите трети държави, които в двумесечен срок от датата на това съобщение могат да представят в Съда изявления по делото или писмени бележки.

Член 23а (*)

В процедурния правилник може да бъде предвидено бързо производство, а във връзка с преюдициални запитвания, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие — и спешно производство.

Тези производства могат да предвиждат по-кратък срок за представяне на изявления по делото или писмени бележки от срока, предвиден в член 23, и — чрез дерогация от член 20, четвърта алинея — да няма заключения на генералния адвокат.

Спешното производство може освен това да предвижда ограничаване на страните и другите заинтересовани лица, посочени в член 23, имащи право да представят изявления по делото или писмени бележки, и при особено спешни случаи — пропускане на писмената фаза на производството.

(*) Член, който се въвежда с Решение 2008/79/ЕО, Евратом (ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 42).

Член 24

Съдът може да изисква от страните да представят всички документи и да предоставят цялата информация, която той счита за необходима. Всеки отказ се отбелязва формално.

Съдът може също така да изисква от държавите-членки и институциите, органите, службите и агенциите, които не са страни по делото, да представят цялата информация, която Съдът счита за необходима за целите на производството.

Член 25

Съдът може по всяко време да възложи на дадено лице, орган, комитет или друга организация по негов избор задачата да представи експертно мнение.

Член 26

Свидетелите могат да бъдат изслушвани при условията, предвидени в Процедурния правилник.

Член 27

По отношение на неявилите се свидетели Съдът има правомощията, с които по принцип разполагат съдилищата и правораздавателните органи, и може да налага парични глоби при условията, предвидени в Процедурния правилник.

Член 28

Свидетелите и експертите могат да бъдат изслушвани под клетва, полагана във формата, предвидена в Процедурния правилник, или по начин, предвиден в закона на държавата на свидетеля или експерта.

Член 29

Съдът може да нареди свидетел или експерт да бъде изслушан от съдебен орган по мястото на постоянно пребиваване на този свидетел или експерт.

Това нареждане се изпраща за изпълнение от компетентния съдебен орган при условията, уредени в Процедурния правилник. Документите, изготвени в съответствие със съдебната поръчка, се връщат на Съда при същите условия.

Съдът покрива разноските, без да се накърнява правото му да ги възложи, когато е подходящо, на страните.

Член 30

Държавите-членки разглеждат всяко нарушение на клетвата на свидетел или експерт по същия начин, както ако нарушението е било извършено пред неин граждански съд. По искане на Съда съответната държава-членка съди нарушителя пред свой компетентен съд.

Член 31

Съдебните заседания са открити, освен ако Съдът, по своя инициатива или по искане на страните, при наличието на сериозни основания, не реши друго.

Член 32

По време на пренията Съдът може да разпитва експерти, свидетели и самите страни. Последните обаче могат да се обръщат към Съда само чрез своите представители.

Член 33

За всяко заседание се води протокол, който се подписва от председателя и от секретаря.

Член 34

Списъкът на делата за разглеждане се съставя от председателя.

Член 35

Разискванията на Съда се провеждат и остават в тайна.

Член 36

В решенията се излагат мотивите, на които те са основани. В тях се посочват имената на съдиите, които са взели участие в разискванията.

Член 37

Решенията се подписват от председателя и от секретаря. Те се прочитат в открито заседание.

Член 38

Съдът се произнася относно разноските.

Член 39

Председателят на Съда може да се произнася в бързо производство, уредено в процедурния правилник, което, доколкото това е необходимо, може да се различава от някои правила, съдържащи се в настоящия статут, по искове за спиране на изпълнението, доколкото това е предвидено в член 278 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 157 от Договора за Евратом, да налага привременни мерки в съответствие с член 279 от Договора за функционирането на Европейския съюз или да спира принудителното изпълнение в съответствие с член 299, четвърта алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз или с член 164, трета алинея от Договора за Евратом.

При условията, предвидени в Процедурния правилник, заместник-председателят на Съда може да упражнява правомощията, посочени в първа алинея.

Ако председателят и заместник-председателят са възпрепятствани да присъстват, друг съдия заема тяхното място при условията, предвидени в Процедурния правилник.

Определението на председателя или на заместващия го съдия е временно и по никакъв начин не предreshава решението на Съда по съществото на делото.

Член 40

Държавите-членки и институциите на Съюза могат да встъпват в делата пред Съда.

Със същото право разполагат и органите, службите и агенциите на Съюза, както и всяко друго лице, ако могат да докажат интерес от изхода на дело, внесено за разглеждане от Съда. Физическите или юридически лица не могат да встъпват по дела между държави-членки, между институции на Съюза или между държави-членки, от една страна, и институции на Съюза, от друга.

Без да се накърнява втора алинея, държавите, различни от държавите-членки, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и надзорният орган на ЕАСТ, упоменат в това споразумение, могат да встъпват по висящи пред Съда дела, когато се засяга някоя от областите на приложение на споразумението.

Искането за встъпване е ограничено до подпомагане по отношение на исканията на една от страните.

Член 41

Ако ответната страна, след като е била надлежно призована, не представи писмената си защита, решението се постановява в нейно отсъствие. В срок от един месец от съобщаването на това решение срещу него може да се подаде възражение. Възражението не спира изпълнението на решението, освен ако Съдът не реши друго.

Член 42

Държавите-членки, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и всички други физически и юридически лица могат, в случаите и при условията, предвидени в Процедурния правилник, в качеството си на трети лица да оспорват решение, постановено без те да бъдат изслушани, когато това решение накърнява техни права.

Член 43

Ако съществува съмнение относно смисъла или обхвата на дадено решение, Съдът може да направи тълкуване по искане на всяка от страните или на всяка от институциите на Съюза, която докаже, че е заинтересована.

Член 44

Иск за преразглеждане на решение може да се отправи до Съда само при разкриване на обстоятелство, което има решаващо значение и което при постановяване на решението не е било известно на Съда и на страната, която иска преразглеждане.

Процедурата по преразглеждането започва с решение на Съда, изрично посочващо съществуването на ново обстоятелство, с което се признава, че то е от характер, обуславящ преразглеждане, и искът се обявява за допустим на това основание.

Преразглеждане не може да се иска след изтичането на десет години от датата на решението.

Член 45

Сроковете поради отдалеченост се уреждат в Процедурния правилник.

Нито едно право не може да бъде накърнено вследствие изтичане на даден срок, ако заинтересованата страна докаже наличието на случайно събитие или непреодолима сила.

Член 46

Исковете срещу Съюза по дела в областта на извъндоговорната отговорност се погасяват след изтичането на срок от пет години от датата на възникване на събитието, което ги обуславя. Давността се прекъсва с предявяването на иск пред Съда или ако преди образуването на това производство увредената страна е предявила претенцията си пред съответната институция на Съюза. В последния случай производството се образува в двумесечен срок, предвиден в член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз; разпоредбите на член 265, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз се прилагат, когато е уместно.

Настоящият член се прилага и за искове срещу Европейската централна банка в областта на извъндоговорната отговорност.

ДЯЛ IV

ОБЩ СЪД

Член 47

Член 9, първа алинея, членове 9а, 14, 15, член 17, първа, втора, четвърта и пета алинея, и член 18 се прилагат по отношение на Общия съд и неговите членове.

Член 3, четвърта алинея и членове 10, 11 и 14 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на секретаря на Общия съд.

Член 48

Общият съд се състои от:

- а) 40 съдии, считано от 25 декември 2015 г.;
- б) 47 съдии, считано от 1 септември 2016 г.;
- в) по двама съдии от държава-членка, считано от 1 септември 2019 г.

Член 49

Членовете на Общия съд могат да бъдат призовавани да изпълняват функцията на генерален адвокат.

Задължение на генералния адвокат е, като действа с пълна безпристрастност и независимост, да представя в открито заседание мотивирани заключения по определени дела, заведени пред Общия съд, с цел подпомагането на този съд при изпълнението на неговата задача.

Критериите за определяне на тези дела, както и процедурите за определяне на генералните адвокати, се уреждат в процедурния правилник на Общия съд.

Член на Общия съд, който е призван да изпълнява функцията на генерален адвокат, не може да участва в решаването на делото.

Член 50

Общият съд заседава в състави от трима или петима съдии. Съдиите избират председатели на съставите измежду тях. Председателите на съставите от пет съдии се избират за срок от три години. Те могат да бъдат преизбрани веднъж.

Съставът на съставите и възлагането на делата на тях се урежда от процедурния правилник. В някои случаи, определени от процедурния правилник, Общият съд може да заседава в пленум или да се състои от един-единствен съдия.

Процедурният правилник може също така да предвиди, че Общият съд може да заседава в голям състав по определени в него дела.

Член 51

Чрез дерогация от правилото по член 256, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съдът запазва правомощието да разглежда исковете, посочени в членове 263 и 265 от Договора за функционирането на Европейския съюз, когато са заведени от държава-членка срещу:

- а) акт или бездействие на Европейския парламент или Съвета, или на двете институции, действащи съвместно, освен за:
 - решения, взети от Съвета съгласно член 108, параграф 2, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - актове на Съвета, приети съгласно регламент на Съвета относно мерките за търговска защита по смисъла на член 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - актове на Съвета, чрез които Съветът упражнява изпълнителни правомощия в съответствие с член 291, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

б) срещу акт или бездействие на Комисията съгласно член 331, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Съдът запазва също така правомощието си да разглежда исковете, посочени в същите членове, когато те са заведени от институция на Съюза срещу акт или бездействие на Европейския парламент, на Съвета, на тези две институции, действащи съвместно, или на Комисията, или са заведени от институция на Съюза срещу акт или бездействие на Европейската централна банка.

Член 52

Председателят на Съда и председателят на Общия съд определят по общо съгласие условията, при които длъжностните лица и другите служители към Съда предоставят услугите си на Общия съд, за да се позволи неговото функциониране. Определени длъжностни лица и други служители отговарят пред секретаря на Общия съд под ръководството на председателя на Общия съд.

Член 53

Процедурата пред Общия съд се урежда от дял III.

В процедурния правилник се уреждат всички необходими допълнителни и по-подробни разпоредби. Процедурният правилник може да дерогира член 40, четвърта алинея и член 41, за да бъдат отразени специфичните особености на съдопроизводството в областта на интелектуалната собственост.

Независимо от член 20, четвърта алинея, генералният адвокат може да представи мотивираното си заключение писмено.

Член 54

Когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Общия съд, по погрешка е подаден до секретаря на Съда, той незабавно се препраща от него до секретаря на Общия съд; аналогично, когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Съда, по погрешка е подаден до секретаря на Общия съд, той незабавно се препраща от него до секретаря на Съда.

Когато Общият съд установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Съдът, той изпраща делото на Съда; аналогично, когато Съдът установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което е компетентен Общият съд, той изпраща делото на Общия съд, като този съд не може да откаже да разгледа делото.

Когато Съдът и Общият съд са сезирани с искове, които имат еднакъв предмет, повдига се еднакъв въпрос за тълкуване или се оспорва валидността на един и същ акт, Общият съд може, след изслушване на страните, да спре висящото пред него производство до постановяване на решението на Съда, или когато искът е заведен съгласно член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз, може да откаже да правораздава, за да даде възможност на Съда да се произнесе по такива искове. При същите условия, Съдът може освен това да реши да спре висящото пред него производство; в този случай производството пред Общия съд продължава.

Когато държава-членка и институция на Съюза оспорват един и същ акт, Общият съд отказва да правораздава, с оглед Съдът да се произнесе по тези искове.

Член 55

Окончателните решения на Общия съд, както и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, се съобщават от секретаря на Общия съд на всички страни, както и на държавите-членки и на институциите на Съюза, дори и ако те не са встъпили в делото пред Общия съд.

Член 56

Окончателните решения на Общия съд и решенията, с които частично се разрешава спор по същество или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, подлежат на обжалване пред Съда в срок от два месеца от съобщаване на решението.

Жалбата може да бъде подадена от всяка страна, чиито искания са изцяло или частично отхвърлени. Въпреки това встъпилите страни, различни от държавите-членки и институциите на Съюза, могат да обжалват само ако решението на Общия съд пряко ги засяга.

С изключение на делата, свързани със спор между Съюза и неговите служители, жалба могат да подават и държавите-членки и институциите на Съюза, които не са встъпили в производството пред Общия съд. Тези държави-членки и институции са в същото положение като държавите-членки и институциите, които са встъпили в производството на първа инстанция.

Член 57

Всяко лице, чието искане за встъпване е било отхвърлено от Общия съд, може да обжалва пред Съда в срок от две седмици от съобщаването на решението за отхвърляне на неговото искане.

Страните по производството могат да обжалват пред Съда всяко решение на Общия съд, което е прието в съответствие с членове 278 или 279 или член 299, четвърта алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, или член 157 или член 164, трета алинея от Договора за Евратом в срок от два месеца от уведомяването им.

Обжалването по първите две алинеи на настоящия член се разглежда и решава в съответствие с процедурата, посочена в член 39.

Член 58

Обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси. Основанията за обжалване са липса на компетентност на Общия съд, нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя, както и нарушение на правото на Съюза от страна на Общия съд.

Размерът на присъдените разноски или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване.

Член 59

Когато бъде обжалвано решение на Общия съд, производството пред Съда се състои от писмена и устна част. В съответствие с условията, предвидени в процедурния правилник, Съдът, след като изслуша генералния адвокат и страните, може да реши делото и без устно производство.

Член 60

Без да се накърняват разпоредбите на членове 278 и 279 от Договора за функционирането на Европейския съюз или член 157 от Договора за Евратом, обжалването няма суспензивно действие.

Чрез дерогация от член 280 от Договора за функционирането на Европейския съюз решенията на Общия съд, които обявяват регламент за недействителен, влизат в сила само от датата на изтичането на срока, посочен в член 56, първа алинея от настоящия статут или, при предявяването на жалба в този срок, от датата на отхвърлянето на жалбата, без да се накърнява правото на страната да поиска от Съда в съответствие с членове 278 и 279 от Договора за функционирането на Европейския съюз или член 157 от Договора за Евратом спиране на действието на регламента, който е бил обявен за недействителен, или постановяването на друга временна мярка.

Член 61

Ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

Когато делото е върнато на Общия съд, този съд е обвързан от всяко решение на Съда по правни въпроси.

Когато жалбата на държава-членка или на институция на Съюза, която не е встъпила в производството пред Общия съд, е основателна, Съдът може, ако счеете това за необходимо, да постанови кои от последиците на отмененото решение на Общия съд се считат за окончателни по отношение на страните по делото.

Член 62

В случаите по член 256, параграфи 2 и 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, когато първият генерален адвокат счита, че съществува сериозен риск от засягане на единството или съгласуваността на правото на Съюза, той може да предложи на Съда да преразгледа решението на Общия съд.

Предложението трябва да бъде направено в рамките на един месец от постановяване на решението на Общия съд. В срок от един месец от получаване на предложението, направено от първия генерален адвокат, Съдът решава дали решението ще бъде преразгледано или не.

Член 62а

Съдът се произнася по въпросите, които са предмет на преразглеждане по спешно производство, въз основа на преписката, препратена му от Общия съд.

Заинтересованите лица, посочени в член 23 от настоящия статут, както и, в случаите, предвидени в член 256, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, страните в производството пред Общия съд имат право да представят пред Съда изявления или писмени бележки относно въпроси, предмет на преразглеждане в определен за тази цел срок.

Преди да се произнесе с решение, Съдът може да постанови провеждането на устно производство.

Член 62б

В случаите, предвидени в член 256, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, без да се накърняват разпоредбите на членове 278 и 279 от Договора за функционирането на Европейския съюз, предложенията за преразглеждане и решенията за образуване на процедура за преразглеждане нямат суспензивно действие. Ако Съдът установи, че решението на Общия съд накърнява единството или съгласуваността на правото на Съюза, той връща делото за преразглеждане на Общия съд, който е обвързан от възприетото от Съда по правните въпроси; Съдът може да посочи последиците на решението на Общия съд, които следва да се считат за окончателни по отношение на страните по спора. Ако, предвид установеното в хода на преразглеждането, разрешаването на спора, зависи от установяването на фактите, върху които се основава решението на Общия съд, Съдът се произнася с окончателно решение.

В случаите, предвидени в член 256, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, при липсата на предложения за преразглеждане или решения за откриване на процедура по преразглеждане отговорът/отговорите, даден/и от Общия съд на поставените му въпроси, влиза/т в сила след изтичането на сроковете, предвидени за тази цел в член 62, втора алинея. В случай на образуване на процедура по преразглеждане, отговорът/отговорите, подлежащ/и на преразглеждане, влиза/т в сила след приключване на процедурата, освен ако Съдът не реши друго. Ако Съдът установи, че решението на Общия съд накърнява единството или съгласуваността на правото на Съюза, отговорът, даден от Съда на въпросите, подлежащи на преразглеждане, замества този на Общия съд.

ДЯЛ IVa

СПЕЦИАЛИЗИРАНИ СЪДИЛИЩА

Член 62в

Разпоредбите, отнасящи се до правомощията, състава, организацията и производството пред специализираните съдилища, създадени съгласно член 257 от Договора за функционирането на Европейския съюз, са възпроизведени в приложението към настоящия статут.

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с член 257 от Договора за функционирането на Европейския съюз, могат да зачислят заместващи съдии към специализираните съдилища за изпълнение на функциите на отсъстващите съдии, които, без състоянието им да се счита за пълна инвалидност, са възпрепятствани да участват в разглеждането на делата през продължителен период от време. В този случай Европейският парламент и Съветът определят условията за назначаване на заместващите съдии, техните права и задължения, подробните правила относно упражняването на функциите им и обстоятелствата, при които тези функции се прекратяват.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 63

Процедурните правилници на Съда и на Общия съд съдържат всички необходими разпоредби за прилагането или ако това се налага, допълването на настоящия статут.

Член 64

Правилата, които уреждат приложимия към Съда на Европейския съюз езиков режим, се определят с регламент на Съвета, който действа с единодушие. Този регламент се приема или по искане на Съда след консултация с Комисията и Европейския парламент, или по предложение на Комисията след консултация със Съда и Европейския парламент.

До приемането на тези правила, продължават да се прилагат разпоредбите на процедурните правилници на Съда и на Общия съд относно езиковия режим. Чрез дерогация от членове 253 и 254 от Договора за функционирането на Европейския съюз всяко изменение или отмяна на тези разпоредби изисква единодушното одобрение на Съвета.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 1

Съдът на публичната служба на Европейския съюз (наричан по-долу "Съд на публичната служба") е компетентен да разглежда като първа инстанция споровете между Съюза и техните служители, по силата на член 270 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и споровете между всички органи или служби и техните служители, по отношение на които е предоставена компетентност на Съда на Европейския съюз.

Член 2

1. Съдът на публичната служба се състои от седем съдии. По искане на Съда, Съветът може да увеличи броя на съдиите въз основа на решение, взето с квалифицирано мнозинство.

Съдиите се назначават за срок от шест години. Те могат да бъдат преназначавани.

На вакантните места се назначава нов съдия за срок от шест години.

2. Освен съдиите, посочени в параграф 1, първа алинея, се назначават заместващи съдии за изпълнение на функциите на съдии, които, без състоянието им да се счита за пълна инвалидност, са възпрепятствани да участват в разглеждането на делата за продължителен период от време.

Член 3

1. Съдиите се назначават от Съвета, в съответствие с член 257, четвърта алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, след консултиране на комитета, предвиден в настоящия член. При назначаването на съдиите Съветът осигурява балансиран състав на Съда на публичната служба на най-широка географска основа сред гражданите на държавите-членки, както и по отношение на представените национални правни системи.

2. Всяко лице, което е гражданин на Съюза и отговаря на условията, установени в член 257, четвърта алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, може да представи кандидатурата си. Съветът по препоръка на Съда определя условията и реда за подаването и разглеждането на кандидатурите.

3. Учредява се комитет, съставен от седем члена, избрани сред бивши членове на Съда и Общия съд и юристи с призната компетентност. Правилата за назначаването и дейността на комитета се определят от Съвета, който действа по препоръка на председателя на Съда.

4. Комитетът дава становище относно способността на кандидатите да упражняват функциите на съдия в Съда на публичната служба. Към становището си комитетът прилага списък на кандидати с най-подходящ опит на високо ниво. Този списък следва да съдържа поне два пъти повече кандидати от броя на съдиите, които трябва да бъдат назначени от Съвета.

Член 4

1. Съдиите избират измежду си председател на Съда на публичната служба за срок от три години. Той може да бъде преизбиран.

2. Съдът на публичната служба заседава в състав от трима съдии. В определени случаи, посочени в процедурния му правилник, той може да заседава в пленум или в състав от петима съдии или от един-единствен съдия.

3. Председателят на Съда на публичната служба председателства пленума и състава от петима съдии. Председателите на съставите от трима съдии се определят съгласно условията, предвидени в параграф 1. Ако председателят на Съда на публичната служба е член на състав от трима съдии, той председателства този състав.

4. Процедурният правилник урежда правомощията и кворума на пленума, както и образуването на съставите и разпределянето на делата.

Член 5

Членове 2—6, 14, 15, член 17, първа, втора и пета алинея, както и член 18 от статута на Съда на Европейския съюз се прилагат спрямо Съда на публичната служба и неговите членове.

Клетвата, предвидена в член 2 от статута, се полага пред Съда, а решенията, посочени в членове 3, 4 и 6, се вземат от Съда след консултиране на Съда на публичната служба.

Член 6

1. Съдът на публичната служба се подпомага от службите на Съда и на Общия съд. Председателят на Съда или в определени случаи председателят на Общия съд определя по общо съгласие с председателя на Съда на публичната служба условията, при които длъжностните лица и другите служители към Съда или Общия съд предоставят услугите си на Съда на публичната служба, за да се позволи неговото функциониране. Определени длъжностни лица или други служители отговарят пред секретаря на Съда на публичната служба, под ръководството на председателя на посочения съд.

2. Съдът на публичната служба назначава секретар и определя неговия статут. Член 3, четвърта алинея и членове 10, 11 и 14 от статута на Съда на Европейския съюз се прилагат спрямо секретаря на Съда на публичната служба.

Член 7

1. Производството пред Съда на публичната служба се урежда от дял III на статута на Съда на Европейския съюз, с изключение на членове 22 и 23. Уредбата на това производство се развива и допълва, ако е необходимо, от процедурния правилник на този съд.

2. Разпоредбите, отнасящи се до езиковия режим на Общия съд, се прилагат спрямо Съда на публичната служба.

3. Писмената фаза на производството обхваща подаването на исковата молба и на писмената защита, освен ако Съдът на публичната служба не реши, че е необходима повторна размяна на писмени изявления. При наличието на повторна размяна, Съдът на публичната служба може, със съгласието на страните, да реши да се произнесе без провеждане на устно производство.

4. На всеки един от етапите на производството, включително непосредствено след подаване на исковата молба, Съдът на публичната служба може да прецени възможността за доброволно уреждане на спора между страните, както и да им окаже съдействие в тази насока.

5. Съдът на публичната служба се произнася по съдебните разноски. При спазване на особените разпоредби на процедурния правилник, страната, изгубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е било направено искане в този смисъл.

Член 8

1. Когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Съда на публичната служба, по погрешка е подаден до секретаря на Съда или до Общия съд, той незабавно се препраща от тях до секретаря на Съда на публичната служба. Аналогично, когато искова молба или друг процесуален документ, адресиран до Съда или Общия съд, по погрешка е подаден до секретаря на Съда на публичната служба, той незабавно се препраща от него до секретаря на Съда или на Общия съд.

2. Когато Съдът на публичната служба установи, че не е компетентен да разгледа и реши дело, по което са компетентни Съдът или Общият съд, той изпраща делото на Съда или на Общия съд. Също така, когато Съдът или Общият съд установят, че не са компетентни да разгледат и решат дело, по което е компетентен Съдът на публичната служба, сезираният съд изпраща делото на последния, който в този случай не може да откаже да разгледа делото.

3. Когато Съдът на публичната служба или Общият съд са сезирани с искове, повдигащи еднакъв въпрос за тълкуване или оспорващи валидността на един и същи акт, Съдът на публичната служба, след изслушване на страните, може да спре висящото пред него производство до постановяване на решението на Общия съд.

Когато Съдът на публичната служба и Общият съд са сезирани с искове, които имат еднакъв предмет, Съдът на публичната служба отказва да правораздава, за да може Общият съд да постанови решение по тези дела.

Член 9

Окончателните решения на Съда на публичната служба и решенията, с които частично се разрешават материалноправни въпроси или се разрешава процесуален въпрос по възражение за липса на компетентност или за недопустимост, подлежат на обжалване пред Общия съд в срок от два месеца от съобщаване на решението.

Всяка страна, чиито искания са били изцяло или частично отхвърлени, има право да обжалва. При все това встъпващите страни, различни от държавите-членки и институциите на Съюза, могат да обжалват, само когато решението на Съда на публичната служба ги засяга пряко.

Член 10

1. Всяко лице, чието искане за встъпване е било отхвърлено от Съда на публичната служба, може да обжалва пред Общия съд в срок от две седмици от съобщаването на решението за отхвърляне на неговото искане.

2. Страните в производство могат да обжалват пред Общия съд всяко решение на Съда на публичната служба, което е прието в съответствие с членове 278 или 279 или член 299, четвърта алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, и на член 157, или член 164, трета алинея от Договора за Евратом в срок от два месеца от уведомяването им.

3. Председателят на Общия съд може да се произнесе по жалбите по параграф 1 и 2 в ускорено производство, което ако е необходимо, може да се отклонява от правилата, съдържащи се в настоящото приложение, и което следва да бъде уредено в Процедурния правилник на Общия съд.

Член 11

1. Обжалването пред Общия съд се ограничава само до правни въпроси. Основанията за обжалване са липса на компетентност на Съд на публичната служба, нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя, както и нарушение на правото на Съюза от страна на Съда на публичната служба.
2. Размерът на присъдените разноси или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване.

Член 12

1. Без да се накърняват разпоредбите на членове 278 и 279 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 157 от Договора за Евратом, обжалването пред Общия съд няма суспензивно действие.
2. Когато се обжалва решение на Съда на публичната служба, производството пред Общия съд се състои от писмена и устна фаза. В съответствие с условията, предвидени в неговия Процедурен правилник, Общият съд, след като изслуша страните, може да се произнесе без провеждане на устно производство.

Член 13

1. Ако жалбата е основателна, Общият съд отменя решението на Съда на публичната служба и решава сам спора. Когато фазата на производството не позволява това, той връща делото на Съда на публичната служба за постановяване на решение.
 2. Когато делото е върнато на Съда на публичната служба, този съд е обвързан от всяко решение на Общия съд по правни въпроси.
-

ПРОТОКОЛ (№ 4)
ЗА УСТАВА НА ЕВРОПЕЙСКАТА СИСТЕМА НА ЦЕНТРАЛНИТЕ БАНКИ И
НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да изготвят устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, предвиден в член 129, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

ГЛАВА I
ЕВРОПЕЙСКА СИСТЕМА НА ЦЕНТРАЛНИТЕ БАНКИ

Член 1

Европейска система на централните банки

В съответствие с член 282, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните централни банки образуват Европейската система на централните банки (ЕСЦБ). ЕЦБ и националните централни банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото, съставляват Евросистемата.

ЕСЦБ и ЕЦБ изпълняват задачите си и извършват дейността си в съответствие с разпоредбите на Договорите и на настоящия устав.

ГЛАВА II
ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ НА ЕСЦБ

Член 2

Цели

В съответствие с членове 127, параграф 1 и 282, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, основна цел на ЕСЦБ е да поддържа ценова стабилност. Без да се засяга целта за ценова стабилност, тя подкрепя общите икономически политики в рамките на Съюза, за да допринесе за постигането на целите на Съюза, както са посочени в член 3 от Договора за Европейския съюз. ЕСЦБ действа в съответствие с принципа на отворената пазарна икономика при свободна конкуренция, като подкрепя ефективното разпределение на ресурсите, и в съответствие с принципите, посочени в член 119 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 3

Задачи

3.1. В съответствие с член 127, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, основните задачи, осъществявани чрез ЕСЦБ, са:

- да определя и осъществява паричната политика на Съюза;
- да осъществява валутни операции в съответствие с разпоредбите на член 219 от посочения договор;
- да държи и управлява официалните резерви в чуждестранна валута на държавите-членки;
- да насърчава нормалното функциониране на платежните системи.

3.2. В съответствие с член 127, параграф 3 от посочения договор, третото тире на член 3.1 не засяга държането и управлението от правителствата на държавите-членки на текущи средства в чуждестранна валута.

3.3. В съответствие с член 127, параграф 5 от посочения договор, ЕСЦБ допринася за гладкото осъществяване на политиката, провеждана от компетентните органи, свързана с надзора за благоразумие върху кредитните институции и със стабилността на финансовата система.

Член 4

Консултативни функции

В съответствие с член 127, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз:

а) консултации с ЕЦБ се осъществяват:

- по всеки предложен акт на Съюза в областите на нейната компетентност;
- от националните власти, във връзка с всеки проект на нормативна разпоредба в областите на нейната компетентност, но в рамките и при условията, определени от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 41;

б) ЕЦБ може да представя становища на институции, органи, служби или агенции на Съюза, или на националните власти, по въпроси, в кръга на нейната компетентност.

Член 5

Събиране на статистическа информация

5.1. С цел осъществяването на задачите на ЕСЦБ, ЕЦБ, подпомагана от националните централни банки, събира необходимата статистическа информация от компетентните национални власти или пряко от стопанските субекти. За тези цели тя си сътрудничи с институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, с компетентните власти на държавите-членки, или на трети държави, и с международни организации.

5.2. Националните централни банки осъществяват, доколкото това е възможно, задачите, описани в член 5.1.

5.3. ЕЦБ допринася, когато е необходимо, за хармонизацията на разпоредбите и практиките, регулиращи събирането, съставянето и разпространяването на статистически данни в областите на нейната компетентност.

5.4. Съветът, в съответствие с процедурата, предвидена в член 41, определя физическите и юридическите лица, които са длъжни да спазват изискванията за предоставяне на информация, режима на поверителност и съответни разпоредби за изпълнение на задълженията.

Член 6

Международно сътрудничество

6.1. В областта на международното сътрудничество, свързано със задачите, възложени на ЕСЦБ, ЕЦБ определя как да бъде представлявана ЕСЦБ.

6.2. ЕЦБ и, след нейното одобрение, националните централни банки могат да участват в международни парични институции.

6.3. Членове 6.1 и 6.2 не засягат член 138 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ГЛАВА ТРЕТА

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ЕСЦБ

Член 7

Независимост

В съответствие с член 130 от Договора за функционирането на Европейския съюз, при упражняване на правомощията и изпълнението на задачите и задълженията, възложени им в съответствие с Договорите и настоящия устав, нито ЕЦБ, нито национална централна банка, нито някой от членовете на техните органи за вземане на решения имат право да искат или да приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, от някое правителство на държава-членка или от някой друг орган. Институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, както и правителствата на държавите-членки се задължават да спазват този принцип и да не се стремят да оказват влияние върху членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ или на националните централни банки при изпълнение на техните задачи.

Член 8

Общ принцип

ЕСЦБ се ръководи от органите за вземане на решения на ЕЦБ.

Член 9

Европейска централна банка

9.1. ЕЦБ, която в съответствие с член 282, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз има правосубектност, притежава във всяка от държавите-членки най-широката правоспособност, предоставена на юридическите лица, в съответствие с националното законодателство; в частност ЕЦБ може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да бъде страна в съдебно производство.

9.2. ЕЦБ осигурява изпълнението на задачите, възложени на ЕСЦБ в съответствие с член 127, параграфи 2, 3 и 5 от посочения договор чрез осъществяване на нейната собствена дейност в съответствие с настоящия устав или чрез националните централни банки по силата на членове 12.1 и 14.

9.3. В съответствие с член 129, параграф 1 от посочения договор, органите за вземане на решения на ЕЦБ са Управителен съвет и Изпълнителен съвет.

Член 10

Управителен съвет

10.1. В съответствие с член 283, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Управителният съвет се състои от членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ и управителите на националните централни банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото.

10.2. Всеки член на Управителния съвет разполага с един глас. Считано от датата, на която броят на членовете на Управителния съвет надхвърли 21, всеки член на Изпълнителния съвет ще разполага с един глас, а броят на управителите с право на глас ще бъде 15. Тези права на глас се предоставят и разпределят на ротационен принцип, както следва:

- считано от датата, когато броят на управителите надхвърли 15, докато достигне 22, управителите са разпределени в две групи в съответствие с класиране по размера на дела на държавата-членка, чиято е съответната национална централна банка в съвкупния брутен вътрешен продукт по пазарни цени и в общия агрегиран баланс на парично-финансовите институции на държавите-членки, чиято парична единица е еврото. Дяловете в съвкупния брутен вътрешен продукт по пазарни цени и в общия агрегиран баланс на парично-финансовите институции имат тегло съответно пет шест и една шеста. Първата група се състои от петима управители, а втората — от останалите. Честотата на правото на глас на управителите, разпределени в първата група, не е по-малка от честотата на право на глас на тези от втората група. При спазване на предходното изречение първата група притежава четири гласа при гласуване, а втората разполага с единадесет гласа при гласуване,
- считано от датата, когато броят на управителите достигне 22, управителите се разпределят в три групи съгласно класиране, основано на горните критерии. Първата група се състои от петима управители и разполага с четири гласа при гласуване. Втората група се състои от половината от общия брой на управителите, като всяка дроб се закръгля до най-близкото цяло число, и разполага с осем гласа при гласуване. Третата група се състои от останалите управители и разполага с три гласа при гласуване,

- във всяка група управителите имат своето право на глас за еднакъв период от време,
- за целите на изчисляване на дяловете в съвкупния брутен вътрешен продукт по пазарни цени се прилага член 29.2. Общият агрегиран баланс на парично-финансовите институции се изчислява в съответствие със статистическата рамка, приложима в Съюза по времето на изчисляването,
- в случаите, когато съвкупният брутен вътрешен продукт по пазарни цени се изчислява в съответствие с член 29.3 или когато броят на управителите се увеличи, размерът и/или съставът на групите се коригира в съответствие с гореспоменатите принципи,
- Управителният съвет с мнозинство от две трети от всички членове, със или без право на глас, приема всички необходими мерки за прилагане на горните принципи и може да реши да отложи началото на ротационната система до датата, когато броят на управителите надхвърли 18 души.

Правото на глас се упражнява лично. Чрез дерогация от това правило, процедурният правилник, посочен в член 12.3, може да предвиди, че членовете на Управителния съвет може да гласуват чрез телеконферентна връзка. Тези правила също така предвиждат член на Управителния съвет, който не може да присъства на заседание на Управителния съвет за продължителен период, да може да назначи свой заместник като член на Управителния съвет.

Разпоредбите на предходните параграфи не накърняват правото на глас на членовете на Управителния съвет, със или без право на глас, съгласно членове 10.3, 40.2 и 40.3.

Освен ако не е предвидено друго в настоящия устав, Управителният съвет взема решения с обикновено мнозинство от гласовете на членовете, имащи право на глас. В случай на равенство председателят има решаващ глас.

За провеждане на гласуване на Управителния съвет е необходим кворум от две трети от членовете, имащи право на глас. При липса на кворум председателят може да свика извънредно заседание, на което решенията могат да се вземат без оглед на кворума.

10.3. За всяко решение, което следва да бъде прието по членове 28, 29, 30, 32 и 33, гласовете на Управителния съвет се претеглят в съответствие с дела на националните централни банки в записания капитал на ЕЦБ. Теглото на гласовете на членовете на Изпълнителния съвет е равно на нула. Решение, което изисква квалифицирано мнозинство, се приема, ако подадените гласове „за“ представляват най-малко две трети от записания капитал на ЕЦБ и са най-малко на половината от притежателите на дялове. Ако управител няма възможност да присъства, той може да определи свой заместник, който да подаде неговия глас, имащ съответното тегло.

10.4. Разискванията на заседанията са поверителни. Управителният съвет може да реши да оповести резултата от своите разисквания.

10.5. Управителният съвет се събира на заседания най-малко десет пъти годишно.

Член 11

Изпълнителен съвет

11.1. В съответствие с член 283, параграф 2, първа алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, Изпълнителният съвет се състои от председател, заместник-председател и четирима други членове.

Членовете изпълняват задълженията си при пълно работно време. Никой член няма право да осъществява каквато и да е дейност, срещу заплащане или не, освен ако за него не бъде предоставено като изключение разрешение от Управителния съвет.

11.2. В съответствие с член 283, параграф 2, втора алинея от посочения договор, председателят, заместник-председателят и другите членове на Изпълнителния съвет се назначават измежду лицата, които притежават призната компетентност и професионален опит по парични или банкови въпроси, от Европейския съвет, който действа с квалифицирано мнозинство, по препоръка на Съвета, след като той се е консултирал с Европейския парламент и с Управителния съвет.

Техният мандат е осем години и не подлежи на подновяване.

Само граждани на държавите-членки могат да бъдат членове на Изпълнителния съвет.

11.3. Условието на трудовите правоотношения на членовете на Изпълнителния съвет и в частност техните заплати, пенсии и други плащания във връзка със социалното осигуряване, се уреждат въз основа на договори с ЕЦБ и се определят от Управителния съвет по предложение на комитет, състоящ се от трима членове, назначени от Управителния съвет и трима членове, назначени от Съвета. Членовете на Изпълнителния съвет нямат право да гласуват по въпросите, посочени в настоящия параграф.

11.4. Ако даден член на Изпълнителния съвет повече не отговаря на условията, които са необходими за изпълнението на неговите служебни задължения, или ако е извършил сериозно нарушение, Съдът може, по искане на Управителния съвет или на Изпълнителния съвет да го освободи от длъжност.

11.5. Всеки член на Изпълнителния съвет, който присъства лично, има право да гласува и за тази цел има един глас. Освен ако не е предвидено друго, Изпълнителният съвет приема решения с обикновено мнозинство от подадените гласове. В случай на равенство на гласовете председателят има решаващ глас. Разпоредбите във връзка с гласуването се определят в процедурния правилник, посочени в член 12.3.

11.6. Изпълнителният съвет отговаря за текущата дейност на ЕЦБ.

11.7. Всяко вакантно място в Изпълнителния съвет се попълва чрез назначаване на нов член, в съответствие с член 11.2.

Член 12

Задължения на органите за вземане на решения

12.1. Управителният съвет приема насоките и решенията, необходими за осигуряване изпълнението на задачите, възложени на ЕСЦБ, в съответствие с Договорите и настоящия устав. Управителният съвет формулира паричната политика на Съюза, включително, в зависимост от конкретния случай, решенията, отнасящи се до междинни цели на паричната политика, основните лихвени проценти и депозирането на резерви в ЕСЦБ, и приема необходимите насоки за тяхното прилагане.

Изпълнителният съвет осъществява паричната политика, в съответствие с насоките и решенията, приети от Управителния съвет. При осъществяването на тази дейност Изпълнителният съвет дава необходимите указания на националните централни банки. Заедно с това изпълнителния съвет може да притежава някои делегирани правомощия, когато Управителният съвет е решил така.

Доколкото това се счита за възможно и подходящо и без да се накърняват разпоредбите на настоящия член, ЕЦБ може да възлага на националните централни банки изпълнението на операции, които са част от задачите на ЕСЦБ.

12.2. Изпълнителният съвет отговаря за подготовката на заседанията на Управителния съвет.

12.3. Управителният съвет приема процедурен правилник, който определя вътрешната организация на ЕЦБ и на нейните органи за вземане на решения.

12.4. Управителният съвет осъществява консултативните функции, посочени в член 4.

12.5. Управителният съвет взема решенията, посочени в член 6.

Член 13

Председател

13.1. Председателят или в негово отсъствие – заместник-председателят председателства заседанията на Управителния съвет и на Изпълнителния съвет на ЕЦБ.

13.2. Без да се засяга член 38, председателят или определено от него лице представляват ЕЦБ пред трети лица.

Член 14

Национални централни банки

14.1. В съответствие с член 131 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всяка държава-членка осигурява съответствието на нейното национално законодателство, включително и устройствения закон на нейната национална централна банка, с Договорите и с настоящия устав.

14.2. Устройствените закони на национални централни банки, в частност следва да предвиждат, че мандатът на управителя на националната централна банка е не по-кратък от 5 години.

Управителят може да бъде освобождаван от длъжност само ако той повече не отговаря на изискванията, които са необходими за изпълнението на неговите задължения или ако е виновен за извършено сериозно нарушение. Решението по този въпрос може да бъде отнесено до Съда от засегнатия управител или от Управителния съвет, на основание нарушение на Договорите или на правна норма за тяхното прилагане. Такива дела се завеждат в срок до два месеца от публикуването на решението или от неговото съобщаване на ищеца, или при липса на такова, от деня, в който последният е узнал за него, в зависимост от конкретния случай.

14.3. Националните централни банки са неразделна част от ЕСЦБ и действат в съответствие с насоките и указанията на ЕЦБ. Управителният съвет предприема необходимите мерки, за да гарантира съобразяването с насоките и указанията на ЕЦБ и изисква предоставяне на всякаква необходима информация.

14.4. Националните централни банки могат да изпълняват и функции, извън посочените в настоящия устав, освен ако Управителният съвет приеме, с мнозинство от две трети от подадените гласове, че те са несъвместими с целите и задачите на ЕСЦБ. Тези функции се осъществяват на отговорност и за сметка на националните централни банки и не се считат за част от функциите на ЕСЦБ.

Член 15

Задължения за предоставяне на информация

15.1. ЕЦБ съставя и публикува доклади за дейността на ЕСЦБ най-малко на тримесечие.

15.2. Консолидираният финансов отчет на ЕСЦБ се публикува всяка седмица.

15.3. В съответствие с член 284, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз ЕЦБ представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията, а също и на Европейския съвет годишен доклад за дейността на ЕСЦБ и за паричната политика както през настоящата, така и през предходната година.

15.4. Докладите и отчетите, посочени в настоящия член, се предоставят на заинтересованите лица безплатно.

Член 16

Банкноти

В съответствие с член 128, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз Управителният съвет има изключителното право да разрешава емитирането на евробанкноти в Съюза. ЕЦБ и националните централни банки могат да емитират такива банкноти. Единствено банкнотите, емитирани от ЕЦБ и от националните централни банки имат статут на законно платежно средство в Съюза.

ЕЦБ спазва, доколкото това е възможно, съществуващата практика във връзка с емитирането и дизайна на банкнотите.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ПАРИЧНИ ФУНКЦИИ И ОПЕРАЦИИ НА ЕСЦБ

Член 17

Сметки в ЕЦБ и в националните централни банки

За осъществяване на операциите си ЕЦБ и националните централни банки могат да откриват сметки на кредитни институции, субекти на публичното право и други участници на пазара, както и да приемат като обезпечение активи, включително безналични ценни книжа.

Член 18

Операции на открития пазар и кредитни операции

18.1. С цел да постигнат целите на ЕСЦБ и да осъществят нейните задачи ЕЦБ и националните централни банки могат:

- да участват на финансовите пазари, като извършват покупки и продажби - окончателни (спот и форуърд) или по споразумения за обратно изкупуване, или като отдават и получават в заем както вземания и търгуеми инструменти, в евро или други валути, така и благородни метали;
- да осъществяват кредитни операции с кредитните институции и други участници на пазара, при които предоставянето на заеми се основава на адекватни обезпечения.

18.2. ЕЦБ определя общите принципи за операциите на открития пазар и кредитните операции, които се извършват от нея или от националните централни банки, включително и относно обявяването на условията, при които те са готови да сключват такива сделки.

Член 19

Минимални резерви

19.1. При спазване на член 2, ЕЦБ може да наложи на кредитните институции, създадени в държавите-членки да поддържат минимални резерви по сметки в ЕЦБ и в националните централни банки, в съответствие с целите на паричната политика. Управителният съвет може да приема регламенти, отнасящи се до изчисляването и определянето на необходимите минимални резерви. В случаите на тяхното неспазване ЕЦБ има право да налага наказателна лихва и други санкции, които са със сходен ефект.

19.2. За прилагането на настоящия член Съветът, в съответствие с процедурата, предвидена в член 41, определя базата за минималните резерви и максимално допустимите съотношения между тези резерви и тяхната база, а също така и подходящи санкции, в случай на неспазване.

Член 20

Други инструменти на паричен контрол

Управителният съвет може с мнозинство от две трети от подадените гласове да вземе решение относно използването на други оперативни методи за паричен контрол, които намира за подходящи, при спазване на член 2.

Съветът, в съответствие с процедурата, предвидена в член 41, може да определи обхвата на тези методи, ако те налагат задължения на трети лица.

Член 21

Операции със субекти на публичното право

21.1. В съответствие с член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз, забранени са овърдрафтите или други видове кредитни улеснения от ЕЦБ или националните централни банки в полза на институции, органи, служби или агенции на Съюза, органите на централната власт, регионалните, местните или други органи на публичната власт, други органи, регулирани от публичното право или на публичните предприятия на държавите-членки, както е забранено и прякото закупуване от тях на дългови инструменти от страна на ЕЦБ или националните централни банки.

21.2. ЕЦБ и националните централни банки могат да действат като фискални агенти в полза на субектите, посочени в член 21.1.

21.3. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат спрямо кредитни институции, които са публична собственост, на които по отношение на предоставянето на резерви от страна на централните банки се предоставя същото третиране от страна на националните централни банки и от ЕЦБ, както на частните кредитни институции.

Член 22

Клирингови и платежни системи

ЕЦБ и националните централни банки могат да осигурят улеснения, а ЕЦБ да приеме регламенти, гарантиращи ефикасни и стабилни клирингови и платежни системи в рамките на Съюза и с други страни.

Член 23

Външни операции

ЕЦБ и националните централни банки могат:

- да установяват отношения с централните банки и с финансовите институции в други страни, в зависимост от конкретния случай – с международни организации;
- да придобиват и продават спот и форуърд всички видове активи в чуждестранна валута и благородни метали; терминът „активи в чуждестранна валута“ включва ценни книжа и всички останали активи във валута на която и да е държава, или в разчетни единици и държани под каквато и да било форма;

- да държат и управляват активите, посочени в настоящия член;
- да осъществяват всички видове банкови сделки при отношенията си с трети страни и международни организации, включително операции по предоставяне и вземане на заеми.

Член 24

Други операции

В допълнение на операциите, свързани с техните задачи, ЕЦБ и националните централни банки могат да извършват операции за техни административни цели или за техния персонал.

ГЛАВА ПЕТА

НАДЗОР ЗА БЛАГОРАЗУМИЕ

Член 25

Надзор за благоразумие

25.1. ЕЦБ може да дава становища и да бъде консултирана от Съвета, Комисията и компетентните власти на държавите-членки във връзка с обхвата и приложението на законодателството на Съюза, отнасящо се до надзора за благоразумие върху кредитните институции и стабилността на финансовата система.

25.2. В съответствие с всеки регламент на Съвета, приет съгласно член 127, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ЕЦБ може да изпълнява специфични задачи, отнасящи се до надзора за благоразумие върху кредитните институции и други финансови институции, с изключение на застрахователните предприятия.

ГЛАВА ШЕСТА

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ НА ЕСЦБ

Член 26

Финансови отчети

26.1. Финансовата година на ЕЦБ и националните централни банки започва от първия ден на месец януари и завършва в последния ден на месец декември.

26.2. Годишните отчети на ЕЦБ се съставят от Изпълнителния съвет в съответствие с принципите, установени от Управителния съвет. Отчетите се одобряват от Управителния съвет и след това се публикуват.

26.3. За аналитични и оперативни цели Изпълнителният съвет съставя консолидиран баланс на ЕСЦБ, обхващащ активите и пасивите на националните централни банки, включени в ЕСЦБ.

26.4. За прилагането на настоящия член Управителният съвет приема необходимите правила за стандартизиране на отчитането и докладването на операциите, осъществявани от националните централни банки.

Член 27

Одит

27.1. Отчетите на ЕЦБ и на националните централни банки се проверяват от независими външни одитори, препоръчани от Управителния съвет и одобрени от Съвета. Одиторите имат пълни правомощия да преглеждат всички книги и счетоводни отчети на ЕЦБ и националните централни банки и да получават изчерпателна информация относно техните сделки.

27.2. Разпоредбите на член 287 от Договора за функционирането на Европейския съюз се прилагат само по отношение на прегледа на оперативната ефективност при управлението на ЕЦБ.

Член 28

Капитал на ЕЦБ

28.1. Капиталът на ЕЦБ е 5 милиарда евро. Капиталът може да бъде увеличаван с размери, определени с решение на Управителния съвет, прието с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 10.3, в рамките и при условията, определени от Съвета в съответствие с процедурата по член 41.

28.2. Единствено националните централни банки могат да записват и държат капитала на ЕЦБ. Подписката на капитала се осъществява в съответствие с алгоритъма, установен в член 29.

28.3. Управителният съвет с квалифицирано мнозинство, предвидено в член 10.3, определя степента и формата за внасяне на капитала.

28.4. При условията на член 28.5, дяловете на националните централни банки в записания капитал на ЕЦБ не могат да бъдат прехвърляни, залагани или запорирани.

28.5. Ако алгоритъмът, посочен в член 29, бъде изменен, националните централни банки прехвърлят помежду си дялове от капитала, доколкото това е необходимо, за да се осигури съответствие на разпределението на дяловете с променения алгоритъм. Управителният съвет определя условията за осъществяване на тези прехвърляния.

Член 29

Алгоритъм за записване на капитала

29.1. Алгоритъмът за записване на капитала на Европейската централна банка, определен за първи път през 1998 г. при създаването на Европейската система на централните банки, се определя, като на всяка национална централна банка се присвоява определено тегло в алгоритъма, което е равно на сбора от:

- 50 % от дела на съответната държава-членка в населението на Съюза в годината, предхождаща създаването на ЕСЦБ;
- 50 % от дела на съответната държава-членка в брутният вътрешен продукт на Съюза, по пазарни цени, в съответствие с данните от последните пет години преди годината, предхождаща създаването на ЕСЦБ;

Процентите се закръгляват надолу или нагоре до четвъртия знак след десетичната запетая.

29.2. Статистическите данни, необходими за прилагането на настоящия член, се предоставят от Комисията, в съответствие с разпоредби, приети от Съвета по процедурата, предвидена в член 41.

29.3. Теглата, присвоени на националните централни банки, се преразглеждат на всеки пет години след създаването на ЕСЦБ по аналогия с разпоредбите, посочени в член 29.1. Измененият алгоритъм се прилага от първия ден на следващата година.

29.4. Управителният съвет предприема всички други мерки, които са необходими за прилагането на настоящия член.

Член 30

Прехвърляне на чуждестранни резервни активи на ЕЦБ

30.1. Без да се засяга член 28, националните централни банки предоставят на ЕЦБ чуждестранни резервни активи, различна от валутата на държавите-членки, евро, резервни позиции на МВФ и СПТ, до размер еквивалентен на 50 милиарда евро. Управителният съвет взема решение относно частта, която следва да бъде поискана от ЕЦБ след нейното създаване, както и размера на последващите вноски. ЕЦБ има пълното право да държи и управлява прехвърлените ѝ валутни резерви и да ги използва за цели, предвидени в настоящия устав.

30.2. Вноските на всяка национална централна банка се определят пропорционално на нейния дял в записания капитал на ЕЦБ.

30.3. Всяка национална централна банка има право на вземане към ЕЦБ, съответстващи на нейната вноска. Управителният съвет определя деноминирането и олихвяването на тези вземания.

30.4. ЕЦБ може да изисква превеждането на чуждестранни резервни активи над размера, определен в член 30.1 в съответствие с член 30.2 в размерите и при условията, определени от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 41.

30.5. ЕЦБ може да държи и управлява резервни позиции в МВФ и СПТ и да обединява такива активи.

30.6. Управителният съвет предприема всички други мерки, които са необходими за прилагането на настоящия член.

Член 31

Чуждестранни резервни активи, държани от националните централни банки

31.1. Националните централни банки имат право да осъществяват сделки, за да изпълнят задълженията си спрямо международни организации, съгласно член 23.

31.2. Всички останали операции с чуждестранни резервни активи, останали в националните централни банки след осъществяването на прехвърлянията, предвидени в член 30, както и сделките на държавите-членки, осъществявани с текущите им средства в чуждестранна валута над определен размер, който се установява в рамките на член 31.3, подлежат на одобрение от ЕЦБ, с цел да се гарантира съвместимост с политиката на обменния курс и с паричната политика на Съюза.

31.3. Управителният съвет приема насоки, с цел да улесни тези операции.

Член 32

Разпределение на паричния доход на националните централни банки

32.1. Приходът, който се начислява на националните централни банки при осъществяване на функцията на ЕСЦБ във връзка с паричната политика (по-долу наричан „паричен доход“) се разпределя в края на всяка финансова година, в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

32.2. Размерът на паричния доход на всяка национална централна банка е равен на нейния годишен приход, получен от нейните активи срещу банкнотите в обращение и задълженията по депозити на кредитните институции. Тези активи се отчитат от националните централни банки в съответствие с насоките, приети от Управителния съвет.

32.3. Ако след въвеждането на еврото структурата на баланса на националните централни банки по преценка на Управителния съвет не позволява прилагането на член 32.2, Управителният съвет с квалифицирано мнозинство може да вземе решение, че чрез дерогация от член 32.2, паричният доход ще бъде изчисляван по алтернативен метод за срок не по-дълъг от пет години.

32.4. Размерът на паричния доход на всяка национална централна банка се намалява с размер, равен на лихвите, платени от тази централна банка по депозитите на кредитните институции в съответствие с член 19.

Управителният съвет може да вземе решение националните централни банки да бъдат обезщетени за разходите във връзка с емитирането на банкноти или при извънредни обстоятелства – за специфични загуби, възникващи от операции по паричната политика, извършвани за ЕСЦБ. Обезщетението е във форма, смятана за подходяща, според преценката на Управителния съвет; тези суми могат да бъдат прихванати срещу паричния доход на националните централни банки.

32.5. Сумата на паричния доход на националните централни банки се разпределя между тях пропорционално на внесените от тях дялове от капитала на ЕЦБ, при спазване на решенията, приети от Управителния съвет в съответствие с член 33.2.

32.6. Клирингът и сетълментът на салдата във връзка с разпределянето на паричния доход се осъществява от ЕЦБ в съответствие с насоките, приети от Управителния съвет.

32.7. Управителният съвет предприема всички други мерки, които са необходими за прилагането на настоящия член.

Член 33

Разпределяне на нетните печалби и загуби на ЕЦБ

33.1. Нетната печалба на ЕЦБ се прехвърля в следната последователност:

- а) размер, определен от Управителния съвет, който не може да превишава 20 % от нетната печалба, се прехвърля в общ резервен фонд, чиято горна граница е равна на 100 % от капитала;
- б) останалата нетна печалба се разпределя между притежателите на дялове на ЕЦБ, пропорционално на размера на внесените от тях дялове.

33.2. В случай на загуба реализирана от ЕЦБ, недостигът може да бъде покрит за сметка на общия резервен фонд на ЕЦБ и, ако е необходимо, след решение на Управителния съвет, за сметка на паричния доход за съответната финансова година, в съотношения и размери, които се разпределят между националните централни банки в съответствие с член 32.5.

ГЛАВА СЕДМА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 34

Правни актове

34.1. В съответствие с член 132 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ЕЦБ:

- приема регламенти, доколкото това е необходимо за осъществяване на задачите, определени в член 3.1, първо тире, членове 19.1, 22 или 25.2 от устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ, както и в случаите, предвидени в актовете на Съвета, посочени в член 41;
- приема решения, необходими за осъществяването на задачите, възложени на ЕСЦБ в съответствие с Договорите и устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ;
- прави препоръки и дава становища.

34.2. ЕЦБ може да вземе решение да публикува своите решения, препоръки и становища.

34.3. В рамките и при условията, приети от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 41 от устава, ЕЦБ има право да налага глоби или периодични имуществени санкции на предприятия поради неизпълнение на задълженията им, произтичащи от нейните регламенти и решения.

Член 35

Съдебен контрол и свързани с това въпроси

35.1. Действията или бездействията на ЕЦБ подлежат на преглед или тълкуване от Съда на Европейския съюз, в случаите и при условията, предвидени от Договорите. ЕЦБ може да завежда иски в случаите и при условията, определени в Договорите.

35.2. Споровете между ЕЦБ, от една страна, и нейните кредитори, длъжници или всяко трето лице – от друга, се решават от компетентните национални съдилища, освен в случаите, когато компетентността е предоставена на Съда на Европейския съюз.

35.3. Спрямо ЕЦБ се прилага режимът на отговорност, предвиден в член 340 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Отговорността на националните централни банки се урежда от съответните национални закони.

35.4. Съдът на Европейския съюз е компетентен да правораздава въз основа на всяка арбитражна клауза, съдържаща се в договор, сключен от или от името на ЕЦБ, независимо от това дали съответният договор се регулира от публичното или от частното право.

35.5. Решението на ЕЦБ да сезира Съда на Европейския съюз се взема от Управителния съвет.

35.6. Съдът на Европейския съюз е компетентен да правораздава по спорове, отнасящи се до изпълнението от страна на национална централна банка на задължения, произтичащи от Договорите и настоящия устав. Ако ЕЦБ счита, че национална централна банка не е изпълнила свое задължение, произтичащо от Договорите и настоящия устав, тя представя мотивирано становище по въпроса, след като даде на заинтересованата национална централна банка възможност да представи своите съображения. Ако заинтересованата национална централна банка не се съобрази със становището в срок, определен от ЕЦБ, последната може да сезира Съда на Европейския съюз.

Член 36

Персонал

36.1. Управителният съвет по предложение на Изпълнителния съвет приема условията за работа на персонала на ЕЦБ.

36.2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да правораздава по всеки спор между ЕЦБ и нейни служители в рамките и при условията, предвидени в условията за наемането на работа.

Член 37 (предишен член 38)**Професионална тайна**

37.1. Членовете на органите за вземане на решение и персоналът на ЕЦБ и на националните централни банки са длъжни, включително след прекратяване на изпълнението на задълженията си, да не разкриват информация, която е предмет на задължение за професионална тайна.

37.2. Спрямо лицата, получили достъп до данни, за които, въз основа на законодателството на Съюза съществува задължение за пазене на тайна, се прилагат разпоредбите на това законодателство.

Член 38 (предишен член 39)**Представителство**

ЕЦБ е правно обвързана по отношение на трети лица от председателя или от двама члена на Изпълнителния съвет или от подписите на двама членове на персонала на ЕЦБ, които са били надлежно упълномощени от председателя да подписват от името на ЕЦБ.

Член 39 (предишен член 40)**Привилегии и имунитети**

ЕЦБ притежава на териториите на държавите-членки тези привилегии и имунитети, които са необходими за изпълнението на нейните задачи, при условията, предвидени в Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.

ГЛАВА VIII**ИЗМЕНЕНИЕ НА УСТАВА И ДОПЪЛНИТЕЛНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО****Член 40 (предишен член 41)****Опростена процедура за изменение**

40.1. В съответствие с член 129, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, членове 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1, буква а) и член 36 от настоящия устав могат да бъдат преразгледани от Европейския парламент и от Съвета, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура или по препоръка на ЕЦБ и след консултиране с Комисията, или по предложение на Комисията, и след като се консултира с ЕЦБ.

40.2. Член 10.2 може да бъде изменян с решение на Европейския съвет, прието с единодушие, по препоръка на Европейската централна банка след консултация с Европейския парламент и Комисията, или по препоръка на Комисията след консултация с Европейския парламент и Европейската централна банка. Тези изменения влизат в сила едва след като бъдат одобрени от държавите-членки в съответствие с конституционните им изисквания.

40.3. Приемането на препоръка от ЕЦБ в съответствие с настоящия член изисква единодушно решение на Управителния съвет.

Член 41 (предишен член 42)

Допълнително законодателство

В съответствие с член 129, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съветът, било по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и ЕЦБ, или по предложение на ЕЦБ и след като се консултира с Европейския парламент и с Комисията, приема разпоредбите, посочени в членове 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 и 34.3 от настоящия устав.

ГЛАВА IX

ПРЕХОДНИ И ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЕСЦБ

Член 42 (предишен член 43)

Общи разпоредби

42.1. Дерогацията, определена в член 139 от Договора за функционирането на Европейския съюз означава, че следните членове от настоящия устав не предоставят никакви права, нито създават задължения за съответната държава-членка: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34 и 49.

42.2. Централните банки на държавите-членки с дерогация, съгласно член 139 от посочения договор, запазват своите правомощия в областта на паричната политика, в съответствие с националното право.

42.3. В съответствие с член 139 от посочения договор под „държави-членки“ се разбират „държави-членки, чиято парична единица е еврото“ в следните членове на настоящия устав: 3, 11.2 и 19.

42.4. Под „национални централни банки“ се разбират „централни банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото“ в следните членове от настоящия устав: 9.2, 10.2, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 и 49.

42.5. Под „притежатели на дялове“ в членове 10.3 и 33.1 се разбират „централни банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото“.

42.6. Под „записан капитал на ЕЦБ“ в членове 10.3 и 30.2 се разбира „капитал на ЕЦБ, записан от централните банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото“.

Член 43 (предишен член 44)**Преходни задачи на ЕЦБ**

ЕЦБ поема предишните задачи на ЕПИ, посочени в член 141, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, които поради дерогациите на една или повече държави-членки се осъществяват след въвеждането на еврото.

ЕЦБ изпълнява консултативна функция при подготовката за отмяната на дерогациите, посочени по член 140 от посочения договор.

Член 44 (предишен член 45)**Генерален съвет на ЕЦБ**

44.1. При спазване на член 129, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, се създава Генерален съвет като трети орган за вземане на решения на ЕЦБ.

44.2. Генералният съвет се състои от председателя и заместник-председателя на ЕЦБ и управителите на националните централни банки. Останалите членове на Изпълнителния съвет могат да участват, без да имат правото да гласуват на срещите на Генералния съвет.

44.3. Задълженията на Генералния съвет са изчерпателно изброени в член 46 от настоящия устав.

Член 45 (предишен член 46)**Процедурни правила на Генералния съвет**

45.1. Председателят или в негово отсъствие заместник-председателят на ЕЦБ председателства Генералния съвет на ЕЦБ.

45.2. Председателят на Съвета и член на Комисията могат да участват, без да имат право да гласуват на заседанията на Генералния съвет.

45.3. Председателят подготвя срещите на Генералния съвет.

45.4. Чрез дерогация от член 12.3 Генералният съвет приема свои процедурни правила.

45.5. Секретариатът на Генералния съвет се осигурява от ЕЦБ.

Член 46 (предишен член 47)**Отговорности на Генералния съвет**

46.1. Генералният съвет:

— изпълнява задачите, посочени в член 43;

— допринася за осъществяването на консултативните функции, посочени в членове 4 и 25.1.

46.2. Генералният съвет допринася за:

- събирането на статистическа информация в съответствие с предвиденото в член 5;
- дейностите по предоставяне на информация на ЕЦБ в съответствие с предвиденото в член 15;
- създаването на необходимите правила за прилагането на член 26 в съответствие с предвиденото в член 26.4;
- предприемането на всички други мерки, необходими за прилагането на член 29 в съответствие с посоченото в член 29.4;
- определянето на условията за работа на персонала на ЕЦБ в съответствие с предвиденото в член 36.

46.3. Генералният съвет допринася за осъществяването на необходимата подготовка за неотменното фиксиране на обменните курсове на валутите на държавите-членки, предмет на дерогация, спрямо еврото, в съответствие с предвиденото в член 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

46.4. Председателят на ЕЦБ информира Генералния съвет за решенията на Управителния съвет.

Член 47 (предишен член 48)

Преходни разпоредби относно капитала на ЕЦБ

В съответствие с член 29.1 на всяка национална централна банка се присвоява определено тегло в алгоритъма за записване на капитала на ЕЦБ. Чрез дерогация от член 28.3, централните банки на държавите-членки, предмет на дерогация не внасят записания от тях капитал, освен ако генералният съвет, като действа с мнозинство, представляващо поне две трети от записания капитал на ЕЦБ и поне половината от притежателите на дялове, не вземе решение, че следва да бъде внесен един минимален процент като вноска за покриване на оперативните разходи на ЕЦБ.

Член 48 (предишен член 49)

Отложено плащане на капитала, резерви и провизии на ЕЦБ

48.1. Централната банка на държава-членка, чиято дерогация е била отменена, внася записания от нея дял от капитала на ЕЦБ по същия начин, както и централните банки на други държави-членки, чиято парична единица е еврото и прехвърля на ЕЦБ чуждестранни резервни активи, в съответствие с член 30.1. Сумата, която следва да бъде прехвърлена се определя като се умножи стойността в евро по приложимите към момента обменни курсове на чуждестранните резервни активи, които са били прехвърлени вече в ЕЦБ в съответствие с член 30.1 по съотношението между броя на дяловете, записани от съответната национална централна банка и броя на дяловете, които вече са били внесени от останалите национални централни банки.

48.2. Освен плащането, което трябва да бъде направено в съответствие с член 48.1, съответната централна банка предоставя средства за резервите на ЕЦБ, и за провизиите, еквивалентни на резервите, както и за сумата към резервите и провизиите, в съответствие със салдото в отчета на приходите и разходите към 31 декември на годината, предхождаща отмяната на дерогацията. Размерът на сумата,

която се внася, се определя като се умножи размерът на чуждестранните резервни активи, както е определено по-горе и както е посочено в одобрения баланс на ЕЦБ, по съотношението между броя на дяловете, записан от съответната централна банка и броя на дяловете, които вече са били внесени от останалите централни банки.

48.3. При присъединяването на една или повече страни, които стават държави-членки и съответните им централни банки стават част от ЕСЦБ, записаният капитал на ЕЦБ и горната граница на размера на чуждестранните резервни активи, които могат да се прехвърлят в ЕЦБ, автоматично се увеличават. Увеличението се определя, като се умножат съответните размери към момента по съотношението в рамките на разширения алгоритъм, между теглото на включващите се национални централни банки и теглото на националните банки, които са вече членове на ЕСЦБ. Теглото на всяка национална банка в алгоритъма, се изчислява по аналогия с член 29.1 и в съответствие с член 29.2. Референтните периоди, които се използват за статистическите данни, са идентични на онези, които са се прилагали към последната петгодишна корекция на теглата, предвидена в чл.29.3.

Член 49 (предишен член 52)

Обмяна на банкнотите в други валути на държавите-членки

След неотменимото фиксиране на обменния курс, в съответствие с член 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Управителният съвет предприема необходимите мерки, за да гарантира, че обменът на банкнотите от националните централни банки във валути, по отношение на които се прилага неотменимо фиксираният обменен курс, се осъществява по номиналната им стойност.

Член 50 (предишен член 53)

Приложимост на преходните разпоредби

Ако и докато съществуват държави-членки, предмет на дерогация се прилагат членове от 42 до 47.

ПРОТОКОЛ (№ 5)
ЗА УСТАВА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да приемат Устав на Европейската инвестиционна банка, предвиден в член 266 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Учредява се Европейска инвестиционна банка, създадена по силата на член 308 от Договора за функционирането на Европейския съюз (оттук нататък наричана „Банката“); тя изпълнява функциите си и осъществява своите дейности в съответствие с разпоредбите на Договорите и на настоящия устав.

Член 2

Задачата на банката е определена в член 309 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 3

В съответствие с член 308 от Договора за функционирането на Европейския съюз, държавите-членки са членове на Банката.

Член 4

1. Капиталът на Банката е 233 247 390 000 EUR, записан от държавите-членки, както следва:

Германия	37 578 019 000
Франция	37 578 019 000
Италия	37 578 019 000
Обединеното кралство	37 578 019 000
Испания	22 546 811 500
Белгия	10 416 365 500
Нидерландия	10 416 365 500
Швеция	6 910 226 000
Дания	5 274 105 000
Австрия	5 170 732 500
Полша	4 810 160 500
Финландия	2 970 783 000

Гърция	2 825 416 500
Португалия	1 820 820 000
Чешката република	1 774 990 500
Унгария	1 679 222 000
Ирландия	1 318 525 000
Румъния	1 217 626 000
Хърватия	854 400 000
Словакия	604 206 500
Словения	560 951 500
България	410 217 500
Литва	351 981 000
Люксембург	263 707 000
Кипър	258 583 500
Латвия	214 805 000
Естония	165 882 000
Малта	98 429 500

Държавите-членки отговарят само до размера на записания и неизплатен от тях дял в капитала.

2. Приемането на нов член води до увеличаване на основния капитал, което е съответно на капитала, внесен от новия член.
3. Съветът на гуверньорите има право с единодушие да вземе решение за увеличаването на записания капитал.
4. Делът на който и да е член в записания капитал не може да бъде прехвърлян, залаган или запориран.

Член 5

1. Записаният капитал се изплаща от държавите-членки в размер до средно 5 % от сумите, предвидени в член 4, параграф 1.
2. В случай на увеличаване на записания капитал Съветът на гуверньорите с единодушие определя процента, който трябва да бъде внесен, както и условията на внасянето. Вноските в брой се извършват изключително в евро.
3. Съветът на директорите може да изисква внасянето на остатъка от записания капитал, доколкото това внасяне е станало необходимо, за да бъдат посрещнати задълженията на Банката.

Внасянето се осъществява от всяка държава-членка пропорционално на нейния дял от записания капитал.

Член 6

(предишен член 8)

Банката се ръководи и управлява от Съвет на гуверньорите, Съвет на директорите и Управителен комитет.

Член 7

(предишен член 9)

1. Съветът на гуверньорите се състои от министри, определени от държавите-членки.
2. Съветът на гуверньорите приема общите насоки на кредитната политика на Банката, в съответствие с целите на Съюза. Съветът на гуверньорите предприема необходимото за изпълнението на тези насоки.
3. Освен това Съветът на гуверньорите:
 - а) взема решение за увеличаването на записания капитал в съответствие с член 4, параграф 3 и член 5, параграф 2;
 - б) за целите на член 9, параграф 1 определя принципите, приложими към операциите по финансиране в рамките на мисията на Банката;
 - в) упражнява правомощията, предвидени в членове 9 и 11 за назначаването и освобождаването от длъжност на членовете на Съвета на директорите и на Управителния комитет, както и тези предвидени в член 11, параграф 1, втора алинея;
 - г) взема решения относно предоставянето на финансиране за инвестиционни операции, които се осъществяват изцяло или частично извън територията на държавите-членки в съответствие с член 16, параграф 1;
 - д) одобрява годишния доклад на Съвета на директорите;
 - е) одобрява годишния баланс и отчета за приходи и разходи;
 - ж) осъществява други правомощия и функции, предоставени с настоящия устав;
 - з) приема процедурен правилник на Банката.
4. В рамките на Договорите и на настоящия устав Съветът на гуверньорите има право с единодушие да приема всякакви решения, отнасящи се до спирането на операциите на Банката и до нейното евентуално ликвидирание.

Член 8

(предишен член 10)

Освен ако не е предвидено друго в настоящия устав, решенията на Съвета на гуверньорите се вземат с мнозинство от неговите членове. Това мнозинство трябва да представлява поне 50 % от записания капитал на Банката.

Квалифицираното мнозинство изисква да бъдат събрани осемнадесет гласа и 68 % от записания капитал.

Въздържането от гласуване на присъстващи или представлявани членове не е пречка за приемането на решения, които изискват единодушие.

Член 9

(предишен член 11)

1. Съветът на директорите взема решения относно предоставянето на финансиране, по-специално под формата на кредити и гаранции, и сключването на заеми, определя лихвените проценти по заемите, както и комисионите и други такси. На основа на взето с квалифицирано мнозинство решение той може да делегира някои от своите правомощия на Управителния комитет. Той определя условията и реда на това делегиране и контролира неговото изпълнение.

Съветът на директорите следи за разумното управление на Банката и гарантира, че тя се управлява в съответствие с разпоредбите на договорите и на устава, и общите насоки на Съвета на гуверньорите.

В края на финансовата година Съветът на директорите внася доклад до Съвета на гуверньорите и го публикува след като бъде одобрен.

2. Съветът на директорите се състои от двадесет и девет директори и деветнадесет алтернативни директори. Директорите се назначават от Съвета на гуверньорите за срок от пет години — един, определен от всяка държава-членка, и един, определен от Комисията.

Алтернативните директори се назначават от Съвета на гуверньорите за срок от пет години, както е посочено по-долу:

двама алтернативни директори, определени от Федерална република Германия,

— двама алтернативни директори, определени от Френската република,

— двама алтернативни директори, определени от Италианската република,

— двама алтернативни директори, определени от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия,

— един алтернативен директор, определен по общо съгласие от Кралство Испания и Португалската република,

— един алтернативен директор, определен по общо съгласие от Кралство Белгия, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия,

- двама алтернативни директори, определени по общо съгласие от Кралство Дания, Република Гърция, Ирландия и Румъния,
- двама алтернативни директори, определени по общо съгласие от Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция,
- четирима алтернативни директори, определени по общо съгласие от Република България, Чешката република, Република Хърватия, Република Кипър, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република,
- един алтернативен директор, определен от Комисията.
- Съветът на директорите кооптира шест експерти без право на глас: трима членове и трима алтернативни директори.

Мандатът на директорите и на алтернативните директори може да бъде подновяван.

Процедурният правилник определя реда и условията за участие в заседанията на Съвета на директорите и приложимите към алтернативните директори и кооптираните експерти разпоредби.

Председателят на Управителния комитет или в негово отсъствие един от заместник-председателите, ръководи заседанията на Съвета на директорите, но няма право да гласува.

Членовете на Съвета на директорите се избират измежду лицата, чиято независимост и компетентност е извън всякакво съмнение; те са отговорни само пред банката.

3. Директор може да бъде освободен от длъжност от Съвета на гуверньорите, с квалифицирано мнозинство, само ако той повече не отговаря на условията, необходими за изпълнението на неговите задължения.

Ако годишният доклад не бъде одобрен, Съветът на директорите подава оставка.

4. Всяко вакантно място, което възниква поради смърт, доброволно подаване на оставка, освобождаване от длъжност или подаване на колективна оставка се попълва в съответствие с параграф 2. Съответният член се заменя за остатъка от неговия мандат, освен когато се осъществява замяна на целия Съвет на директорите.

5. Съвета на гуверньорите определя възнаграждението на членовете на Съвета на директорите. Съвета на гуверньорите определя дейностите, които са несъвместими със задълженията на директор или на алтернативен директор.

Член 10

(предишен член 12)

1. Всеки директор има право на един глас в Съвета на директорите. Той може да делегира правото си на глас във всички случаи, при условията, които ще бъдат определени в процедурния правилник на Банката.
2. Освен, ако друго не е предвидено в настоящия устав, решенията на Съвета на директорите се взимат най-малко от една трета от членовете, които имат право на глас, представляващи най-малко петдесет процента от записания капитал. Квалифицираното мнозинство изисква осемнадесет гласа в полза на предложението и шестдесет и осем процента от записания капитал. Процедурният правилник на Банката урежда кворума, който се изисква, за да бъдат действителни решенията на Съвета на директорите.

Член 11

(предишен член 13)

1. Управителният комитет се състои от председател и осем заместник-председатели, назначени за срок от шест години от Съвет на гуверньорите, по предложение на Съвета на директорите. Техните мандати могат да бъдат подновявани.

Съветът на гуверньорите с решение, прието с единодушие, може да промени броя на членовете на Управителния комитет.

2. По предложение на Съвета на директорите, прието с квалифицирано мнозинство, Съветът на гуверньорите може, на свой ред с квалифицирано мнозинство, принудително да пенсионира член на Управителния комитет.

3. Управителният комитет е отговорен за текущото функциониране на банката под ръководството на председателя и контрола на Съвета на директорите.

Той подготвя решенията на Съвета на директорите, в частност решенията относно сключването на заеми и предоставянето на финансиране, по-специално под формата на кредити и гаранции; той е длъжен да осигурява изпълнението на тези решения.

4. Управителният комитет взема решения с мнозинство, когато дава мнения относно предложенията за сключване на заеми и за предоставяне на финансиране, по-специално под формата на кредити и на гаранции.

5. Съветът на гуверньорите определя възнаграждението на членовете на Управителния комитет и определя кои дейности са несъвместими с техните задължения.

6. Председателят, или ако той е възпрепятстван, някой от заместник-председателите представлява Банката пред съда и в други случаи.

7. Членовете на персонала на Банката се намират под ръководството на председателя. Те биват наемани и освобождавани от длъжност от него. При избора на персонала се вземат предвид не само личните качества и квалификация, но и справедливото представяне на гражданите от държавите-членки. Процедурният правилник определя кой орган е компетентен да приема разпоредбите, приложими към персонала.

8. Управителният комитет и персонала на Банката са отговорни само пред Банката и са напълно независими при изпълнението на своите задължения.

Член 12

(предишен член 14)

1. Комитет, състоящ се от шест членове, назначавани въз основа на тяхната компетентност от Съвета на гуверньорите проверява дали дейностите на Банката съответстват на най-добрите банкови практики и отговаря за проверката на счетоводните отчети на Банката.

2. Посоченият в параграф 1 комитет ежегодно преглежда редовността на операциите и на счетоводните книги на Банката. За тази цел той проверява дали операциите на Банката са били извършени при спазване на предвидените в настоящия устав и в процедурния правилник формалности и процедури.

3. Посоченият в параграф 1 комитет потвърждава, че финансовите отчети, както и всяка друга финансова информация, която се съдържа в установените от Съвета на директорите годишни счетоводни отчети, дават точна представа за финансовото състояние на Банката, както по отношение на актива, така и на пасива, за резултатите от нейните операции и за паричните потоци през съответната финансова година.

4. Процедурният правилник уточнява квалификацията, която членовете на комитета по параграф 1 трябва да притежават, и определя условията и реда за дейността на комитета.

Член 13

(предишен член 15)

Банката поддържа контакти с всяка държава-членка посредством орган, определен от тази държава. При осъществяването на финансовите операции банката се обръща към националната централна банка на съответната държава-членка и към други финансови институции, определени от тази държава.

Член 14

(предишен член 16)

1. Банката сътрудничи с всички международни организации, действащи в области, подобни на нейните.

2. Банката се стреми да установи всички подходящи контакти, които са в интерес на сътрудничеството с банки и финансови институции в държавите, където се разпростира нейната дейност.

Член 15

(предишен член 17)

По искане на държава-членка, на Комисията или по своя собствена инициатива Съветът на гуверньорите, в съответствие със същите разпоредби, които се прилагат по отношение на тяхното приемане, тълкува или допълва насоките, приети от него в съответствие с член 7 от настоящия устав.

Член 16

(предишен член 18)

1. В рамките на задачата, определена в член 309 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Банката предоставя на своите членове или на частни, или публични предприятия финансиране, по-специално под формата на кредити и гаранции за осъществяване на инвестиции в рамките на териториите на държавите-членки, доколкото тези средства не могат да бъдат получени от други източници при приемливи условия.

С решение на Съвета на гуверньорите, взето с квалифицирано мнозинство по предложение на Съвета на директорите, банката може да предоставя финансиране за инвестиции, които се изпълняват изцяло или отчасти извън териториите на държавите-членки.

2. Доколкото това е възможно, кредитите се предоставят само при условия, че се използват и други източници на финансиране.

3. При отпускане на кредит на едно предприятие или на друга организация, която не е държава-членка, Банката поставя отпускането на кредита в зависимост било от предоставянето на гаранция от държавата-членка, на чиято територия се осъществява инвестицията, било на други адекватни гаранции или на финансовата стабилност на длъжника.

Освен това, в рамките на установените от Съвета на гуверньорите принципи по смисъла на член 7, параграф 3, буква б), и ако изпълнението на предвидените в член 309 от Договора за функционирането на Европейския съюз операции го налага, Съветът на директорите определя с квалифицирано мнозинство условията и реда за всяко финансиране, което се отличава със специфичен профил на риска и поради това се счита за специална дейност.

4. Банката може да гарантира кредити, договаряни от публични или частни предприятия или от други органи, за целите на осъществяването на проектите, предвидени в член 309 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

5. Общата сума на отпуснатите от Банката заеми и гаранции не трябва да надвишава 250 % от записания капитал, резервите, неразпределените провизии и излишъка по отчета за приходите и разходите. Съвкупният сбор на въпросните пера се изчислява, като се приспадне сума, равна на записания размер на всяко дялово участие на Банката, независимо от това дали е внесено или не.

В нито един момент внесената сума за придобиване на дялови участия на Банката не трябва да надвишава общата сума на внесената част от нейния записан капитал, на нейните резерви, на неразпределените провизии и на излишъка по отчета за приходите и разходите.

По изключение, специалните дейности на Банката съгласно решенията на Съвета на гуверньорите и на Съвета на директорите в съответствие с параграф 3 са предмет на специфична дотация от резервите.

Настоящият параграф се прилага също по отношение на консолидираните отчети на Банката.

6. Банката се защитава срещу рисковете във връзка с промяната на валутните курсове като включва в договорите за кредити и гаранции, предоставяни от нея, такива клаузи, каквито смята за подходящи.

Член 17

(предишен член 19)

1. Размерите на лихвите по кредитите, които предстои да бъдат отпуснати от банката, както и комисионите и другите такси, се привеждат в съответствие с условията, преобладаващи на капиталовия пазар и се изчисляват по такъв начин, че приходите от тях да дават възможност на банката да изпълнява своите задължения, да покрива разходите и рисковете си и да създаде резервен фонд, в съответствие с предвиденото в член 22.

2. Банката няма право да предоставя намаление на размера на лихвите. Ако се окаже желателно намаляването на лихвите с оглед характера на инвестицията, която трябва да бъде финансирана, съответната държава-членка или трета страна може да подпомогне изплащането на лихвите, доколкото това е съвместимо с член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 18

(предишен член 20)

При своите операции по финансиране Банката е длъжна да спазва следните принципи:

1. Да следи за възможно най-рационалното използване на нейните фондове в интерес на Съюза.

Тя може да предоставя кредити или гаранции само:

- а) когато, в случаите на инвестиции, осъществявани от предприятията в производствения сектор плащанията за лихви и погасяването на главницата са покрити от печалбите от операции, или в случай на други инвестиции – от задължение, поето от държавата, в която инвестицията следва да бъде осъществена или по друг начин; и
- б) когато изпълнението на инвестицията допринася за увеличаването на икономическата производителност като цяло и благоприятства за реализирането на вътрешния пазар.

2. Банката няма право да придобива участие в предприятие, нито да поема отговорност за неговото управление, освен ако това не се налага с оглед защита на правата на банката, за да се гарантира връщането на предоставените в заем средства.

Все пак, в рамките на определените от Съвета на гуверньорите принципи по силата на член 7, параграф 3, буква б), ако изпълнението на предвидените в член 309 от Договора за функционирането на Европейския съюз операции го налага, Съветът на директорите определя с квалифицирано мнозинство условията и реда за придобиване на дялово участие в капитала на търговско предприятие, обикновено като допълнение към заем или гаранция, доколкото това е необходимо за финансирането на инвестиция или програма.

3. Банката има право да цедира своите вземания на капиталовия пазар и за тази цел може да поиска от своите длъжници да издадат облигации или други ценни книжа.

4. Нито Банката, нито държавите-членки могат да поставят условия които изискват средствата, предоставени като кредит от банката, да бъдат изразходвани в точно определена държава-членка.
5. Банката може да предоставя своите кредити след организиране на международни търгове.
6. Банката няма право да финансира изцяло или отчасти каквато и да е било инвестиция, срещу която възразява държавата-членка, на чиято територия тази инвестиция следва да се изпълни.
7. В допълнение към кредитната си дейност Банката може да предоставя услуги по техническа помощ в съответствие с условията и реда, определени от Съвета на гуверньорите, като действа с квалифицирано мнозинство, и при спазване на настоящия устав.

Член 19

(предишен член 21)

1. Всяко предприятие или публично или частно образувание може да подаде искане за финансиране пряко пред Банката. Исканията могат да се подават чрез Комисията или чрез държавата-членка, на чиято територия ще се осъществи инвестицията.
 2. Исканията, подавани чрез Комисията, се изпращат за мнение на държавата-членка, на чиято територия ще се изпълнява инвестицията. Исканията, отправени чрез държава-членка се представят на Комисията за становище. Исканията, отправени пряко от предприятието, се предоставят на съответната държава-членка и на Комисията.
- Държавата-членка и Комисията предоставят своите становища в рамките на два месеца. Ако в този срок не бъде получен никакъв отговор, Банката може да приеме, че срещу тази инвестиция не е отправено възражение.
3. Съветът на директорите се произнася по операции по финансиране, които са му предоставени от Управителния комитет.
 4. Управителният комитет проверява дали представените до него операции по финансиране са съобразени с разпоредбите на настоящия устав, в частност с членове 16 и 18. Когато Управителният комитет подкрепя финансирането, той е длъжен да внесе съответното предложение в Съвета на директорите; Комитетът може да даде положителното си становище в зависимост от изпълнението на такива условия, каквито счита за съществени. Когато Управителният комитет е против предоставянето на финансиране, той внася съответните документи, заедно със своето становище в Съвета на директорите.
 5. Когато Управителният комитет е дал отрицателно становище, Съветът на директорите не може да предостави съответното финансиране, освен ако не вземе единодушно решение за това.
 6. Когато Комисията е дала отрицателно становище, Съветът на директорите не може да предостави съответното финансиране, освен ако неговото решение за това не е единодушно, като директорът, който е предложен от Комисията се въздържа.

7. Когато и Управителният комитет, и Комисията са дали отрицателно становище, Съветът на директорите не може да предостави финансирането.

8. Когато с оглед защитата на правата и интересите на Банката се налага реструктурирането на определена операция по финансиране, свързана с одобрени инвестиции, Управителният комитет незабавно взема неотложните мерки, които счита за необходими, като незабавно докладва за тях на Съвета на директорите.

Член 20

(предишен член 22)

1. Банката може да взема назаем от капиталовите пазари средствата, които са й необходими за изпълнението на нейните задачи.

2. Банката може да взема заеми на капиталовите пазари на държавите-членки в рамките на приложимите към тези пазари законови разпоредби.

Компетентните органи на държава-членка с дерогация по смисъла на член 139, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, могат да се противопоставят на това, само ако имат опасения за сериозни смущения на капиталовия пазар.

Член 21

(предишен член 23)

1. Банката може да използва средствата, от които не се нуждае за непосредствено посрещане на задълженията си, по следните начини:

а) тя може да инвестира на паричните пазари;

б) тя може, в съответствие с разпоредбите на член 18, параграф 2 да купува или да продава ценни книжа;

в) тя може да осъществява всякакви други финансови операции, които са свързани с нейните цели.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 23, Банката при управлението на своите инвестиции няма право да осъществява какъвто и да е валутен арбитраж, освен ако това не се налага пряко заради осъществяването на нейните операции по предоставянето на заеми или за изпълнението на задължения, които произтичат от взети заеми или предоставени гаранции.

3. В областите, обхванати от настоящия член, Банката действа съгласувано с компетентните органи или с националната централна банка на съответната държава-членка.

Член 22

(предишен член 24)

1. Постепенно трябва да бъде създаден фонд „Резервен“, който е в размер до 10 % от основния капитал. Ако състоянието на задълженията на банката позволява това, Съветът на директорите може да реши да задели и допълнителни резерви. Докато фонд „Резервен“ бъде напълно създаден, средствата в него трябва да постъпват от:

- а) лихвата, получавана по заемите, предоставяни от банката от сумите, които трябва да бъдат платени от държавите-членки в съответствие с член 5;
- б) лихвата, получавана по заеми, предоставяни от банката от средства, получени от връщането на заемите, посочени в буква а),

доколкото тези приходи не са необходими за посрещането на задълженията на банката или за покриването на нейните разходи.

2. Ресурсите от фонд „Резервен“ трябва да бъдат инвестирани по такъв начин, че по всяко време да бъдат в наличност, с оглед изпълнението на целта на фонда.

Член 23

(предишен член 25)

1. Банката има право по всяко време да прехвърля своите активи във валутата на държава-членка, чиято парична единица не е еврото, с цел да осъществява финансови операции, съответни на задачата, предвидена в член 309 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като се вземат предвид разпоредбите на член 21 от настоящия устав. Банката, доколкото това е възможно, е длъжна да избягва извършването на такива трансфери, ако разполага със средства в брой или ликвидни средства в съответната валута.

2. Банката не може да прехвърля своите активи, които са във валутата на държава-членка, чиято парична единица не е еврото във валута на трета страна, без съгласието на съответната държава-членка.

3. Банката може свободно да разполага с тази част от своя капитал, която е внесена, както и в която и да е валута, взета назаем на пазарите извън Съюза.

4. Държавите-членки се задължават да предоставят на длъжниците на банката необходимата валута за възвръщането на капитала и за заплащането на лихва по заеми или комисионни по гаранции, предоставени от банката за инвестиции, които се осъществяват на тяхна територия.

Член 24

(предишен член 26)

Ако държава-членка не изпълнява задълженията си съгласно членството, произтичащи от настоящия устав, в частност задължението да заплати своя дял от записания капитал или да обслужва своите дългове, тогава предоставянето на заеми или гаранции на тази държава-членка или на нейни граждани може да бъде спряно по решение на Съвета на гуверньорите, който действа с квалифицирано мнозинство.

Това решение не освобождава нито държавата-членка, нито нейните граждани от задълженията им към банката.

Член 25

(предишен член 27)

1. Ако Съветът на гуверньорите реши да спре операциите на Банката, тогава се спират незабавно всички нейни дейности, с изключение на онези, които са необходими за надлежното реализиране, запазване и защита на нейните активи, както и за уреждането на нейните задължения.

2. В случай на ликвидация, Съветът на гуверньорите назначава ликвидатори и им предоставя указания за осъществяването на ликвидацията. Той следи за защитата на правата на членовете на персонала.

Член 26

(предишен член 28)

1. Във всяка от държавите-членки банката притежава най-широката правоспособност, предоставяна на юридическите лица съгласно националните законодателства; в частност тя може да придобива или да се разпорежда с движима или недвижима собственост и може да бъде страна в съдебно производство.

2. Имуществото на Банката е освободено от всякакви форми на реквизиция или експроприиране.

Член 27

(предишен член 29)

Споровете между Банката, от една страна и нейните кредитори, длъжници или трети лица, от друга, се решават от компетентните национални съдилища, освен когато компетентността е предоставена на Съда на Европейския съюз. Банката може да предвиди в договор арбитражна процедура.

Банката има служебен адрес във всяка държава-членка. Но тя може във всеки договор да посочва специален служебен адрес.

Имуществото и активите на Банката не подлежат на запор или на конфискация чрез принудително изпълнение, освен въз основа на съдебно решение.

Член 28

(предишен член 30)

1. Съветът на гуверньорите, като действа с единодушие може да реши да създаде клонове или други образувания, които притежават юридическа правосубектност и финансова самостоятелност.
 2. Съветът на гуверньорите приема с единодушие уставите на посочените в параграф 1 образувания. Уставите определят по-специално техните цели, структура, капитал, членове, местонахождение на седалището, финансови ресурси, средства за намеса, правила за контрол, както и тяхната връзка с органите на Банката.
 3. Банката е компетентна да участва в управлението на тези образувания и в записания им капитал до размера, определен с единодушие от Съвета на гуверньорите.
 4. Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз се прилага по отношение на образуванията по параграф 1, доколкото те се подчиняват на правото на Съюза, по отношение на членовете на техните органи при изпълнение на служебните им задължения и по отношение на техния персонал, в същия смисъл и при същите условия, както приложимите към Банката.
- Дивидентите, капиталовите печалби или другите форми на приходи, произтичащи от тези образувания, на които имат право членовете, различни от Европейския съюз и Банката, остават въпреки това подчинени на фискалните разпоредби на приложимото законодателство.
5. В определените по-долу граници Съдът на Европейския съюз е компетентен да разглежда спорове относно мерки, приети от органите на образувание, което се подчинява на правото на Съюза. Производствата срещу такива мерки могат да бъдат образувани от всеки член на такова образувание, в това му качество, или от държавите-членки при предвидените в член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз условия.
 6. Съветът на гуверньорите, като действа с единодушие може да реши да допусне персонала на образуванията, подчинени на правото на Съюза, до общи схеми с Банката при спазване на съответните вътрешни процедури.
-

ПРОТОКОЛ (№ 6)
ЗА МЕСТОПОЛОЖЕНИЕТО НА СЕДАЛИЩАТА НА ИНСТИТУЦИИТЕ И
НЯКОИ ОРГАНИ, СЛУЖБИ И АГЕНЦИИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД член 341 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 189 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

КАТО ПРИПОМНЯТ И ПОТВЪРЖДАВАТ Решението от 8 април 1965 г. и без да накърняват решенията, отнасящи се до седалищата на бъдещи институции, органи, служби и агенции,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия:

Член единствен

- а) Седалището на Европейския парламент е в Страсбург, където се провеждат дванайсетте месечни пленарни заседания, включително и заседанието относно бюджета. Допълнителните пленарни заседания се провеждат в Брюксел. Комисиите на Европейския парламент заседават в Брюксел. Генералният секретариат на Европейския парламент и неговите подразделения остават разположени в Люксембург.
- б) Седалището на Съвета е в Брюксел. През месеците април, юни и октомври Съветът провежда заседанията си в Люксембург.
- в) Седалището на Комисията е в Брюксел. Службите, изброени в член 7, 8 и 9 на Решението от 8 април 1965 г. се установяват в Люксембург.
- г) Седалището на Съда на Европейския съюз е в Люксембург.
- д) Седалището на Сметната палата е в Люксембург.
- е) Седалището на Икономическия и социален комитет е в Брюксел.
- ж) Седалището на Комитета на регионите е в Брюксел.
- з) Седалището на Европейската инвестиционна банка е в Люксембург.
- и) Седалището на Европейската централна банка е във Франкфурт.
- й) Седалището на Европейската полицейска служба (Европол) е в Хага.

ПРОТОКОЛ (№ 7) ЗА ПРИВИЛЕГИИТЕ И ИМУНИТЕТИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО СЪЗНАВАТ, че по силата на член 343 от Договора за функционирането на Европейския съюз и на член 191 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия (Евратом), Европейският съюз и Евратом се ползват, на територията на държавите-членки, с необходимите за изпълнението на тези задачи привилегии и имунитети,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия:

ГЛАВА I

СОБСТВЕНОСТ, СРЕДСТВА, ИМУЩЕСТВА И ФУНКЦИОНИРАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 1

Помещенията и сградите на Съюза са неприкосновени. Те не могат да бъдат подлагани на претърсване, реквизиция, конфискация или експроприиране. Собствеността и имуществата на Съюза не могат да бъдат подлагани на каквито и да било административни или правни ограничения без разрешение на Съда.

Член 2

Архивите на Съюза са неприкосновени.

Член 3

Съюзът, неговото имущество, приходи и друга собственост се освобождават от всички преки данъци.

Правителствата на държавите-членки, когато е възможно, вземат всички подходящи мерки, за да опростят или възстановят косвените данъци или данъците върху продажбите, включени в цената на движимата или недвижимата собственост, когато Съюзът осъществява за негови официални нужди съществени покупки, чиято цена включва данъци и такси от този вид. Тези разпоредби не се прилагат по такъв начин, че да предизвикат нарушаване на конкуренцията в рамките на Съюза.

Не се предоставя освобождаване от данъците, таксите и задължения, които са свързани с такси за предоставяне на комунални услуги.

Член 4

Съюзът е освободен от всички мита, забрани и ограничения върху вноса и износа по отношение на предмети, предназначени за негово официално ползване; с внесените по този ред предмети не могат да се извършват сделки на разпореждане, независимо дали срещу заплащане или не, на територията на държавата, в която са били внесени, освен при условия, одобрени от правителството на тази държава.

Съюзът е освободен и от всички мита, забрани и ограничения върху вноса и износа на неговите публикации.

ГЛАВА II

КОМУНИКАЦИИ И РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ПРЕМИНАВАНЕ (*laissez-passer*)

Член 5

(предишен член 6)

При техните официални комуникации и изпращането на всички техни документи, институциите на Съюза се ползват на територията на всяка държава-членка с третирането, предоставяно от тази държава на дипломатическите мисии.

Официалната кореспонденция и другите официални комуникации на институциите на Съюза не могат да бъдат подлагани на цензура.

Член 6

(предишен член 7)

На членовете и служителите на институциите на Съюза може да бъде издадено разрешение за преминаване (*laissez-passer*) от председателите на тези институции, във форма, определена от Съвета с обикновено мнозинство, което се признава за документ, валиден за пътуване от органите на държавите-членки. Такива разрешения за преминаване (*laissez-passer*) се издават на длъжностни лица и други служители при условията, определени в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Съюза.

Комисията може да сключва споразумения за признаването на тези разрешения за преминаване (*laissez-passer*) като документи, валидни за пътуване на територията на трети държави.

ГЛАВА III

ЧЛЕНОВЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Член 7

(предишен член 8)

Никакво административно или друго ограничение не може да бъде налагано върху свободното движение на членовете на Европейския парламент, които пътуват до или от мястото на заседанията на Европейския парламент.

На членовете на Европейския парламент по отношение на митническия и валутния контрол се предоставят:

- а) от тяхното собствено правителство – същите възможности, както предоставяните на висшите длъжностни лица, които пътуват в чужбина във връзка с временни официални мисии;
- б) от правителствата на останалите държави-членки – същите възможности, както предоставяните на представителите на чужди правителства, осъществяващи временни официални мисии.

Член 8

(предишен член 9)

Членовете на Европейския парламент не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнението на задълженията им.

Член 9

(предишен член 10)

По време на сесиите на Европейския парламент неговите членове притежават:

- а) на територията на тяхната собствена държава – имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;
- б) на територията на всяка друга държава-членка – имунитет от всякаква форма на задържане или съдебно производство.

Имунитетът действа по подобен начин и по отношение на горепосочените членове по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент.

Не може да има позоваване на имунитета, когато член на парламента бъде заловен на мястото на извършване на нарушението и имунитетът не е пречка за Европейския парламент да упражни правото си за отнемане на имунитета на някой от неговите членове.

ГЛАВА IV

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ, КОИТО УЧАСТВАТ В РАБОТАТА НА ИНСТИТУЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 10

(предишен член 11)

Представителите на държавите-членки, които участват в работата на институциите на Съюза, техните съветници и технически експерти, при изпълнението на своите задължения и по време на пътуването си до и от мястото на заседанието, се ползват с обичайните привилегии, имунитети и улеснения.

Настоящият член се прилага също така и по отношение на членовете на консултативните органи на Съюза.

ГЛАВА V

ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА И ДРУГИ СЛУЖИТЕЛИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 11

(предишен член 12)

На територията на всяка държава-членка, независимо от тяхното гражданство, длъжностните лица и другите служители на Съюза:

- а) се ползват с имунитет по отношение на съдебни производства във връзка с осъществените от тях действия при изпълнението на служебните им задължения, включително за казаното или написаното от тях, при спазване на разпоредбите на съответните договори, от една страна, на разпоредбите за отговорността на длъжностните лица и другите служители по отношение на Съюза и, от друга страна, на компетентността на Съда на Европейския съюз да се произнася по спорове между Съюза и неговите длъжностни лица и другите служители. Те продължават да се ползват с този имунитет и след като са престанали да заемат съответната длъжност.
- б) заедно със своите съпрузи и членовете на своите семейства на тяхна издръжка те не могат да бъдат подлагани на ограничения във връзка с имиграцията или към тях да бъдат прилагани формалностите за регистриране на чужденци;
- в) относно разпоредбите за притежаването и обmena на валута, на тях трябва да бъдат предоставени същите улеснения, каквито обикновено се предоставят на длъжностните лица от международните организации;
- г) притежават правото да внасят безмитно своите мебели и вещи към момента на тяхното първо заемане на поста в съответната държава, както и правото безмитно да реекспортират своите мебели и вещи при изтичане на мандата им в тази държава, при спазване и в двата случая на условията, които се считат за необходими от правителството на държавата, в която се упражнява това право;
- д) имат право да внасят безмитно лек автомобил за лична употреба, придобит или в държавата по тяхното последно пребиваване, или в държавата, чиито граждани са те, при условията на вътрешния пазар на тази държава, както и да го реекспортират безмитно, при спазване във всеки един от случаите на условията, които се считат за необходими от правителството на съответната държава.

Член 12

(предишен член 13)

Длъжностните лица и другите служители на Съюза подлежат на данъчно облагане в полза на Съюза върху изплатените им от Съюза заплати, надници и възнаграждения, при условията и според процедурата, определена от Европейския парламент и от Съвета, като действат чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация със заинтересованите институции.

Те се освобождават от националните данъци върху заплатите, надниците и възнагражденията, които са им били изплатени от Съюза.

Член 13

(предишен член 14)

За целите на прилагането на данъка върху дохода, на имуществения данък и на данъка върху наследството, както и за целите на прилагането на конвенциите за избягване на двойното данъчно облагане, сключени между държавите-членки на Съюза, длъжностните лица и другите служители на Съюза, които единствено поради изпълнение на задълженията им в служба на Съюза установяват своето пребиваване на територията на държава-членка, различна от тази на тяхното местоживееие за данъчни цели, по времето когато са постъпили на работа в Съюза, се считат както в държавата на тяхното действително пребиваване, така и в държавата на местоживееие за данъчни цели, че са запазили местоживееенето си в последната държава, при условие, че тя е член на Съюза. Тази разпоредба се прилага също така и спрямо съпруга, доколкото последният/та не упражнява някаква дейност срещу заплащане, и спрямо децата, които са зависими от и се намират под грижата на лицата, посочени в настоящия член.

Движимата собственост, която принадлежи на лицата, посочени в предходната алинея и е разположена на територията на държавата, където те временно пребивават, се освобождава от данък върху наследството в тази държава; за определянето на данъка на тази собственост, тя се счита за намираща се в държавата на местоживееие за данъчни цели, при спазване на правата на трети държави и при съобразяване с възможното прилагане на разпоредбите на международните конвенции за двойното данъчно облагане.

Всяко местоживееие, което е било придобито единствено с цел изпълнението на задълженията по служба в други международни организации, не се взема предвид при прилагане на разпоредбите на настоящия член.

Член 14

(предишен член 15)

Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация със заинтересованите институции, определят схема за социално-осигурителните обезщетения на длъжностните лица и другите служители на Съюза.

Член 15

(предишен член 16)

Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура и след като се консултират с останалите заинтересовани институции, определят категориите длъжностни лица и други служители, по отношение на които се прилагат изцяло или отчасти разпоредбите на член 11, член 12, втора алинея и член 13.

Имената, ранговете и адресите на длъжностните лица и други служители, включени в тези категории, се съобщават периодично на правителствата на държавите-членки.

ГЛАВА VI
ПРИВИЛЕГИИ И ИМУНИТЕТИ НА МИСИИТЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ,
АКРЕДИТИРАНИ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 16

(предишен член 17)

Държавата-членка, на чиято територия се намира седалището на Съюза, предоставя обичайните дипломатически имунитети и привилегии на мисиите на трети държави, акредитирани към Съюза.

ГЛАВА VII
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

(предишен член 18)

Привилегиите, имунитетите и улесненията се предоставят на длъжностните лица и на другите служители на Съюза единствено в интерес на Съюза.

Всяка институция на Съюза се задължава да отнеме имунитета, предоставен на длъжностно лице или на друг служител, когато институцията счита, че отнемането на този имунитет не противоречи на интересите на Съюза.

Член 18

(предишен член 19)

Институциите на Съюза, за целите на прилагането на настоящия протокол, си сътрудничат с компетентните органи на съответните държави-членки.

Член 19

(предишен член 20)

Членове 11 - 14 включително и член 17 се прилагат спрямо председателя на Европейския съвет.

Те се прилагат и спрямо членовете на Комисията.

Член 20

(предишен член 21)

Членове 11 - 14 и член 17 се прилагат спрямо съдиите, генералните адвокати, секретарите и помощник-докладчиците на Съда на Европейския съюз, без да се засягат разпоредбите на член 3 от Протокола относно статута на Съда на Европейския съюз във връзка със съдебния имунитет на съдиите и генералните адвокати.

Член 21

(предишен член 22)

Настоящият протокол се прилага също и по отношение на Европейската инвестиционна банка, на членовете на нейните органи, на служителите ѝ, както и на представителите на държавите-членки, които участват в работата ѝ, без да се засягат разпоредбите на протокола за нейния устав.

Европейската инвестиционна банка освен това е освободена от всякакви данъци или налози от подобен характер, свързани с увеличаването на нейния капитал, както и от различни формални процедури, които това увеличение би наложило в държавата по седалището ѝ. Съответно, прекратяването и ликвидацията ѝ не биха довели до никакво обременяване. Наред с това дейността на Банката и на нейните органи, когато тя се извършва при условията, определени в нейния устав, не следва да бъде обект на облагане с данък върху оборота.

Член 22

(предишен член 23)

Настоящият протокол се прилага също и спрямо Европейската централна банка, членовете на нейните органи и служителите ѝ, без да се засягат разпоредбите на Протокола за устава на Европейската система на централните банки и Европейската централна банка.

Европейската централна банка освен това е освободена от всякакви данъци или налози от подобен характер, свързани с увеличаването на нейния капитал, както и от различни формалности, които могат да бъдат свързани с такова действие в държавата, в която е седалището на банката. Дейностите на банката и нейните органи, осъществявани в съответствие с устава на Европейската система на централните банки и Европейската централна банка, не подлежат на облагане с данък върху оборота.

ПРОТОКОЛ (№ 8)
ОТНОСНО ЧЛЕН 6, ПАРАГРАФ 2 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ
СЪЮЗ ОТНОСНО ПРИСЪЕДИНЯВАНЕТО НА СЪЮЗА КЪМ
ЕВРОПЕЙСКАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И
ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Споразумението относно предвиденото в член 6, параграф 2 от Договора за Европейския съюз присъединяване на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „Европейската конвенция“) трябва да отразява необходимостта от запазване на специфичните особености на Съюза и на правото на Съюза, по-специално що се отнася до:

- а) специфичните условия за евентуално участие на Съюза в контролните органи на Европейската конвенция;
- б) необходимите механизми, за да се гарантира, че образуваните от държави, които не са членки на Съюза, искове и исковете на частни лица са правилно насочени срещу държавите-членки и/или срещу Съюза, в зависимост от случая.

Член 2

Споразумението по член 1 трябва да гарантира, че присъединяването на Съюза не засяга нито областите на компетентност на Съюза, нито правомощията, предоставени на неговите институции. То трябва да гарантира, че нито една от неговите разпоредби не засяга особеното положение на държавите-членки по отношение на Европейската конвенция и по-специално на протоколите към нея, на предприеманите от държавите-членки мерки чрез дерогация от разпоредбите на Европейската конвенция съгласно член 15 от нея, както и на формулираните от държавите-членки резерви към Европейската конвенция съгласно член 57 от нея.

Член 3

Нито една от разпоредбите на споразумението по член 1 не трябва да засяга действието на член 344 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ПРОТОКОЛ (№ 9)

**ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО НА СЪВЕТА ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА
ЧЛЕН 16, ПАРАГРАФ 4 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ЧЛЕН
238, ПАРАГРАФ 2 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРО-
ПЕЙСКИЯ СЪЮЗ МЕЖДУ 1 НОЕМВРИ 2014 Г. И 31 МАРТ 2017 Г., ОТ
ЕДНА СТРАНА, И СЛЕД 1 АПРИЛ 2017 Г., ОТ ДРУГА СТРАНА**

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ОТЧИТАТ същественото значение, което имаше постигането на съгласие по Решението на Съвета относно прилагането на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г., от една страна, и след 1 април 2017 г., от друга страна (по-нататък наричано „Решението“), при одобряването на Договора от Лисабон,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ПО следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член единствен

Преди разглеждането от Съвета на какъвто и да е проект, който цели да измени или да отмени Решението или която и да е негова разпоредба, или косвено да промени неговия обхват или смисъл чрез изменение на друг правен акт на Съюза, Европейският съвет провежда предварително обсъждане по проекта, като се произнася с консенсус в съответствие с член 15, параграф 4 от Договора за Европейския съюз.

ПРОТОКОЛ (№ 10)
ОТНОСНО ПОСТОЯННОТО СТРУКТУРИРАНО СЪТРУДНИЧЕСТВО, УСТА-
НОВЕНО С ЧЛЕН 42 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД член 42, параграф 6 и член 46 от Договора за Европейския съюз;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Съюзът провежда обща външна политика и политика на сигурност, която се основава на постигането на все по-висока степен на сближаване в действията на държавите-членки;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че общата политика за сигурност и отбрана е неразделна част от общата външна политика и политика на сигурност; че тя осигурява на Съюза оперативен капацитет, който почива на граждански и военни средства; че Съюзът може да прибегне до тези средства при изпълнението на предвидените в член 43 от Договора за Европейския съюз мисии извън територията на Съюза, с цел да осигури опазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност съгласно принципите на Устава на Организацията на обединените нации; че изпълнението на тези задачи се основава на военния капацитет, предоставен от държавите-членки в съответствие с принципа на „единен комплект въоръжени сили“;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че общата политика за сигурност и отбрана на Съюза не засяга специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на някои държави-членки;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че общата политика за сигурност и отбрана на Съюза зачита произтичащите от Северноатлантическия договор задължения на държавите-членки, които считат, че тяхната обща отбрана се осъществява в рамките на Организацията на Северноатлантическия договор, която остава основата на колективната отбрана на своите членове, и че е съвместима с установената в тази рамка обща политика за сигурност и отбрана;

УБЕДЕНИ, че по-изявена роля на Съюза в областта на сигурността и отбраната ще допринесе за жизнеността на един обновен Атлантически съюз в съответствие с договореностите от т.нар. „пакет Берлин-плюс“;

РЕШЕНИ да гарантират способността на Съюза пълноценно да поеме отредените му отговорности в рамките на международната общност;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че Организацията на обединените нации може да поиска съдействие от Съюза за спешното провеждане на мисии, предприемани на основание глави VI и VII от Устава на Организацията на обединените нации;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че укрепването на политиката за сигурност и отбрана ще изисква от държавите-членки усилия в областта на способностите;

КАТО СЪЗНАВАТ, че навлизането в нов етап от развитието на европейската политика за сигурност и отбрана предполага решителни усилия от страна на заинтересованите държави-членки;

КАТО ПРИПОМНЯТ важността на това върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да участва пълноценно в работата на постоянното структурирано сътрудничество,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Постоянното структурирано сътрудничество, посочено в член 42, параграф 6 от Договора за Европейския съюз, е отворено за всяка държава-членка, която от датата на влизане в сила на Договора от Лисабон:

- а) да пристъпи по-интензивно към развитие на своя отбранителен капацитет чрез развитие на националния си принос и, когато е необходимо, чрез участие в многонационални сили, в основните европейски програми за въоръжаване и в дейността на Агенцията в областта на развитие на отбранителните способности, на научните изследвания, на придобиването на военна техника и въоръжаване (Европейската агенция по отбраната), и
- б) да бъде в състояние най-късно през 2010 г. да предоставя, самостоятелно или като част от многонационални формирания от сили, специализирани бойни единици за планираните мисии, структурирани на тактическо ниво като тактическа група със съответните спомагателни елементи, включително транспорт и логистика, които да са способни в срок от 5 до 30 дни да предприемат посочените в член 43 от Договора за Европейския съюз мисии, по-специално в отговор на отправени от Организацията на обединените нации искания, и които да могат да се поддържат първоначално за период от 30 дни с възможност за удължаването му най-малко до 120 дни.

Член 2

За постигането на целите, посочени в член 1, държавите-членки, които участват в постоянното структурирано сътрудничество, се ангажират:

- а) да си сътрудничат от датата на влизане в сила на Договора от Лисабон с оглед постигането на съгласуваните цели относно равнището на разходите за инвестиции в отбранително оборудване и редовно да преразглеждат тези цели в светлината на обстановката на сигурност и международните отговорности на Съюза;
- б) да сближават, доколкото е възможно, своите средства за отбрана, по-специално чрез хармонизиране на начина на определяне на военните потребности, чрез обединяване и, когато е уместно, чрез специализация на своите отбранителни средства и способности, и чрез насърчаване на сътрудничеството в областта на обучението и логистиката;
- в) да предприемат конкретни мерки за повишаване на бойната готовност, оперативната съвместимост, гъвкавостта и способността за разгръщане на силите, по-специално като определят общи цели в областта на предислоцирането на войски извън националната територия, включително като евентуално преразглеждат националните си процедури за вземане на решения;
- г) да си сътрудничат, за да са сигурни, че предприемат необходимите мерки за коригиране на установените недостатъци в рамките на „Механизма за развитие на оперативните способности“, включително чрез прилагане на многонационални подходи и без да се засягат поетите от тях ангажименти по линия на Организацията на Северноатлантическия договор;

- д) да участват, когато е необходимо, в развитието на мащабни съвместни или европейски програми за въоръжаване в рамките на Европейската агенция по отбраната.

Член 3

Европейската агенция по отбраната подпомага редовното оценяване на приноса на участващите държави-членки в областта на оперативните способности, по-специално на приноса им според критериите, които ще се определят, *inter alia*, въз основа на член 2, като най-малко веднъж годишно изготвя доклад за това. Оценката може да послужи за основа на препоръките и решенията на Съвета, приети в съответствие с член 46 от Договора за Европейския съюз.

ПРОТОКОЛ (№ 11)
ОТНОСНО ЧЛЕН 42 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД необходимостта от цялостно прилагане на разпоредбите на член 42, параграф 2 от Договора за Европейския съюз,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че политиката на Съюза в съответствие с член 42 не трябва да засяга специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на определени държави-членки, че тя трябва да зачита задълженията, произтичащи от Северноатлантическия договор за определени държави-членки, които виждат осъществяването на тяхната обща отбрана в рамките на НАТО, както и че тя трябва да е съвместима с общата политика за сигурност и отбрана, приета в тази рамка,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Европейският съюз, в сътрудничество със Западноевропейския съюз, изготвя мерки за подобряване на сътрудничеството между тях.

ПРОТОКОЛ (№ 12) ОТНОСНО ПРОЦЕДУРАТА ПРИ ПРЕКОМЕРЕН ДЕФИЦИТ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да предвидят подробности във връзка с процедурата при прекомерен дефицит в съответствие с член 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Референтните стойности, посочени в член 126, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз са:

- 3 % – за съотношението между планирания или фактическия бюджетен дефицит и brutния вътрешен продукт по пазарни цени.
- 60 % – за съотношението между държавния дълг и brutния вътрешен продукт, изчислен по пазарни цени.

Член 2

По смисъла на член 126 от посочения договор и в настоящия протокол:

- „бюджетен“ се отнася до секторите на държавно управление, а именно „Централно държавно управление“, „Регионално или местно държавно управление“ и фондовете за социална сигурност с изключение на търговските операции, в съответствие с определеното в Европейската система от интегрирани икономически сметки;
- „дефицит“ означава нето получени заеми, както е дефинирано в Европейската система от интегрирани икономически сметки;
- „инвестиция“ означава бруто образуването на основен капитал, както е дефинирано в Европейската система от интегрирани икономически сметки;
- „дълг“ означава общ брутен дълг по номинална стойност, дължим в края на всяка година и консолидиран между и в рамките на секторите на държавно управление, както е дефинирано в първото тире.

Член 3

С цел да се осигури ефективността на процедурата при прекомерен дефицит, правителствата на държавите-членки са отговорни, в съответствие с тази процедура, за дефицита на секторите на

държавно управление, в съответствие с определеното в член 2, първо тире. Държавите-членки гарантират, че националните процедури в бюджетната област им позволяват да изпълняват задълженията си в тази област, произтичащи от Договорите. Държавите-членки са длъжни да докладват планирания и фактическия бюджетен дефицит и размера на техния дълг незабавно и редовно на Комисията.

Член 4

Статистическите данни, които се използват за прилагането на настоящия протокол, се предоставят от Комисията.

ПРОТОКОЛ (№ 13) ОТНОСНО КРИТЕРИИТЕ ЗА КОНВЕРГЕНЦИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да предвидят подробности относно критериите за конвергенция, които са ръководни за Съюза при решенията за прекратяване на дерогациите за държавите-членки с дерогация, в съответствие с член 140 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Критерият за ценова стабилност, посочен в член 140, параграф 1, първо тире от Договора за функционирането на Европейския съюз означава, че в съответната държава-членка е налице ценова стабилност и средният темп на инфлацията за период от една година преди осъществяването на прегледа на резултатите не превишава с повече от $1\frac{1}{2}$ процентни пункта този, който съществува най-много в три държави-членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. Инфлацията се измерва посредством индекс на потребителските цени на съпоставима база, като се отчитат различията в националните дефиниции.

Член 2

Критерият за държавната бюджетна позиция, посочен в член 140, параграф 1, второ тире от посочения договор, означава, че по време на прегледа на резултатите Съветът не е приел решение по отношение на засегнатата държава-членка в съответствие с член 126, параграф 6 от посочения договор, че е налице прекомерен бюджетен дефицит.

Член 3

Критерият за участие във малутния механизъм на Европейската парична система, посочен в член 140, параграф 1, трето тире от посочения договор, означава, че държавата-членка е спазвала нормалните граници на отклонение, предвидени във валутния механизъм на Европейската парична система, без да са били налице значителни отклонения най-малко през последните две години преди прегледа на резултатите. В частност държавата-членка не трябва да е осъществявала през същия период девалвация на централния курс на своята валута спрямо еврото, по своя собствена инициатива.

Член 4

Критерият за конвергенция на лихвените проценти, посочен в член 140, параграф 1, четвърто тире от посочения договор, означава, че за период от една година преди осъществяването на прегледа на резултатите държавата-членка е имала среден размер на номиналния лихвен процент по дългосрочните

кредити, който не превишава с повече от 2 процентни пункта тези на най-много три държави-членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. Лихвените проценти се определят въз основа на дългосрочните държавни облигации или други съпоставими ценни книжа, като се отчитат различията в националните дефиниции.

Член 5

Статистическите данни, които се използват за прилагането на настоящия протокол, се предоставят от Комисията.

Член 6

Съветът с единодушие, по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент, с ЕЦБ, както и с Икономическия и финансов комитет, приема съответни разпоредби с цел да определи подробности относно критериите за конвергенция, посочени в член 140 от посочения договор, които впоследствие ще заменят настоящия протокол.

ПРОТОКОЛ (№ 14) ОТНОСНО ЕВРОГРУПАТА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да създават благоприятни условия за по-висок икономически растеж в Европейския съюз и за тази цел да развиват все по-тясна координация на икономическите политики в еврозоната,

КАТО СЪЗНАВАТ необходимостта от предвиждане на специални мерки за засилен диалог между държавите-членки, чиято парична единица е еврото, до момента, в който еврото ще стане парична единица на всички държави-членки на Съюза,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Министрите на държавите-членки, чиято парична единица е еврото, се събират на неофициални срещи. Такива срещи се провеждат при възникнала необходимост, за обсъждане на въпроси, свързани с общите им специфични отговорности по отношение на единната валута. Комисията участва в заседанията. Европейската централна банка е поканена да участва в тези заседания, които се подготвят от представителите на министрите на финансите на държавите-членки, чиято парична единица е еврото, и на Комисията.

Член 2

Министрите на държавите-членки, чиято парична единица е еврото, избират председател за срок от две години и половина с мнозинството от гласовете на тези държави-членки.

ПРОТОКОЛ (№ 15)**ЗА НЯКОИ РАЗПОРЕДБИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ОБЕДИНЕНОТО
КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ**

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че Обединеното кралство няма задължението и не е обвързано да приеме еврото, без за това да бъде взето отделно решение от неговото правителство и парламент,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД, че на 16 октомври 1996 г. и на 30 октомври 1997 г. правителството на Обединеното кралство нотифицира Съвета за намерението си да не участва в третия етап на икономическия и паричен съюз,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД практиката на правителството на Обединеното кралство да финансира своите нужди от парични средства, посредством продажба на дългови инструменти на частния сектор,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

1. Само в случай, че Обединеното кралство уведоми Съвета, че възнамерява да приеме еврото, то е задължено да стори това.
2. Параграфи 3 – 8 и 10 се прилагат по отношение на Обединеното кралство предвид направената от правителството нотификация до Съвета на 16 октомври 1996 г. и на 30 октомври 1997 г.
3. Обединеното кралство запазва правомощията си в областта на паричната политика в съответствие с националното законодателство.
4. Член 119, втора алинея, член 126, параграфи 1, 9 и 11, член 127, параграфи 1 – 5, член 128, членове 130, 131, 132 и 133, член 138, член 140, параграф 3, член 219, член 282, параграф 2, с изключение на първото и последното му изречение, член 282, параграф 5 и член 283 от Договора за функционирането на Европейския съюз не се прилагат по отношение на Обединеното кралство. По същия начин член 121, параграф 2 от посочения договор не се прилага към него що се отнася до приемането на частите от общите насоки на икономическите политики, които се отнасят до еврозоната като цяло. В тези разпоредби позоваванията на Съюза или на държавите-членки не включват Обединеното кралство и позоваванията на националните централни банки не включват The Bank of England.
5. Обединеното кралство се стреми да избягва прекомерен бюджетен дефицит.

Членове 143 и 144 от Договора за функционирането на Европейския съюз продължават да се прилагат по отношение на Обединеното кралство. Член 134, параграф 4 и член 142 се прилагат по отношение на Обединеното кралство, все едно, че се ползва с дерогация.

6. Правата за гласуване на Обединеното кралство се преустановяват, що се отнася до актовете на Съвета, посочени в изброените в параграф 4 членове, и в случаите, посочени в член 139, параграф 4, първа алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз. За тази цел се прилага член 139, параграф 4, втора алинея от посочения договор.

Обединеното кралство няма да има право да участва в назначаването на председателя, заместник-председателя и останалите членове на Изпълнителния съвет на ЕЦБ, в съответствие с член 283, параграф 2, втора алинея от посочения договор.

7. Членове 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34 и 49 от Протокола за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка („уставът“) не се прилагат по отношение на Обединеното кралство.

В тези членове, позоваванията на Съюза или на държавите-членки не включват Обединеното кралство и позоваванията на националните централни банки или на притежателите на дялове не включват The Bank of England.

Позоваванията в членове 10.3 и 30.2 от устава на „записания капитал на ЕЦБ“ не включват капитала, записан от The Bank of England.

8. Член 141, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 43 – 47 от устава произвеждат действие, независимо от това дали има или няма държава-членка с дерогация, при спазване на следните изменения:

- а) позоваванията в член 43 на задачите на ЕЦБ и ЕПИ включват онези задачи, които следва да се осъществяват след въвеждането на еврото, поради решение на Обединеното кралство да не приеме еврото;
- б) освен задачите, посочени в член 46, ЕЦБ също така дава съвети и допринася за подготовката на всяко решение на Съвета във връзка с Обединеното кралство, взето в съответствие с параграф 9, букви а) и в);
- в) The Bank of England внася записания от нея капитал в ЕЦБ, като принос за нейните оперативни разходи, на същата основа, както националните централни банки на държавите-членки с дерогация.

9. Обединеното кралство може да нотифицира по всяко време намерението си да приеме еврото. В този случай:

- а) Обединеното кралство има право да приеме еврото, само ако отговаря на необходимите условия. Съветът, по искане на Обединеното кралство, при условията и в съответствие с процедурата, предвидена в член 140, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, взема решение дали то отговаря на необходимите условия;
- б) The Bank of England внася записания от нея капитал, прехвърля на ЕЦБ чуждестранни резервни активи и прави вноска в нейните резерви на същата основа, както националната централна банка на държава-членка, чиято дерогация е била отменена;

в) Съветът, като действа при условията и в съответствие с процедурата, предвидена в член 140, параграф 3 от посочения договор, е длъжен да предприеме всички останали необходими решения, за да даде възможност на Обединеното кралство да приеме еврото.

Ако Обединеното кралство приеме еврото в съответствие с разпоредбите на настоящия параграф, параграфи 3 – 8 престават да се прилагат.

10. Чрез дерогация от член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 21.1 от устава, правителството на Обединеното кралство може да запази кредитното улеснение „ways and means“, с което разполага в The Bank of England, докато Обединеното кралство не приеме еврото.

ПРОТОКОЛ (№ 16)
ЗА НЯКОИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ДАНИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД, че датската Конституция съдържа разпоредби, които могат да наложат референдум в Дания преди тази държава да се откаже от своята дерогация,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД, че на 3 ноември 1993 г. датското правителство нотифицира Съвета за намерението си да не участва в третия етап на Икономическия и паричен съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

1. Дания се ползва от дерогация предвид направената от датското правителство нотификация до Съвета на 3 ноември 1993 г. Резултатът от тази дерогация е, че всички членове и разпоредби от Договорите и устава на ЕСЦБ, в които има позоваване на дерогация се прилагат спрямо Дания.
2. Що се отнася до отмяната на дерогацията, процедурата, посочена в член 140 от Договора за функционирането на Европейския съюз, може да бъде приложена само по искане на Дания.
3. В случай на отмяна на дерогацията разпоредбите на настоящия протокол престават да се прилагат.

ПРОТОКОЛ (№ 17)
ОТНОСНО ДАНИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои специфични проблеми, свързани с Дания,

ПОСТИГНАХА СЪГЛАСИЕ по следните разпоредби, които да бъдат включени като приложение към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Разпоредбите на член 14 от Протокола за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка не засягат правото на националната банка на Дания да изпълнява своите задачи във връзка с онези територии от Кралство Дания, които не са част от Съюза.

ПРОТОКОЛ (№ 18)
ОТНОСНО ФРАНЦИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да вземат предвид специфична особеност, свързана с Франция,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Франция запазва привилегиата си да осъществява парична емисия в Нова Каледония, във Френска Полинезия и в Уолис и Футуна при условията, създадени от националното ѝ законодателство и единствена ще има право да определя курса на CFP – франка.

ПРОТОКОЛ (№ 19)
ОТНОСНО ДОСТИЖЕНИЯТА НА ПРАВОТО ОТ ШЕНГЕН, ВКЛЮЧЕНИ В
РАМКИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че споразуменията относно постепенната отмяна на проверките по общите граници, подписани от някои държави-членки на Европейския съюз в Шенген на 14 юни 1985 г. и на 19 юни 1990 г., както и свързаните с тях споразумения и правилата, приети въз основа на тези споразумения, бяха включени в правната рамка на Европейския съюз с Договора от Амстердам от 2 октомври 1997 г.,

КАТО ЖЕЛЯТ да запазят достиженията на правото от Шенген във вида, в който се е развило след влизането в сила на Договора от Амстердам, както и да доразвият тези достижения, за да допринесат за постигане на целта да се осигури на гражданите на Съюза пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници,

КАТО ВЗЕМАТ предвид особената позиция на Дания,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД факта, че Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия не участват във всички разпоредби на достиженията на правото от Шенген; че, все пак, следва да бъде създадена разпоредба, с която да бъде предвидена възможността тези държави-членки да приемат други разпоредби от тези достижения на правото изцяло или частично,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че следователно е необходимо да се използват разпоредбите на Договорите, относно засиленото сътрудничество между някои държави-членки,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД необходимостта от поддържането на специални отношения с Република Исландия и Кралство Норвегия, тъй като тези две държави, както и скандинавските държави-членки на Европейския съюз, са обвързани с разпоредбите на Северния паспортен съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

На Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция се дава правото да осъществяват засилено сътрудничество помежду си в областите, които се подчиняват на определенияте от Съвета разпоредби и съставляват достиженията на правото от Шенген. ⁽¹⁾ Това сътрудничество се осъществява в правните и институционалните рамки на Европейския съюз и при спазване на съответните разпоредби на Договорите.

⁽¹⁾ Съгласно Акта за присъединяване от 9 декември 2011 г., Република Хърватия стана член на Европейския съюз считано от тази дата.

Член 2

Достиженията на правото от Шенген са приложими спрямо посочените в член 1 държави-членки, без да се засяга действието на член 3 от Акта за присъединяване от 16 април 2003 г. и на член 4 от акта за присъединяване от 25 април 2005 г. ⁽¹⁾ Съветът заменя изпълнителния комитет, създаден с Шенгенските споразумения.

Член 3

Участието на Дания в приемането на мерки, които представляват развитие на достиженията на правото от Шенген, както и изпълнението на тези мерки и прилагането им по отношение на Дания, се уреждат от съответните разпоредби на Протокола относно позицията на Дания.

Член 4

Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия могат по всяко време да поискат да участват изцяло или частично в разпоредбите на достиженията на правото от Шенген.

Съветът приема решение по искането с единодушие на своите членове, посочени в член 1 и на представителя на правителството на заинтересованата държава.

Член 5

1. Предложенията и инициативите за доразвиване на достиженията на правото от Шенген се подчиняват на съответните разпоредби на Договорите.

В този контекст, когато Ирландия или Обединеното кралство не са нотифицирали писмено Съвета в разумен срок, че едната или другата държава желае да участва, предвиденото в член 329 от Договора за функционирането на Европейския съюз разрешение се счита за дадено на посочените в член 1 държави-членки и на Ирландия или на Обединеното кралство, когато някоя от двете държави пожелае да участва в съответните области на сътрудничество.

2. Когато се счита, че Ирландия или Обединеното кралство са подали нотификация в изпълнение на решение по член 4, едната или другата държава може въпреки това да нотифицира писмено Съвета в тримесечен срок, че не желае да участва в такова предложение или инициатива. В този случай Ирландия или Обединеното кралство не участват в тяхното приемане. Считано от втората нотификация, процедурата по приемане на мярката за доразвиване на достиженията на правото от Шенген, се спира до приключване на предвидената в параграфи 3 или 4 процедура или докато нотификацията не бъде оттеглена в който и да е момент по време на тази процедура.

3. За държавата-членка, направила посочената в параграф 2 нотификация, всяко решение, взето от Съвета на основание член 4, престава да се прилага от датата на влизане в сила на предложената мярка, до степента, която Съветът счете за необходима и при условията, които се определят с решение на Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията. Това решение се взема в съответствие със следните критерии: Съветът се стреми да осигури във възможно най-голяма степен

⁽¹⁾ Настоящата разпоредба се прилага без да се засяга член 4 от Акта за присъединяване от 9 декември 2011 г.

участието на заинтересованите държави-членки, без сериозно да засяга практическото действие на различни части от достиженията на правото на Шенген и съблюдавайки тяхната съгласуваност. Комисията внася своето предложение възможно най-бързо след предвидената в параграф 2 нотификация. След като се събере, ако е необходимо, на две последователни заседания, Съветът действа в срок от четири месеца след предложението на Комисията.

4. Ако до края на периода от четири месеца Съветът не е приел решение, държава-членка може да поиска въпросът да бъде отнесен незабавно до Европейския съвет. В този случай на следващото си заседание Европейският съвет действа с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията в съответствие с предвидените в параграф 3 критерии.

5. Ако до края на процедурата, предвидена в параграфи 3 или 4, Съветът или съответно Европейският съвет не е приел решение, спирането на процедурата на приемане на мярката за доразвиване на достиженията на правото от Шенген, се прекратява. Ако същата мярка впоследствие бъде приета, всяко решение, взето от Съвета на основание член 4, преставя да се прилага към съответната държава-членка от датата на влизане в сила на тази мярка, до степента и при условията, определени от Комисията, освен ако преди приемането на мярката същата държава-членка не оттегли нотификацията си по параграф 2. Комисията действа най-късно до датата на това приемане. При вземане на решението си Комисията съблюдава посочените в параграф 3 критерии.

Член 6

Република Исландия и Кралство Норвегия се считат за обвързани с прилагането на достиженията на правото от Шенген и тяхното по-нататъшно развитие. За тази цел се предвиждат подходящи процедури в споразумение сключено между тези държави и Съвета, който действа с единодушие на неговите членове, посочени в член 1. Такова споразумение включва разпоредби относно приноса на Исландия и Норвегия, що се отнася до финансовите последици, произтичащи от прилагането на настоящия протокол.

Съветът, с единодушие, сключва отделно споразумение с Исландия и Норвегия, за установяване на правата и задълженията между Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, от една страна, и Исландия и Норвегия от друга, в областите на прилагането на достиженията на правото от Шенген спрямо тези държави.

Член 7

За целите на преговорите за приемане на нови държави-членки към Европейския съюз, достиженията на правото от Шенген и последващите актове в неговите рамки, които се приемат от институциите, се считат за достижения на правото, които трябва да бъдат приети изцяло от всички страни-кандидатки за присъединяване.

ПРОТОКОЛ (№ 20)**ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА НЯКОИ АСПЕКТИ НА ЧЛЕН 26 ОТ
ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ СПРЯМО
ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО И ИРЛАНДИЯ**

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои въпроси, отнасящи се до Обединеното кралство и Ирландия,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД съществуването от много години на специален ред, установен за пътуванията между Обединеното кралство и Ирландия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Независимо от членове 26 и 77 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всяка друга разпоредба на споменатия договор или на Договора за Европейския съюз, всяка мярка, приемана по силата на тези договори или всяко международно споразумение, сключено от Съюза или от Съюза и неговите държави-членки с една или повече трети страни, Обединеното кралство има правото да упражнява на своите граници с останалите държави-членки такъв контрол спрямо лицата, които желаят да влязат в Обединеното кралство, какъвто тя счита необходим за:

- а) проверка на правото на влизане в Обединеното кралство на граждани на държави-членки или на зависимите членове на тяхното семейство, които упражняват права, предоставени им от правото на Съюза, както и на граждани от други държави, на които такива права са предоставени по силата на обвързващо за Обединеното кралство споразумение; и
- б) решение дали да предостави или не на други лица разрешение за влизане на територията на Обединеното кралство.

Членове 26 и 77 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всяка друга разпоредба на същия договор или на Договора за Европейския съюз или всяка мярка, приемана по прилагането на тези договори, не засягат по никакъв начин правата на Обединеното кралство да установява или да упражнява такива проверки. Позоваванията на Обединеното кралство в настоящия член обхващат териториите, за чиито външнополитически отношения отговаря Обединеното кралство.

Член 2

Обединеното кралство и Ирландия могат да продължават да договарят помежду си установения ред за движението на лица между техните територии („обща зона за пътуване“), като зачитат изцяло правата на лицата, посочени в член 1, първа алинея, буква а) от настоящия протокол. Следователно докато тези договорености са в сила, разпоредбите на член 1 от настоящия протокол се прилагат спрямо

Ирландия при същите условия както тези спрямо Обединеното кралство. Членове 26 и 77 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всяка друга разпоредба на същия договор или на Договора за Европейския съюз или всяка мярка, приета във връзка с прилагането на тези договори, не засягат по никакъв начин тези договорености.

Член 3

Останалите държави-членки имат право да упражняват на своите граници или на всеки пункт за влизане на тяхната територия такива проверки спрямо лицата, които желаят да влязат на тяхната територия от Обединеното кралство или от всяка друга територия, чиито външни отношения са под негова отговорност, за целите, посочени в член 1 от настоящия протокол, или от Ирландия, доколкото разпоредбите на член 1 от настоящия протокол се прилагат спрямо Ирландия.

Членове 26 и 77 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всяка друга разпоредба на същия договор или на Договора за Европейския съюз или всяка мярка, приета във връзка с прилагането на тези договори, не засягат по никакъв начин правото на другите държави-членки да установяват или упражняват такъв контрол.

ПРОТОКОЛ (№ 21)
ОТНОСНО ПОЗИЦИЯТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО И ИРЛАНДИЯ
ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТРАНСТВОТО НА СВОБОДА, СИГУРНОСТ И
ПРАВОСЪДИЕ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои въпроси, отнасящи се до Обединеното кралство и до Ирландия,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД Протокола относно прилагането на някои аспекти на член 26 от Договора за функционирането на Европейския съюз спрямо Обединеното кралство и Ирландия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

При спазване на разпоредбите на член 3, Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането от Съвета на мерките, предложени въз основа на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз. За решения на Съвета, които трябва да бъдат приети единодушно, се изисква единодушие на членовете на Съвета, с изключение на представителите на правителствата на Обединеното кралство и Ирландия.

За целите на настоящия член квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

По силата на член 1 и при спазване на разпоредбите на членове 3, 4 и 6, никоя от разпоредбите на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, никоя мярка, приемана по прилагането на същия дял, никоя разпоредба на което и да е международно споразумение, сключено от Съюза във връзка с прилагането на същия дял и никое решение на Съда на Европейския съюз за тълкуване на такива разпоредби или мерки, не са обвързващи или приложими спрямо Обединеното кралство или Ирландия. Тези разпоредби, мерки или решения не засягат по никакъв начин компетентностите, правата и задълженията на споменатите държави. Тези разпоредби, мерки или решения не засягат по никакъв начин нито достиженията на правото на Европейската общност, нито тези на Съюза и не представляват част от правото на Съюза, така както те се прилагат в Обединеното кралство или Ирландия.

Член 3

1. Обединеното кралство или Ирландия могат да уведомят писмено Председателя на Съвета, в срок до три месеца, считано от внасянето в Съвета на предложение или инициатива в приложение на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, че желаят да вземат участие в приемането и прилагането на предложената мярка, след което тази държава получава това право.

За решения на Съвета, които трябва да бъдат приети единодушно, се изисква единодушие на членовете на Съвета, с изключение на член, който не е направил такова уведомление. Мярка, която е приета в съответствие с настоящия параграф, е обвързваща за всички държави-членки, които са участвали в нейното приемане.

Приетите в приложение на член 70 от Договора за функционирането на Европейския съюз мерки определят условията за участие на Обединеното кралство и на Ирландия в оценките относно уредените в дял V, трета част от посочения договор области.

За целите на настоящия член квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Ако след изтичането на разумен срок мярка, посочена в параграф 1, не може да бъде приета с участието на Обединеното кралство или Ирландия, Съветът може да приеме тази мярка в съответствие с член 1, без участието на Обединеното кралство или Ирландия. В този случай се прилага член 2.

Член 4

Обединеното кралство или Ирландия могат по всяко време след приемането на мярка от Съвета във връзка с прилагането на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз да уведомят Съвета и Комисията за намерението си да приемат тази мярка. В този случай процедурата, предвидена в член 331, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз се прилага *mutatis mutandis*.

Член 4а

1. Разпоредбите на настоящия Протокол се прилагат към Обединеното кралство и към Ирландия също и по отношение на мерки, предложени или приети на основание дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, които изменят съществуваща мярка, която е със задължителна сила за Обединеното кралство и Ирландия.

2. Когато, обаче, Съветът по предложение на Комисията реши, че неучастието на Обединеното кралство или на Ирландия в изменения вариант на съществуваща мярка прави прилагането на тази мярка неизпълнимо за други държави-членки или за Съюза, той може настоятелно да ги прикани да направят нотификация съгласно член 3 или член 4. За целите на член 3 от датата на това решение на Съвета започва да тече нов срок от два месеца.

Ако след изтичането на този двумесечен срок от решението на Съвета Обединеното кралство или Ирландия не са направили нотификация по член 3 или член 4, съществуващата мярка вече няма да ги обвързва нито да се прилага към тях, освен ако съответната държава-членка не направи нотификация по член 4 преди влизането в сила на изменящата мярка. Това започва да действа от датата на влизане в сила на изменящата мярка или от датата на изтичане на двумесечния срок, която от двете е по-късна.

За целите на настоящия параграф Съветът, след задълбочена дискусия по въпроса, действа с квалифицирано мнозинство на своите членове, представляващи държавите-членки, които участват или са участвали в приемането на изменящата мярка. Квалифицираното мнозинство на Съвета се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. Съветът може да реши с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, че Обединеното кралство или Ирландия следва са понесат преките финансови последици, ако има такива, които необходимо и неизбежно произтичат от прекратяването на участието им в съществуващата мярка.

4. Настоящият член не засяга действието на член 4.

Член 5

Държава-членка, която не е обвързана от мярка, приета във връзка с прилагането на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, не понася финансови последици, свързани с тази мярка, с изключение на административните разходи за институциите, освен ако Съветът не реши друго, като действа с единодушие на всички свои членове и след консултация с Европейския парламент.

Член 6

Когато в случаите, посочени в настоящия протокол, Обединеното кралство или Ирландия са обвързани от мярка, която е приета от Съвета във връзка с прилагането на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, съответните разпоредби на Договорите се прилагат спрямо съответната държава по отношение на въпросната мярка.

Член 6а

Обединеното кралство или Ирландия няма да бъдат обвързани с определените въз основа на член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз правила, които засягат обработката на личните данни от държавите-членки при изпълнението на дейности, попадащи в обхвата на глави 4 или 5, дял V, трета част от посочения договор, когато Обединеното кралство или Ирландия не са обвързани с правила на Съюза, уреждащи формите на съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси или на полицейско сътрудничество, в рамките на които трябва да бъдат съблюдавани определените въз основа на член 16 разпоредби.

Член 7

Членове 3, 4 и 4а не засягат разпоредбите на Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз.

Член 8

Ирландия може да уведоми писмено Съвета за желанието си спрямо нея да не се прилагат повече разпоредбите на настоящия протокол. В такъв случай спрямо Ирландия се прилагат обичайните разпоредби на договора.

Член 9

По отношение на Ирландия настоящият протокол не се прилага към член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ПРОТОКОЛ (№ 22) ОТНОСНО ПОЗИЦИЯТА НА ДАНИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ПРИПОМНЯТ решението на държавните и правителствените глави на срещата в рамките на Европейския съвет в Единбург на 12 декември 1992 г., относно някои проблеми, поставени от Дания във връзка с Договора за Европейския съюз,

КАТО ОТЧИТАТ позицията на Дания по въпросите на гражданството, Икономическия и паричен съюз, политиката по отбрана и политиката в областта на правосъдието и вътрешните работи, изложени в решението от Единбург,

КАТО ОСЪЗНАВАТ факта, че запазването в рамките на Договорите на правен режим, който датира от решението от Единбург, значително ще ограничи участието на Дания във важни области на сътрудничество в Съюза и че би било в интерес на Съюза да се гарантира целостта на достиженията на правото в областта на свободата, сигурността и правосъдието,

ВОДЕНИ ОТ ЖЕЛАНИЕТО да създадат във връзка с това правна рамка, която ще предостави на Дания възможността да участва в приемането на предлагани въз основа на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз мерки, и като приветстват намерението на Дания да се позове на тази възможност, когато това стане възможно в съответствие с нейните конституционни изисквания,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че Дания няма да препятства останалите държави-членки да продължат да развиват сътрудничеството помежду си що се отнася до мерки, с които тя не е обвързана,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД член 3 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

ЧАСТ I

Член 1

Дания не участва в приемането от Съвета на мерките, предложени въз основа на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз. За решения на Съвета, които трябва да бъдат приети единодушно, се изисква единодушие на членовете на Съвета, с изключение на представителя на правителството на Дания.

За целите на настоящия член квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

Никоя от разпоредбите на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, никоя мярка, приета съгласно посочения дял, никоя разпоредба от което и да е международно споразумение, сключено от Съюза по силата на посочения дял и никое решение на Съда на Европейския съюз за тълкуване на която и да е такава разпоредба или мярка, или на която и да е изменена или подлежащата на изменение мярка съгласно посочения дял, не обвързва или не се прилага към Дания. Никоя такава разпоредба, мярка или решение не засягат по какъвто и да е начин компетентността, правата и задълженията на Дания. Никоя такава разпоредба, мярка или решение не засягат по какъвто и да е начин достиженията на правото на Общността или на Съюза, нито съставляват част от правото на Съюза поради факта, че се прилагат към Дания. По-специално актове на Съюза в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, приети преди влизането в сила на Договора от Лисабон, които са изменени, продължават да обвързват Дания и да се прилагат към нея без изменение.

Член 2а

Член 2 от настоящия протокол се прилага също и по отношение на онези от определените въз основа на член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз правила, които засягат обработката на личните данни от държавите-членки при изпълнението на дейности, които попадат в обхвата на глави 4 или 5, дял V, трета част от посочения договор.

Член 3

Дания не понася финансови последици, свързани с мерките, посочени в член 1, с изключение на административните разходи за институциите.

Член 4

1. В срок от 6 месеца след като Съветът е приел мярка, отнасяща се до предложение или инициатива за развитие на достиженията на правото от Шенген, в съответствие с настоящата част, Дания решава дали ще приложи тази мярка в своето национално право. Ако тя реши да го стори, тази мярка поражда задължение по международното право между Дания и останалите държави-членки, обвързани с тази мярка.

2. Ако Дания реши да не прилага мярка на Съвета по смисъла на параграф 1, обвързаните с тази мярка държави-членки и Дания ще обсъдят предприемането на подходящи мерки.

ЧАСТ II

Член 5

Що се отнася до мерките, приети от Съвета в областта, посочена в член 26, параграф 1, в член 42 и в членове 43 – 46 от Договора за Европейския съюз, Дания не участва в изготвянето и изпълнението на решения и действия на Съюза, свързани с въпросите на отбраната. Следователно Дания не участва в

тяхното приемане. Дания няма да препятства останалите държави-членки да продължат да развиват сътрудничеството си в тази област. Дания не е задължена да участва във финансирането на оперативните разходи, произтичащи от такива мерки, нито да предоставя на Съюза военни способности.

За актовете, които се приемат от Съвета с единодушие, се изисква единодушието на членовете на Съвета, с изключение на представителя на датското правителство.

За целите на настоящия член квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ЧАСТ III

Член 6

Членове 1, 2 и 3 не се прилагат спрямо мерките, определящи третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза при пресичането на външните граници на държавите-членки или спрямо мерките, относно установяването на уеднаквен визов модел.

ЧАСТ IV

Член 7

Дания може по всяко време, в съответствие със своите конституционни изисквания, да информира останалите държави-членки, че тя не желае повече да се възползва от всички или от част от разпоредбите на настоящия протокол. В този случай Дания ще прилага изцяло всички действащи мерки, които са приети в рамките на Европейския съюз.

Член 8

1. По всяко време и без да се засяга действието на член 7, в съответствие с нейните конституционни изисквания, Дания може да нотифицира останалите държави-членки, че считано от първо число на месеца, следващ месеца на нотификацията, част I се състои от посочените в приложението разпоредби. В този случай членове 5 – 8 се преномерират съответно.

2. Шест месеца след датата, на която нотификацията по параграф 1 влиза в сила, всички достижения на правото от Шенген и приетите мерки за доразвиване на това право, които дотогава са обвързвали Дания в качеството на международноправни задължения, придобиват обвързваща сила за нея в качеството на право на Съюза.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Член 1

При спазване на член 3, Дания не участва в приемането от Съвета на предлаганите мерки в изпълнение на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз. За актовете, които се приемат от Съвета с единодушие, се изисква единодушието на членовете на Съвета, с изключение на представителя на датското правителството.

За целите на настоящия член квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

По силата на член 1 и при спазване на членове 3, 4 и 8, никоя от разпоредбите на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, никоя мярка, приета в изпълнение на посочения дял, никоя разпоредба на сключено от Съюза международно споразумение в изпълнение на посочения дял, както и никое решение на Съда на Европейския съюз за тълкуване на тези разпоредби или мерки не обвързват Дания или не са приложими към нея. Тези разпоредби, мерки или решения по никакъв начин не засягат правомощията, правата и задълженията на Дания. Тези разпоредби, мерки или решения по никакъв начин не изменят достиженията на правото на Общността или на Съюза и не съставляват част от правото на Съюза във вида, в който се прилагат по отношение на Дания.

Член 3

1. В срок от три месеца от представянето пред Съвета на предложение или инициатива в изпълнение на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания може да нотифицира в писмена форма председателя на Съвета, че желае да участва в приемането и прилагането на предложената мярка, след което тя получава правото да го направи.

2. Ако след изтичането на разумен срок мярката по параграф 1 не може да бъде приета с участието на Дания, Съветът може да приеме мярката по параграф 1 в съответствие с член 1 без участието на Дания. В този случай се прилага член 2.

Член 4

След приемането на мярка в изпълнение на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания може по всяко време да нотифицира Съвета и Комисията за намерението си да приеме същата мярка. В този случай предвидената в член 331, параграф 1 от посочения договор процедура се прилага *mutatis mutandis*.

Член 5

1. Разпоредбите на настоящия протокол се прилагат към Дания също и по отношение на мерки, предложени или приети на основание дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, които изменят съществуваща мярка, която е със задължителна сила за Дания.

2. Когато, обаче, Съветът по предложение на Комисията реши, че неучастието на Дания в изменения вариант на съществуваща мярка прави прилагането на тази мярка неизпълнимо за други държави-членки или за Съюза, той може настоятелно да я прикани да направи нотификация съгласно член 3 или член 4. За целите на член 3 от датата на това решение на Съвета започва да тече нов срок от два месеца.

Ако след изтичането на този двумесечен срок от решението на Съвета Дания не е направила нотификацията по член 3 или член 4, съществуващата мярка вече няма да я обвързва нито да се прилага към нея, освен ако тя не направи нотификация по член 4 преди влизането в сила на изменящата мярка. Това започва да действа от датата на влизане в сила на изменящата мярка или от датата на изтичане на двумесечния срок, която от двете е по-късна.

За целите на настоящия параграф, Съветът, след задълбочена дискусия по въпроса, действа с квалифицирано мнозинство на своите членове, представляващи държавите-членки, които участват или са участвали в приемането на изменящата мярка. Квалифицираното мнозинство на Съвета се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. Съветът може да реши с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, че Дания следва да понесе преките финансови последици, ако има такива, които необходимо и неизбежно произтичат от прекратяването на участието ѝ в съществуващата мярка.

4. Настоящият член не засяга действието на член 4.

Член 6

1. Предвидената в член 4 нотификация се представя не по-късно от шест месеца след окончателното приемане на мярка, която доразвива достиженията на правото от Шенген.

Ако Дания не представи нотификация в съответствие с членове 3 или 4 по отношение на мярка за доразвиване на достиженията на правото от Шенген, държавите-членки, които са обвързани с тази мярка, и Дания ще обсъдят необходимите мерки, които следва да се вземат.

2. Направена в изпълнение на член 3 нотификация по отношение на мярка за доразвиване достиженията на правото от Шенген окончателно се приема за нотификация, направена в изпълнение на член 3, по отношение на всяко друго предложение или инициатива, целящи да доразвият тази мярка, доколкото същото предложение или инициатива доразвиват достиженията на правото от Шенген.

Член 7

Дания няма да бъде обвързана с определените въз основа на член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз правила, които засягат обработката на личните данни от държавите-членки при изпълнението на дейности, попадащи в обхвата на глави 4 или 5, дял V, трета част от посочения договор, когато Дания не е обвързана с правила на Съюза, уреждащи формите на съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси или на полицейско сътрудничество, в рамките на които трябва да бъдат съблюдавани определените въз основа на член 16 разпоредби.

Член 8

Когато в посочените в настоящата част случаи Дания е обвързана с мярка, приета от Съвета в изпълнение на трета част, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз, по отношение на тази мярка за Дания се прилагат съответните разпоредби на Договорите.

Член 9

Когато Дания не е обвързана с мярка, приета в изпълнение на трета част, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз, тя не понася други финансови последици от тази мярка, освен причинените от нея на институциите административни разходи, освен ако Съветът, като действа с единодушие на всички свои членове, след консултация с Европейския парламент, не реши друго.

ПРОТОКОЛ (№ 23)
ЗА ВЪНШНИТЕ ОТНОШЕНИЯ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ПО
ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕКОСЯВАНЕТО НА ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ необходимостта държавите-членки да осигурят ефективен контрол по техните външни граници в сътрудничество с трети страни, когато това е необходимо,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Разпоредбите относно мерките във връзка с пресичането на външните граници, предвидени в член 77, параграф 2, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз, не засягат компетентността на държавите-членки да преговарят или да сключват споразумения с трети страни, доколкото тези споразумения зачитат правото на Съюза и на другите международни споразумения в тази област.

ПРОТОКОЛ (№ 24)
ОТНОСНО УБЕЖИЩЕТО, ПРЕДОСТАВЯНО НА ГРАЖДАНИТЕ НА
ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в съответствие с член 6, параграф 1 от Договора за Европейския съюз Съюзът признава правата, свободите и принципите, изложени в Хартата на основните права,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че съгласно член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз основните права, така както са гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, съставляват общи принципи на правото на Съюза,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Съдът на Европейския съюз е компетентен да правораздава, за да гарантира, че при тълкуването и прилагането на член 6, параграфи 1 и 3 от Договора за Европейския съюз, Съюзът ще спазва законността,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в съответствие с член 49 от Договора за Европейския съюз, всяка европейска страна, която подава молба за членство в Съюза трябва да зачита ценностите, залегнали в член 2 от Договора за Европейския съюз,

КАТО ОТЧИТАТ, че член 7 от Договора за Европейския съюз създава механизъм за спиране на някои права в случай на тежко и продължително нарушаване на тези ценности от държава-членка,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че всеки гражданин на държава-членка се ползва като гражданин на Съюза със специален статут и специална закрила, които са гарантирани от държавите-членки в съответствие с разпоредбите на част втора от Договора за функционирането на Европейския съюз,

КАТО ОТЧИТАТ, че Договорите установяват територия без вътрешни граници и предоставят на всеки гражданин на Съюза правото да се движи и пребивава свободно на територията на държавите-членки;

КАТО ЖЕЛАЯТ да предотвратят прибегването към института на убежището за цели, различни от тези, за които тя е предназначена,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че настоящият протокол зачита предназначението и целите на Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. относно статута на бежанците,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член единствен

Като се има предвид равнището на защита на основните права и свободи в държавите-членки на Европейския съюз, счита се, че последните представляват една спрямо друга безопасни страни на произход, що се отнася до всички правни и практически въпроси, свързани с проблемите на правото на убежище. Следователно всяка молба за предоставяне на право на убежище, отправена от гражданин на държава-членка, може да бъде разглеждана или обявена за допустима за разглеждане от друга държава-членка само в следните случаи:

- а) ако държавата-членка, чийто гражданин е молителят, като се позове на член 15 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, предприеме след влизането в сила на Договора от Амстердам, мерки, които дерогират на нейната територия задълженията ѝ, предвидени в същата конвенция;
- б) ако процедурата, предвидена в член 7, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, вече е била открита и докато Съветът или, ако е уместно, Европейският съвет вземе решение по този въпрос по отношение на държавата-членка, чийто гражданин е молителят;
- в) ако Съветът е приел решение в съответствие с член 7, параграф 1 от Договора за Европейския съюз по отношение на държавата-членка, чийто гражданин е молителят, или ако Европейският съвет е приел решение в съответствие с член 7, параграф 2 от посочения договор по отношение на държавата-членка, чийто гражданин е молителят;
- г) ако държава-членка е трябвало да вземе такова едностранно решение по отношение молбата на гражданин на друга държава-членка; в този случай Съветът се информира незабавно; молбата се разглежда въз основа на презумпцията, че тя е очевидно необоснована, без това да засяга по какъвто и да е начин правото на решение от държавата-членка, независимо от конкретния случай.

ПРОТОКОЛ (№ 25)
ОТНОСНО УПРАЖНЯВАНЕТО НА ОБЛАСТИТЕ НА СПОДЕЛЕНА
КОМПЕТЕНТНОСТ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член единствен

Що се отнася до член 2, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно областите на споделена компетентност, когато Съюзът провежда дейност в определена област, приложното поле на това упражняване на компетентност обхваща само уредените от въпросния акт на Съюза елементи и следователно не обхваща цялата област.

ПРОТОКОЛ (№ 26) ОТНОСНО УСЛУГИТЕ ОТ ОБЩ ИНТЕРЕС

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

ВОДЕНИ ОТ ЖЕЛАНИЕТО да подчертаят значимостта на услугите от общ интерес,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните тълкувателни разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Споделените ценности на Съюза по отношение на услугите от общ икономически интерес по смисъла на член 14 от Договора за функционирането на Европейския съюз включват по-конкретно:

- основната роля и голямата дискреционна власт на националните, регионалните и местните органи за предоставяне, възлагане и организиране на услугите от общ икономически интерес, така че да се доближават максимално до потребностите на ползвателите;
- разнообразието на услуги от общ икономически интерес и разликите в потребностите и предпочитанията на ползвателите, които могат да произтичат от различни географски, социални и културни условия;
- високо ниво по отношение на качество, безопасност и достъпност, равно третиране и насърчаване на универсалния достъп и на правата на ползвателите.

Член 2

Разпоредбите на Договорите по никакъв начин не засягат компетентността на държавите-членки да предоставят, възлагат и организират нестопански услуги от общ интерес.

ПРОТОКОЛ (№ 27)
ОТНОСНО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И КОНКУРЕНЦИЯТА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ОТЧИТАТ факта, че вътрешният пазар, така както е определен в член 3 от Договора за Европейския съюз, включва система, която гарантира, че няма нарушаване на конкуренцията,

СЕ СПОРАЗУМЯХА, че

за тази цел и ако е необходимо, Съюзът взема мерки в рамките на разпоредбите на Договорите, включително на член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Настоящият протокол е приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.

ПРОТОКОЛ (№ 28)
ЗА ИКОНОМИЧЕСКОТО, СОЦИАЛНОТО И ТЕРИТОРИАЛНОТО СБЛИ-
ЖАВАНЕ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че член 3 от Договора за Европейския съюз отбелязва като една от целите насърчаването на икономическото, социалното и териториалното сближаване и на солидарността между държавите-членки и че това сближаване е една от областите на споделена компетентност на Съюза, които са изброени в член 4, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз,

КАТО НАПОМНЯТ, че разпоредбите на част трета, дял XVIII относно икономическото, социалното и териториалното сближаване като цяло предоставят правна основа за консолидиране и по-нататъшно развитие на действието на Съюза в областта на икономическото, социалното и териториалното сближаване, включително създаването на нов фонд,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че разпоредбите на член 177 от Договора за функционирането на Европейския съюз предвиждат създаването на Кохезионен фонд,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че Европейската инвестиционна банка предоставя големи и увеличаващи се по размер средства в полза на по-бедните региони,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ желанието за по-голяма гъвкавост на разпоредбите за разпределяне на средствата от структурните фондове,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ желанието за изменение на степента на участие на Съюза в програмите и проектите в някои държави,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ предложението в по-голяма степен да се отчита относителния просперитет на държавите-членки в системата за собствени ресурси,

ПОТВЪРЖДАВАТ, че насърчаването на икономическото, социалното и териториалното сближаване е от съществено значение за цялостното развитие и устойчивия успех на Съюза,

ПОТВЪРЖДАВАТ своето убеждение, че структурните фондове трябва да продължат да играят значителна роля за постигане на целите на Съюза в областта на сближаването,

ПОТВЪРЖДАВАТ своето убеждение, че Европейската инвестиционна банка трябва да продължава да отделя мнозинството от своите ресурси за насърчаването на икономическото, социалното и териториалното сближаване и обявяват своята готовност да преразгледат нуждите от капитал на Европейската инвестиционна банка веднага щом това стане необходимо, с оглед на тази цел,

СЕ СЪГЛАСЯВАТ, че Кохезионният фонд предвижда подпомагане чрез финансови средства от Съюза на проекти в областите на околната среда и на трансевропейските мрежи в държави-членки с БВП на глава от населението по-малък от 90 % от средния за Съюза, които притежават програма, насочена към изпълнението на условията за икономическото, социалното и териториалното сближаване, предвидени в член 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

ДЕКЛАРИРАТ своето намерение да позволят по-голяма гъвкавост при разпределянето на финансовите ресурси от структурните фондове в съответствие със специфичните нужди, които не са обхванати при съществуващото понастоящем регулиране на структурните фондове,

ДЕКЛАРИРАТ своето желание да изменят степента на участие на Съюза в контекста на програмите и проектите на структурните фондове с цел да бъде избегнато прекомерното увеличаване на бюджетните разходи в по-слабо развитите държави-членки,

ПРИЗНАВАТ необходимостта да следят редовно постигнатия напредък в посока осъществяване на икономическо, социално и териториално сближаване и заявяват своята готовност да проучат всички необходими мерки в тази връзка,

ДЕКЛАРИРАТ своето намерение да отчитат в по-голяма степен възможностите за принос на отделните държави-членки в системата на собствените ресурси, както и да разглеждат начините за поправяне по отношение на по-слабо развитите държави-членки на регресивните елементи, съществуващи в системата за разпределение на собствените ресурси,

СЕ СЪГЛАСЯВАТ настоящият протокол да бъде приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.

ПРОТОКОЛ (№ 29)
ЗА СИСТЕМАТА НА ПУБЛИЧНОТО РАДИОРАЗПРЪСКВАНЕ В
ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО СЧИТАТ, че публичното радиоразпръскване в държавите-членки е пряко свързано с демократичните, социалните и културните потребности на всяко общество, както и с необходимостта от запазването на плурализма в медиите,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните тълкувателни разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Разпоредбите на Договорите, не накърняват компетентността на държавите-членки да финансират публичното радиоразпръскване, доколкото такова финансиране се предоставя на структурите за радиоразпръскване за изпълнение на мисията за обществена услуга така, както им е възложена, определена и организирана от всяка държава-членка и доколкото това финансиране не засяга условията за търговия и конкуренцията в Съюза до степен, която би противоречала на общия интерес, като се държи сметка за това как се изпълнява възложената мисия за тази обществена услуга.

ПРОТОКОЛ (№ 30)
ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА ХАРТАТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ КЪМ ПОЛША И КЪМ ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в член 6 от Договора за Европейския съюз Съюзът признава правата, свободите и принципите, изложени в Хартата на основните права на Европейския съюз;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Хартата трябва да се прилага при стриктно съответствие с разпоредбите на посочения по-горе член 6 и на дял VII от самата Харта;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че горепосоченият член 6 предвижда съдилищата на Полша и на Обединеното кралство да прилагат и тълкуват Хартата при стриктно съответствие с предвидените в същия член пояснения;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Хартата съдържа както права, така и принципи;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Хартата съдържа разпоредби, които имат граждански и политически характер, и разпоредби, които имат икономически и социален характер;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Хартата потвърждава отново признатите в Съюза права, свободи и принципи и ги прави по-ясни, без при това да създава нови права или принципи;

КАТО ПРИПОМНЯТ задълженията на Полша и на Обединеното кралство по силата на Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и правото на Съюза като цяло;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ желанието на Полша и на Обединеното кралство да се изяснят някои аспекти от прилагането на Хартата;

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да изяснят, във връзка с това, прилагането на Хартата що се отнася до законите и административните действия на Полша и на Обединеното кралство, както и нейната защитимост по съдебен ред в Полша и в Обединеното кралство;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО, че позоваванията в настоящия протокол на изпълнението на специфични разпоредби от Хартата по никакъв начин не засягат изпълнението на другите разпоредби от Хартата;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО, че настоящият протокол не засяга прилагането на Хартата спрямо другите държави-членки;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че настоящият протокол не засяга другите задължения на Полша и на Обединеното кралство по силата на Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и правото на Съюза като цяло;

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

1. Хартата не разширява възможността на Съда на Европейския съюз или на всеки правораздавателен орган на Полша или Обединеното кралство да прецени дали законовите, подзаконовите и административни разпоредби, практики или действия на Полша или на Обединеното кралство са несъвместими с основните права, свободи и принципи, които се потвърждават в нея.

2. По-специално, и за да се разсее всякакво съмнение, нито една от разпоредбите на дял IV на Хартата не създава защитими по съдебен ред права, които са приложими към Полша или към Обединеното кралство, освен доколкото Полша или Обединеното кралство са предвидили такива в националното си законодателство.

Член 2

Когато разпоредба от Хартата се позовава на националните закони и практики, тя се прилага към Полша или към Обединеното кралство, само доколкото съдържащите се в нея права и принципи са признати в законодателството или практиките на Полша или на Обединеното кралство.

ПРОТОКОЛ № 31
ОТНОСНО ВНОСА В СЪЮЗА НА ПЕТРОЛНИ ПРОДУКТИ, РАФИНИРАНИ
В НИДЕРЛАНДСКИТЕ АНТИЛИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ с по-големи подробности да уредят търговския режим, приложим по отношение на вноса в Съюза на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

Настоящият протокол се прилага по отношение на петролните продукти, които попадат под номера 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (парафинов восък, петролен или шистен восък и остатъци от парафин) и 27.14 от Брюкселската номенклатура, които се внасят за употреба в държавите-членки.

Член 2

Държавите-членки се задължават да предоставят на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили тарифни преференции, които произтичат от факта на асоциирането на последните към Съюза, при условия, предвидени в настоящия протокол. Тези разпоредби се прилагат независимо от правилата за произход, прилагани от държавите-членки.

Член 3

1. Когато Комисията, по искане на държава-членка или по своя собствена инициатива установи, че вносът в Съюза на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили, в съответствие с режима, предвиден в член 2 по-горе, създава условия за реални затруднения на пазара на една или повече държави-членки, тя решава върху този внос да бъдат наложени мита, които могат да бъдат увеличавани или въвеждани отново от съответните държави-членки, доколкото и за срок, за който това е необходимо, с цел да бъде преодоляна тази ситуация. Размерите на въведените, увеличените или въведените отново по такъв начин мита не могат да превишават митата, които се прилагат спрямо трети страни за същите продукти.

2. Разпоредбите на параграф 1 могат във всички случаи да бъдат приложени, когато вносът в Съюза на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили достигне два милиона метрични тона годишно.

3. Съветът трябва да бъде информиран за всички решения, взети от Комисията, в съответствие с параграфи 1 и 2, включително и за тези, които отхвърлят искането на държава-членка. Съветът, като действа по искане на някоя държава-членка, може по всяко време да измени или отмени тези решения.

Член 4

1. Ако държава-членка счита, че вносът на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антипи, направен или пряко, или чрез друга държава-членка при условията, предвидени в член 2 по-горе, предизвиква действителни затруднения на нейния пазар, и че е необходимо незабавно действие за тяхното преодоляване, тя може по собствена инициатива да реши да прилага мита по отношение на този внос, чийто размер не може да превишава размера на митата, прилагани по отношение на трети страни спрямо същите продукти. Тя уведомява за своето решение Комисията, която решава в срок от един месец дали мерките, приети от тази държава да бъдат запазени, изменени или отменени. Разпоредбите на член 3, параграф 3 се прилагат по отношение на решението на Комисията.

2. Когато количествата петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антипи и внасяни било пряко, било посредством друга държава-членка, в съответствие с режима, предвиден в член 2 по-горе, в една или повече държави-членки на Европейския съюз през календарната година превишат тонажа, определен в приложение към настоящия протокол, мерките, предприети в съответствие с параграф 1 от тази или тези държави-членки през съответната година, се считат за оправдани; Комисията, след като се увери, че определените количества са били достигнати формално, регистрира предприетите мерки. В този случай останалите държави-членки са длъжни да се въздържат от формалното повдигане на въпроса пред Съвета.

Член 5

Ако Съюзът реши да бъдат прилагани количествени ограничения по отношение на петролните продукти, независимо от това откъде са били внесени, тези ограничения могат също така да бъдат прилагани и по отношение на вноса на тези продукти от Нидерландските Антипи. В този случай на Нидерландските Антипи се предоставя преференциално третиране в сравнение с трети държави.

Член 6

1. Разпоредбите на членове от 2 до 5 подлежат на преразглеждане от Съвета с решение, прието с единодушие, след като той се консултира с Европейския парламент и с Комисията, когато са били приети общи правила за определяне на произхода на петролните продукти от трети страни и асоциирани страни, или когато са били взети решения в рамките на общата търговска политика за съответните продукти, или когато е била създадена обща енергийна политика.

2. При осъществяване на това преразглеждане в подходяща форма се запазват еквивалентни преференции в полза на Нидерландските Антипи в размер най-малко на 2,5 милиона метрични тона петролни продукти.

3. Задълженията на Съюза по отношение на еквивалентните преференции, посочени в параграф 2 от настоящия член могат, ако това е необходимо, да бъдат разпределени държава по държава, като се вземе предвид тонажа, посочен в приложението към настоящия протокол.

Член 7

При прилагането на настоящия протокол, Комисията е отговорна за спазването на разпределението на вноса в държавите-членки на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили. Държавите-членки съобщават на Комисията всякаква необходима за тази цел информация, в съответствие с условията, препоръчани от нея, като тя има грижата за нейното разпространяване.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРОТОКОЛА

За целите на прилагането на член 4, параграф 2 от Протокола относно вноса в Съюза на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили, високодоговарящите държави решиха, че количеството от 2 милиона метрични тона петролните продукти от Антилите се разпределят между държавите-членки както следва:

Германия	625 метрични тона
Белгийско/Люксембургски икономически съюз	200 000 метрични тона
Франция	75 000 метрични тона
Италия	100 000 метрични тона
Нидерландия	1 000 000 метрични тона

ПРОТОКОЛ (№ 32)
ОТНОСНО ПРИДОБИВАНЕТО НА НЕДВИЖИМА СОБСТВЕНОСТ В
ДАНИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои определени проблеми, свързани с Дания,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Въпреки разпоредбите на Договорите, Дания може да запази съществуващото си законодателство относно придобиването на втори жилища.

ПРОТОКОЛ (№ 33)
ОТНОСНО ЧЛЕН 157 ОТ ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

За целите на член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз облагите съгласно професионалните схеми за социална сигурност не се считат за възнаграждение, ако и доколкото те се отнасят към периоди на заетост преди 17 май 1990 г., с изключение на работниците или на лицата на тяхна издръжка, които преди тази дата са завели дело или са предявили подобен иск, според приложимото национално право.

ПРОТОКОЛ (№ 34)
ЗА СПЕЦИАЛНИЯ РЕЖИМ, ПРИЛОЖИМ ЗА ГРЕНЛАНДИЯ

Член 1

1. При спазване на механизмите на общата организация на пазара на рибни продукти, режимът на вноса в Съюза на продукти с произход от Гренландия, включва освобождаване от мита и такси с еквивалентен ефект и отсъствие на количествени ограничения или мерки с еквивалентен ефект, ако възможностите за достъп до риболовните зони на Гренландия, предоставени на Съюза по силата на споразумение между Съюза и компетентния орган на Гренландия, са задоволителни за Съюза.
 2. Всички мерки, свързани с режима на внос на такива продукти, включително онези, които са свързани с тяхното приемане, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 43 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
-

ПРОТОКОЛ (№ 35)
ОТНОСНО ЧЛЕН 40.3.3 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА НА ИРЛАНДИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаването на Европейската общност за атомна енергия:

Нито една разпоредба на Договорите, на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия или на договорите или актовете за тяхното изменение или допълнение, няма да засегне прилагането в Ирландия на член 40.3.3. от Конституцията на Ирландия.

ПРОТОКОЛ (№ 36) ОТНОСНО ПРЕХОДНИТЕ РАЗПОРЕДБИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че за да се организира преходът между институционалните разпоредби на Договорите, приложими преди влизането в сила на Договора от Лисабон и тези, предвидени от посочения договор, е необходимо да се предвидят преходни разпоредби,

СЕ СПОРАЗУМЯХА по посочените по-долу разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия:

Член 1

В настоящия протокол думите „Договорите“ означават Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

ДЯЛ I

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Член 2

1. За оставащия период от парламентарния мандат 2009—2014 г. считано от датата на влизане в сила на настоящия член, чрез дерогация от член 189, втора алинея и член 190, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност, както и от член 107, втора алинея и член 108, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, които са били в сила към момента на провеждането на изборите за Европейски парламент през юни 2009 г., както и чрез дерогация от броя места, предвиден в член 14, параграф 2, първа алинея от Договора за Европейския съюз, към съществуващите 736 места в Европейския парламент се добавят следните 18, като при това общият брой членове на Европейския парламент достига временно 754 до края на парламентарния мандат 2009—2014 г.:

България	1	Нидерландия	1
Испания	4	Австрия	2
Франция	2	Полша	1
Италия	1	Словения	1
Латвия	1	Швеция	2
Малта	1	Обединеното кралство	1

2. Чрез дерогация от член 14, параграф 3 от Договора за Европейския съюз съответните държави-членки определят лицата, които ще заемат допълнителните места, посочени в параграф 1, в съответствие със законодателството на съответната държава-членка и при условие, че въпросните лица са избрани въз основа на всеобщо пряко изборително право:

а) на избори *ad hoc*, въз основа на всеобщо пряко изборително право в съответната държава-членка съгласно разпоредбите, приложими за изборите за Европейски парламент;

- б) въз основа на резултатите от изборите за Европейски парламент от 4—7 юни 2009 г.; или
- в) чрез определяне на посочения брой депутати от националния парламент на съответната държава-членка измежду неговите членове, съгласно процедурата, определена от всяка от тези държави-членки.

3. В съответствие с член 14, параграф 2, втора алинея от Договора за Европейския съюз, своевременно преди изборите за Европейски парламент през 2014 г. Европейският съвет приема решение, с което се определя съставът на Европейския парламент.

ДЯЛ II

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО КВАЛИФИЦИРАНОТО МНОЗИНСТВО

Член 3

1. В съответствие с член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз разпоредбите на този параграф и разпоредбите на член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно определянето на квалифицираното мнозинство в Европейския съвет и в Съвета започват да се прилагат от 1 ноември 2014 г.

2. Между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г., когато определен акт трябва да бъде приет с квалифицирано мнозинство, член на Съвета може да поиска този акт да бъде приет с квалифицираното мнозинство, което е определено в параграф 3. В този случай се прилагат параграфи 3 и 4.

3. До 31 октомври 2014 г. следните разпоредби остават в сила, без да се засяга член 235, параграф 1, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз:

За актовете на Европейския съвет и на Съвета, които изискват квалифицирано мнозинство, гласовете на членовете получават следната пропорционална тежест:

Белгия	12	Литва	7
България	10	Люксембург	4
Чешката република	12	Унгария	12
Дания	7	Малта	3
Германия	29	Нидерландия	13
Естония	4	Австрия	10
Ирландия	7	Полша	27
Гърция	12	Португалия	12
Испания	27	Румъния	14
Франция	29	Словения	4
Хърватия	7	Словакия	7
Италия	29	Финландия	7
Кипър	4	Швеция	10
Латвия	4	Обединеното кралство	29

Актовете се считат за приети, ако са събрали най-малко 260 гласа, изразяващи положителния вот на мнозинство от членовете, когато по силата на Договорите те трябва да бъдат приети по предложение на Комисията. В останалите случаи актовете се приемат, ако са събрали най-малко 260 гласа, изразяващи положителния вот на най-малко две трети от членовете.

Когато определен акт се приема от Европейския съвет или от Съвета с квалифицирано мнозинство, член на Европейския съвет или на Съвета може да изиска да се извърши проверка дали държавите-членки, съставляващи това квалифицирано мнозинство, представляват най-малко 62 % от общия брой на населението на Съюза. Ако се окаже, че това условие не е изпълнено, съответният акт не се приема.

4. До 31 октомври 2014 г., в случаите, когато, в приложение на договорите, не всички членове на Съвета участват във вота, т.е. в случаите, когато има препращане към квалифицираното мнозинство, определено съгласно член 238, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, квалифицираното мнозинство се определя като същото съотношение от претеглените гласове, същото съотношение от броя на членовете на Съвета и, ако е уместно, същия процент от населението на съответните държави-членки, както установените в параграф 3 от настоящия член.

ДЯЛ III

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СЪСТАВИТЕ НА СЪВЕТА

Член 4

До влизането в сила на решението, посочено в член 16, параграф 6, първа алинея от Договора за Европейския съюз, Съветът може да заседава в съставите, предвидени във втора и трета алинея на същия параграф, както и в другите състави, чиито списък се установява с решение на Съвета по общи въпроси, прието с обикновено мнозинство.

ДЯЛ IV

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО КОМИСИЯТА, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОТНОСНО ВЪРХОВНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА СЪЮЗА ПО ВЪПРОСИТЕ НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ И ПОЛИТИКАТА НА СИГУРНОСТ

Член 5

Членовете на Комисията, които са на длъжност към датата на влизане в сила на Договора от Лисабон, остават на тази длъжност до края на мандата си. Независимо от това, мандатът на члена на Комисията, който има същото гражданство като върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, се прекратява в деня на назначаване на върховния представител.

ДЯЛ V

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА СЪВЕТА, ВЪРХОВЕН ПРЕД- СТАВИТЕЛ ЗА ОБЩАТА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ И ОТНОСНО ЗАМЕСТИК-ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА СЪВЕТА

Член 6

Мандатите на генералния секретар на Съвета, върховен представител за общата външна политика и политика на сигурност, както и на заместник-генералния секретар на Съвета се прекратяват в деня на влизане в сила на Договора от Лисабон. Съветът назначава генерален секретар в съответствие с член 240, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ДЯЛ VI

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО КОНСУЛТАТИВНИТЕ ОРГАНИ

Член 7

До влизането в сила на решението, посочено в член 301 от Договора за функционирането на Европейския съюз, разпределението на членовете на Икономическия и социален комитет е, както следва:

Белгия	12	Литва	9
България	12	Люксембург	6
Чешката република	12	Унгария	12
Дания	9	Малта	5
Германия	24	Нидерландия	12
Естония	7	Австрия	12
Ирландия	9	Полша	21
Гърция	12	Португалия	12
Испания	21	Румъния	15
Франция	24	Словения	7
Хърватия	9	Словакия	9
Италия	24	Финландия	9
Кипър	6	Швеция	12
Латвия	7	Обединеното кралство	24

Член 8

До влизането в сила на решението, посочено в член 305 от Договора за функционирането на Европейския съюз, разпределението на членовете на Комитета на регионите е, както следва:

Белгия	12	Литва	9
България	12	Люксембург	6
Чешката република	12	Унгария	12
Дания	9	Малта	5
Германия	24	Нидерландия	12
Естония	7	Австрия	12
Ирландия	9	Полша	21
Гърция	12	Португалия	12
Испания	21	Румъния	15
Франция	24	Словения	7
Хърватия	9	Словакия	9
Италия	24	Финландия	9
Кипър	6	Швеция	12
Латвия	7	Обединеното кралство	24

ДЯЛ VII

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО АКТОВЕТЕ, ПРИЕТИ ВЪЗ ОСНОВА НА ДЯЛОВЕ V И VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПРЕДИ ВЛИЗАНЕТО В СИЛА НА ДОГОВОРА ОТ ЛИСАБОН

Член 9

Правните последици от актовете на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, приети въз основа на Договора за Европейския съюз преди влизането в сила на Договора от Лисабон, се запазват дотогава, докато тези актове не бъдат отменени, обявени за нищожни или изменени в приложение на Договорите. Същото се отнася и за сключените между държавите-членки конвенции въз основа на Договора за Европейския съюз.

Член 10

1. Като преходна мярка и по отношение на актове на Съюза в областта на полицейското и на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, приети преди влизането в сила на Договора от Лисабон, на датата на влизане в сила на посочения договор правомощията на институциите са следните: правомощията на Комисията съгласно член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз не се прилагат, а правомощията на Съда на Европейския съюз съгласно дял VI от Договора за Европейския съюз във версията му, която е в сила преди влизането в сила на Договора от Лисабон, остават същите, включително когато са били приети на основание член 35, параграф 2 от посочения Договор за Европейския съюз.

2. Изменението на акт, посочен в параграф 1 води до упражняване на правомощията на посочените в същия параграф институции, така както са предвидени в Договорите, по отношение на изменения акт и за онези държави-членки, към които този акт се прилага.

3. Във всеки случай, посочената в параграф 1 преходна мярка престава да бъде в сила пет години след датата на влизане в сила на Договора от Лисабон.

4. Най-късно шест месеца преди изтичането на предвидения в параграф 3 преходен период Обединеното кралство може да нотифицира Съвета, че не приема посочените в параграф 1 и предвидени в Договорите правомощия на институциите по отношение на актовете, посочени в параграф 1. В случай че Обединеното кралство е направило такава нотификация, всички актове, посочени в параграф 1 престават да се прилагат към него от датата на изтичане на преходния период, предвиден в параграф 3. Настоящата алинея не се прилага по отношение на изменени актове, които са приложими към Обединеното кралство по силата на параграф 2.

Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя необходимите произтичащи и преходни мерки. Обединеното кралство не участва в приемането на това решение. Квалифицираното мнозинство на Съвета се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Съветът може също да приеме с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията решение, съгласно което Обединеното кралство понася преките финансови последици, ако има такива, които необходимо и неизбежно произтичат от прекратяването на неговото участие в тези актове.

5. Обединеното кралство може във всеки следващ момент да нотифицира Съвета за желанието си да участва в актове, чието прилагане към него е прекратено по силата на параграф 4, първа алинея. В този случай се прилагат съответните разпоредби на Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз или на Протокола относно позицията на Обединеното кралство и на Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, в зависимост от случая. Правомощията на институциите по отношение на тези актове са тези, предвидени в Договорите. Когато действат по силата на съответните Протоколи, институциите на Съюза и Обединеното кралство се стремят да възстановяват във възможно най-голяма степен участието на Обединеното кралство в достиженията на правото на Съюза по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, без това да засяга сериозно практическото действие на различни части от него и като се съблюдава неговото единство.

ПРОТОКОЛ (№ 37)
ОТНОСНО ФИНАНСОВИТЕ ПОСЛЕДИЦИ ОТ ИЗТИЧАНЕТО НА СРОКА
НА ДОГОВОРА ЗА ЕОВС И ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИЯ ФОНД ЗА ВЪГЛИЩА И
СТОМАНА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че всички елементи на имуществото, в това число активи и пасиви, на Европейската общност за въглища и стомана, в състоянието им към 23 юли 2002 г., са прехвърлени на Европейската общност, считано от 24 юли 2002 г.;

КАТО ОТЧИТАТ желанието тези средства да бъдат използвани за научни изследвания в свързаните с въглищата и стоманата отрасли и следователно необходимостта от установяване на някои специални правила в тази връзка;

СЕ СПОРАЗУМЯХА по следните разпоредби, които са приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз:

Член 1

1. Нетната стойност на тези активи и пасиви според счетоводния баланс на ЕОВС към 23 юли 2002 г. с всяко увеличение или намаление в резултат на действията по ликвидацията се смятат за активи, предназначени за научни изследвания в свързаните с въглищата и стоманата отрасли, наричани „ЕОВС в ликвидация“. След приключване на ликвидацията те се наричат „Активи на Изследователския фонд за въглища и стомана“.

2. Приходите от активите, наричани „Изследователски фонд за въглища и стомана“, се използват изключително за научни изследвания извън рамковата научна програма в свързаните с въглищата и стоманата отрасли в съответствие с разпоредбите на настоящия протокол и приетите въз основа на него актове.

Член 2

Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура и след одобрение на Европейския парламент, приема всички необходими разпоредби за прилагане на настоящия протокол, включително основните принципи.

Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, приема мерките за установяване на многогодишни финансови насоки за управление на активите на Изследователския фонд за въглища и стомана, както и на технически насоки за научната програма на Изследователския фонд за въглища и стомана.

Член 3

Освен ако в настоящия протокол и в приетите въз основа на него актове не е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на Договорите.

ДЕКЛАРАЦИИ,
ПРИЛОЖЕНИ КЪМ ЗАКЛЮЧИТЕЛНИЯ АКТ НА МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНАТА
КОНФЕРЕНЦИЯ, КОЯТО ПРИЕ ДОГОВОРА ОТ ЛИСАБОН,
подписан на 13 декември 2007 г.

A. ДЕКЛАРАЦИИ ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЕНИ РАЗПОРЕДБИ НА ДОГОВОРИТЕ

1. Декларация относно Хартата на основните права на Европейския съюз

Хартата на основните права на Европейския съюз, която е правно обвързваща, потвърждава основните права, гарантирани от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и произтичащи от общите за държавите-членки конституционни традиции.

Хартата не разширява приложното поле на правото на Съюза извън областите на компетентност на Съюза, не създава никакви нови области на компетентност или задачи за Съюза и не изменя областите на компетентност и задачите, определени от Договорите.

2. Декларация по член 6, параграф 2 от Договора за Европейския съюз

Конференцията споделя мнението, че присъединяването на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи следва да се извърши по начин, който позволява запазването на специфичните характеристики на правния ред на Съюза. В този контекст Конференцията отбелязва съществуването на редовен диалог между Съда на Европейския съюз и Европейския съд по правата на човека, който би могъл да се засили при присъединяването на Европейския съюз към Конвенцията.

3. Декларация по член 8 от Договора за Европейския съюз

Съюзът ще вземе предвид конкретната ситуация на държавите с малка територия, които поддържат с него специфични отношения на близост.

4. Декларация относно състава на Европейския парламент

Италия ще получи допълнителното място в Европейския парламент.

5. Декларация относно политическото съгласие в Европейския съвет относно проекта на решение за състава на Европейския парламент

Европейският съвет ще даде политическото си съгласие по преработения проект на решение относно състава на Европейския парламент за мандата 2009 - 2014 г. въз основа на предложението на Европейския парламент.

6. Декларация по член 15, параграфи 5 и 6, член 17, параграфи 6 и 7 и член 18 от Договора за Европейския съюз

При избора на лицата, които ще изпълняват функциите на председател на Европейския съвет, председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, трябва надлежно да се отчете необходимостта от зачитане на географското и демографско многообразие на Съюза и на неговите държави-членки.

7. Декларация по член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията заявява, че решението относно прилагането на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз ще бъде прието от Съвета на датата на подписването на Договора от Лисабон и ще влезе в сила в същия ден като посочения Договор. Проектът за решение е представен по-долу:

Проект на Решение на Съвета

относно прилагането на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г. от една страна, и след 1 април 2017 г., от друга страна

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като има предвид, че:

- (1) Следва да се приемат разпоредби, позволяващи плавен преход от системата за вземане на решения от Съвета с квалифицирано мнозинство — във вида, в който е определена в член 3, параграф 3 от Протокола относно преходните разпоредби и в който ще продължи да се прилага до 31 октомври 2014 г. — към системата за гласуване, предвидена в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, която ще се прилага считано от 1 ноември 2014 г., включително, за преходен период до 31 март 2017 г., и специфичните разпоредби, предвидени в член 3, параграф 2 от посочения протокол.
- (2) Припомня се, че практиката на Съвета е да полага всички усилия за засилване на демократичната легитимност на актовете, приети с квалифицирано мнозинство.

РЕШИ:

Раздел 1

Разпоредби, които следва да се прилагат между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г.

Член 1

Между 1 ноември 2014 г. и 31 март 2017 г., ако членове на Съвета, които представляват:

- а) най-малко три четвърти от населението, или
- б) най-малко три четвърти от броя на държавите-членки,

необходими за формиране на блокиращо малцинство в резултат от прилагането на член 16, параграф 4, първа алинея от Договора за Европейския съюз или на член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, изразят несъгласието си с приемането на акт от Съвета с квалифицирано мнозинство, Съветът провежда обсъждания по въпроса.

Член 2

В процеса на тези обсъждания Съветът прави всичко възможно, за да стигне, в разумен срок и без да нарушава предвидените от правото на Съюза задължителни срокове, до задоволително решение с цел да отговори на загрижеността, проявена от посочените в член 1 членове на Съвета.

Член 3

За тази цел председателят на Съвета, със съдействието на Комисията и в съответствие с процедурния правилник на Съвета, предприема всяка необходима инициатива, която допринася за постигане на съгласие на една по-широка основа в рамките на Съвета. Членовете на Съвета му оказват съдействие.

Раздел 2

Разпоредби, които следва да се прилагат от 1 април 2017 г.

Член 4

Считано от 1 април 2017 г., ако членове на Съвета, които представляват:

- а) най-малко 55 % от населението, или
- б) най-малко 55 % от броя на държавите-членки,

необходими за формиране на блокиращо малцинство в резултат от прилагането на член 16, параграф 4, първа алинея от Договора за Европейския съюз или на член 238, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, изразят несъгласието си с приемането на акт от Съвета с квалифицирано мнозинство, Съветът провежда обсъждания по въпроса.

Член 5

В процеса на тези обсъждания Съветът прави всичко възможно, за да постигне, в разумен срок и без да се нарушават предвидените от правото на Съюза задължителни срокове, задоволително решение с цел да отговори на загрижеността, проявена от посочените в член 4 членове на Съвета.

Член 6

За тази цел председателят на Съвета, със съдействието на Комисията и в съответствие с процедурния правилник на Съвета, предприема всяка необходима инициатива, която допринася за постигане на съгласие на по-широка основа в рамките на Съвета. Членовете на Съвета му оказват съдействие.

Раздел 3

Влизане в сила

Член 7

Настоящото решение влиза в сила в деня на влизане в сила на Договора от Лисабон.

8. Декларация относно практическите мерки, които следва да се вземат при влизането в сила на Договора от Лисабон по отношение на председателството на Европейския съвет и на Съвета по външни работи

В случай че Договорът от Лисабон влезе в сила след 1 януари 2009 г., Конференцията приканва компетентните органи на държавата-членка, която изпълнява в този момент шестмесечното председателство на Съвета, от една страна, и лицето, което ще бъде избрано за председател на Европейския съвет, и лицето, което ще бъде назначено за върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, от друга страна, в консултация със следващото шестмесечно председателство да вземат необходимите конкретни мерки, които да позволят ефективен преход на материалните и организационни аспекти на изпълнението на председателството на Европейския съвет и на Съвета по външни работи.

9. Декларация относно член 16, параграф 9 от Договора за Европейския съюз относно решението на Европейския съвет относно председателството на Съвета

Конференцията заявява, че веднага след подписването на Договора от Лисабон Съветът следва да започне да подготвя решението за определяне на процедурите за изпълнение на решението относно председателството на Съвета и да даде своето политическо одобрение по него в срок от шест месеца. Проектът за решение на Европейския съвет, което ще бъде прието на датата на влизане в сила на посочения договор, е представен по-долу:

Проект на решение на Европейския съвет
относно председателството на Съвета

Член 1

1. Председателството на Съвета, с изключение на състава по външни работи, се изпълнява от предварително определени групи от три държави-членки за срок от 18 месеца. Групите се формират въз основа на равноправна ротация на държавите-членки, като се вземат предвид тяхното многообразие и географското равновесие в Съюза.

2. Всеки член на групата изпълнява последователно, за срок от шест месеца, председателството на всички състави на Съвета, с изключение на състава по външни работи. Останалите членове на групата подпомагат председателството във всички негови задължения въз основа на обща програма. Членовете на групата могат да постигат и други договорености помежду си.

Член 2

Председателството на Комитета на постоянните представители на правителствата на държавите-членки се изпълнява от представител на държавата-членка, която председателства Съвета по общи въпроси.

Председателството на Комитета по политика и сигурност се изпълнява от представител на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

Председателството на подготвителните органи на различните състави на Съвета, с изключение на състава по външни работи, се изпълнява от члена на групата, който председателства съответния състав, освен ако не е решено друго в съответствие с член 4.

Член 3

В сътрудничество с Комисията Съветът по общи въпроси осигурява съгласуваността и приемствеността в работата на различните състави на Съвета в рамките на многогодишна програма. Държавите-членки, изпълняващи председателството, с помощта на генералния секретариат на Съвета, вземат всички необходими мерки за организацията и доброто протичане на работата на Съвета.

Член 4

Съветът приема решение за установяване на мерките за прилагане на настоящото решение.

10. Декларация по член 17 от Договора за Европейския съюз

Конференцията счита, че когато Комисията вече няма да бъде съставена от граждани на всички държави-членки, тя ще трябва да обърне особено внимание на необходимостта да гарантира абсолютна прозрачност в отношенията си с всички държави-членки. Поради това Комисията следва да остане в тесен контакт с всички държави-членки, независимо дали има техен гражданин сред членовете на Комисията, и във връзка с това да обърне особено внимание на необходимостта да споделя информацията с всички държави-членки и да се консултира с тях.

Конференцията счита освен това, че Комисията следва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че се отчитат изцяло политическите, социалните и икономическите реалности във всички държави-членки, включително в онези, които нямат свой гражданин сред членовете на Комисията. Тези мерки следва да включват гаранция, че позицията на тези държави-членки е взета предвид чрез приемането на съответните организационни мерки.

11. Декларация по член 17, параграфи 6 и 7 от Договора за Европейския съюз

Конференцията счита, че в съответствие с разпоредбите на Договорите Европейският парламент и Европейският съвет носят обща отговорност за доброто протичане на процедурата за избор на председател на Европейската комисия. Вследствие на това представители на Европейския парламент и на Европейския съвет ще проведат необходимите консултации в състава, който сметат за най-подходящ, преди решението на Европейския съвет. Тези консултации ще засегнат профила на кандидатите за длъжността „Председател на Комисията“, като вземат предвид изборите за Европейски парламент в съответствие с член 17, параграф 7, първа алинея. Условиата и редът за провеждане на тези консултации могат да се уточнят своевременно по общо съгласие между Европейския парламент и Европейския съвет.

12. Декларация по член 18 от Договора за Европейския съюз

1. Конференцията заявява, че ще бъдат установени съответните контакти с Европейския парламент в хода на подготвителната работа преди назначаването на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, което ще се извърши на датата на влизане в сила на Договора от Лисабон в съответствие с член 18 от Договора за Европейския съюз и член 5 от Протокола относно преходните разпоредби, като мандатът на върховния представител ще започне от тази дата и ще продължи до края на мандата на Комисията, която е на длъжност към същата дата.

2. Освен това, Конференцията припомня, че що се отнася до върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който ще встъпи в длъжност през ноември 2009 г., по същото време и за същия срок като следващата Комисия, той или тя ще бъде назначен(а) в съответствие с разпоредбите на членове 17 и 18 от Договора за Европейския съюз.

13. Декларация относно общата външна политика и политика на сигурност

Конференцията подчертава, че разпоредбите на Договора за Европейския съюз относно общата външна политика и политика на сигурност, включително създаването на длъжността върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и създаването на Служба за външна дейност, не засягат съществуващите понастоящем отговорности на държавите-членки при определянето и провеждането на тяхната външна политика, нито националното им представителство в трети страни и в международни организации.

Конференцията също така припомня, че разпоредбите, които уреждат общата политика за сигурност и отбрана, не засягат специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на държавите-членки.

Тя подчертава, че Европейският съюз и държавите-членки ще останат обвързани от разпоредбите на Устава на Обединените нации, и по-конкретно от основната отговорност на Съвета за сигурност и неговите членове за поддържане на международния мир и сигурност.

14. Декларация относно общата външна политика и политика на сигурност

В допълнение към специалните правила и процедури, посочени в член 24, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, Конференцията подчертава, че разпоредбите относно общата външна политика и политика на сигурност, включително по отношение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и по отношение на Службата за външна дейност, няма да засегнат съществуващата правна основа, отговорностите и областите на компетентност на всяка държава-членка по отношение на определянето и провеждането на нейната външна политика, нейната национална дипломатическа служба, отношенията ѝ с трети страни и участието ѝ в международни организации, включително членството на държава-членка в Съвета за сигурност на ООН.

Конференцията отбелязва също така, че разпоредбите относно Общата външна политика и политика по сигурност не предоставят нови правомощия на Комисията да инициира решения, нито засилват ролята на Европейския парламент.

Конференцията също така припомня, че разпоредбите, които уреждат общата европейска политика за сигурност и отбрана, не засягат специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на държавите-членки.

15. Декларация по член 27 от Договора за Европейския съюз

Конференцията заявява, че веднага след подписването на Договора от Лисабон генералният секретар на Съвета, върховен представител за общата външна политика и политика на сигурност, Комисията и държавите-членки следва да започнат подготвителна работа за създаването на Европейската служба за външна дейност.

16. Декларация по член 55, параграф 2 от Договора за Европейския съюз

Конференцията счита, че възможността за превод на Договорите на посочените в член 55, параграф 2 езици допринася за постигането на предвидената в член 3, параграф 3, четвърта алинея цел, според която Съюзът зачита богатството на своето културно и езиково многообразие. В това отношение Конференцията потвърждава, че Съюзът поддържа културното многообразие на Европа и ще продължи да отделя специално внимание на тези и други езици.

Конференцията препоръчва на държавите-членки, които желаят да се ползват от посочената в член 55, параграф 2 възможност, да уведомят Съвета в рамките на шест месеца от датата на подписване на Договора от Лисабон на кой или кои езици ще бъдат преведени тези Договори.

17. Декларация относно предимството на правото

Конференцията припомня, че съгласно установената практика на Съда на Европейския съюз, Договорите и правото, прието от Съюза въз основа на Договорите, имат предимство пред правото на държавите-членки при условията, определени от същата съдебна практика.

Освен това Конференцията реши да приложи към настоящия заключителен акт становището на правната служба на Съвета относно предимството на правото, което е представено в документ 11197/07 (JUR 260):

*„Становище на Правната служба на Съвета
от 22 юни 2007 г.*

От практиката на Съда следва, че предимството на общностното право е основен принцип на това право. Според Съда, този принцип е присъщ на специфичното естество на Европейската общност. По времето на първото решение от тази установена съдебна практика (Решение от 15 юли 1964 г. по дело 6/64, Costa срещу ENEL ⁽¹⁾) в договора не се споменава за предимството на правото. Това положение остава непроменено. Фактът, че принципът на предимството на правото няма да бъде включен в бъдещия договор, по никакъв начин не променя съществуването на този принцип, нито на установената практика на Съда.

⁽¹⁾ „Следва (...), че поради своя особен и оригинален характер произтичащото от договора право като независим законов източник не може да бъде лишено от юридическо действие от национални правни разпоредби, както и да бъдат оформени те, без да бъде лишено от характера си на общностно право и без да бъде поставена под съмнение самата правна основа на Общността.“

18. Декларация относно разграничаването на областите на компетентност

Конференцията подчертава, че съгласно предвидената в Договора за Европейския съюз и в Договора за функционирането на Европейския съюз система на разпределение на областите на компетентност между Съюза и държавите-членки всяка компетентност, която не е предоставена на Съюза в Договорите, принадлежи на държавите-членки.

Когато Договорите предоставят на Съюза споделена с държавите-членки компетентност в определена област, държавите-членки упражняват своята компетентност, доколкото Съюзът не е упражнил или е решил да прекрати упражняването на своята компетентност. Последната ситуация може да възникне, когато компетентните институции на Съюза решат да отменят законодателен акт, в частност за да гарантират по-добре постоянното спазване на принципите на субсидиарност и на пропорционалност. По инициатива на един или няколко от своите членове (представители на държави-членки) и в съответствие с член 241 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съветът може да поиска от Комисията да внесе предложения за отмяна на законодателен акт. Конференцията изразява задоволство от заявлението на Комисията, че тя ще отделя специално внимание на такива искания.

По същия начин представителите на правителствата на държавите-членки, които заседават в рамките на междуправителствена конференция, в съответствие с обикновената процедура за преразглеждане, предвидена в член 48, параграфи 2—5 от Договора за Европейския съюз могат да решат да изменят Договорите, на които се основава Съюза, включително с цел да разширят или намалят предоставените в тези Договори области на компетентност на Съюза.

19. Декларация по член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията споделя мнението, че в рамките на глобалните си усилия да премахне неравенството между жените и мъжете, Съюзът ще се стреми да се бори с всички форми на домашно насилие в различните си политики. Държавите-членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да предотвратяват и наказват тези престъпни деяния, както и да подкрепят и защитават жертвите.

20. Декларация по член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията заявява, че при всяко приемане на правила за защита на личните данни въз основа на член 16, които биха могли да оказат пряко влияние върху националната сигурност, това следва надлежно да се вземе предвид. Конференцията припомня, че приложимото в момента законодателство (вж. по-специално Директива 95/46/ЕО) предвижда специфични дерогации в това отношение.

21. Декларация относно защитата на личните данни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество

Конференцията признава, че специфични правила за защита на личните данни и за свободно движение на тези данни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и на полицейското сътрудничество въз основа на член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз могат да се оказат необходими поради специфичното естество на тези области.

22. Декларация по членове 48 и 79 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията счита, че ако проект на законодателен акт, основан на член 79, параграф 2, би накърнил важни аспекти на системата за социална сигурност на държава-членка, по-специално що се отнася до приложното поле, разходите или финансовата структура, или би засегнал финансовото ѝ равновесие, както е предвидено в член 48, втора алинея, интересите на тази държава-членка ще бъдат надлежно взети под внимание.

23. Декларация по член 48, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията припомня, че в този случай Европейският съвет се произнася с консенсус в съответствие с член 15, параграф 4 от Договора за Европейския съюз.

24. Декларация относно юридическата правосубектност на Европейския съюз

Конференцията потвърждава, че фактът, че Европейският съюз има юридическа правосубектност, по никакъв начин не го оправомощава да законодателства или да действа извън областите на компетентност, които държавите-членки са му предоставили в Договорите.

25. Декларация по членове 75 и 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията припомня, че зачитането на основните права и свободи предполага да се отдели достатъчно внимание на защитата и на зачитането на правото на засегнатите физически или юридически лица да се ползват от предвидените от закона гаранции. За тази цел и за да се гарантира строг съдебен контрол на решенията, които налагат ограничителни мерки на физическо или юридическо лице, въпросните решения трябва да се основават на ясни и отчетливи критерии. Тези критерии следва да бъдат съобразени с присъщите на всяка ограничителна мярка характеристики.

26. Декларация относно неучастието на държава-членка в мярка, основана на дял V, трета част, от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията заявява, че когато държава-членка реши да не участва в мярка, основана на дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съветът ще проведе задълбочено разискване по възможните последици и въздействия от неучастието на тази държава-членка в посочената мярка.

Освен това всяка държава-членка може да прикани Комисията да разгледа ситуацията въз основа на член 116 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Предходните алинеи не засягат възможността дадена държава-членка да сезира Европейския съвет по този въпрос.

27. Декларация по член 85, параграф 1, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията счита, че регламентът, посочен в член 85, параграф 1, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, следва да взема предвид националните правила и практики относно започването на наказателни разследвания.

28. Декларация по член 98 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията отбелязва, че разпоредбите на член 98 трябва да се прилагат в съответствие с настоящата практика. Текстът „на мерки (...) необходими (...) с оглед компенсиране на предизвиканите от разделянето на Германия неизгодни икономически обстоятелства в икономиката на някои области на Федералната република, засегнати от това разделяне“ следва да се тълкува в съответствие със съществуващата практика на Съда на Европейския съюз.

29. Декларация по член 107, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията отбелязва, че член 107, параграф 2, буква в) следва да се тълкува в съответствие със съществуващата практика на Съда на Европейския съюз по отношение на приложимостта на тези разпоредби към помощите, предоставени на някои региони на Федерална република Германия, засегнати от предишното разделение на Германия.

30. Декларация по член 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Що се отнася до член 126, Конференцията потвърждава, че укрепването на потенциала за растеж и гарантирането на стабилност на публичните финанси са двата стълба на икономическата и бюджетна политика на Съюза и на държавите-членки. Пактът за стабилност и растеж е важен инструмент за постигането на тези цели.

Конференцията потвърждава отново, че поддържа разпоредбите по отношение на Пакта за стабилност и растеж, които представляват рамката, в която трябва да се осъществява координацията на бюджетните политики на държавите-членки.

Конференцията потвърждава, че система, основана на правила, е най-доброто средство да се гарантира спазването на ангажиментите и равното третиране на всички държави-членки.

В този контекст Конференцията потвърждава също така отново, че поддържа целите на Лисабонската стратегия: създаване на работни места, структурни реформи и социално сближаване.

Съюзът се стреми да постигне балансиран икономически растеж и ценова стабилност. Ето защо икономическите и бюджетни политики трябва да очертаят адекватните приоритети в областта на

икономическите реформи, иновациите, конкурентоспособността и насърчаването на частните инвестиции и на потреблението в периодите на слаб икономически растеж. Това следва да намери отражение в насоките на бюджетните решения на национално равнище и на равнището на Съюза благодарение на реструктурирането на публичните приходи и разходи, като в същото време се спазва бюджетната дисциплина в съответствие с Договорите и с Пакта за стабилност и растеж.

Бюджетните и икономическите предизвикателства, пред които са изправени държавите-членки, подчертават значението на една разумна бюджетна политика през целия икономически цикъл.

Конференцията постигна съгласие, че държавите-членки следва да се възползват активно от периодите на икономически възход, за да заздравяват публичните си финанси и подобряват своето бюджетно състояние. Целта е постепенно да се постигне бюджетен излишък в периодите на благоприятна икономическа конюнктура, което създава необходимата свобода на действие, за да се посрещне спада в конюнктурата и по този начин да се допринесе за дългосрочна устойчивост на публичните финанси.

Държавите-членки очакват с интерес евентуалните предложения на Комисията, както и по-нататъшен принос от държавите-членки с цел да се засили и изясни прилагането на Пакта за стабилност и растеж. Държавите-членки ще предприемат всички необходими мерки за увеличаване на потенциала за растеж на своите икономики. Една по-добра координация на икономическата политика би могла да способства за постигането на тази цел. Настоящата декларация не предreshава бъдещия дебат относно Пакта за стабилност и растеж.

31. Декларация по член 156 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията потвърждава, че политиките, описани в член 156, са основно от компетентността на държавите-членки. Мерките за насърчаване и координиране, които трябва да бъдат предприети на равнището на Съюза в съответствие с разпоредбите на този член, имат допълващ характер. Те служат за засилване на сътрудничеството между държавите-членки, а не за хармонизиране на националните системи. Това не засяга съществуващите във всяка държава-членка гаранции и практики по отношение на отговорността на социалните партньори.

Настоящата декларация не засяга разпоредбите на Договорите, предоставящи компетентност на Съюза, включително в социалната област.

32. Декларация по член 168, параграф 4, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията заявява, че мерките, които ще бъдат приети в изпълнение на член 168, параграф 4, буква в), трябва да зачитат общите интереси в областта на сигурността и да имат за цел определянето на високи норми за качество и сигурност, когато национални норми, засягащи вътрешния пазар, биха попречили на постигането на висока степен на опазване на човешкото здраве.

33. Декларация по член 174 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията счита, че посоченото в член 174 понятие „островни региони“ може да означава също островни държави в тяхната цялост, стига да са налице всички необходими условия.

34. Декларация по член 179 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията постигна съгласие, че дейността на Съюза в областта на научните изследвания и технологичното развитие надлежно ще се съобразява с основните насоки и решения, залегнали в политиките на държавите-членки в областта на научните изследвания.

35. Декларация по член 194 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията счита, че член 194 не засяга правото на държавите-членки да предприемат необходимите мерки за осигуряване на своите енергийни доставки при условията, предвидени в член 347.

36. Декларация по член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз за воденето на преговори и сключването на международни споразумения от държавите-членки в областта на пространството на свобода, сигурност и правосъдие

Конференцията потвърждава, че държавите-членки имат право да преговарят и да сключват споразумения с трети страни или международни организации в областите, обхванати от глави 3, 4 и 5, дял V, трета част, доколкото тези споразумения са съобразени с правото на Съюза.

37. Декларация по член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Без да се засягат мерките, приети от Съюза в изпълнение на задължението му за солидарност с държава-членка, която е обект на терористично нападение или жертва на природно или предизвикано от човека бедствие, нито една от разпоредбите на член 222 няма за цел да засегне правото на друга държава-членка да избере най-подходящите средства, за да изпълни задължението си за солидарност към посочената държава-членка.

38. Декларация по член 252 от Договора за функционирането на Европейския съюз за броя на генералните адвокати в Съда

Конференцията заявява, че, ако в съответствие с член 252, първа алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз Съдът поиска броят на генералните адвокати да се увеличи с трима (единадесет вместо осем), Съветът ще приеме това увеличение с единодушие.

В този случай Конференцията се съгласява, че Полша ще има постоянен генерален адвокат, както вече е случаят с Германия, Испания, Италия, Обединеното кралство и Франция, и няма повече да участва в ротационната система, а съществуващата ротационна система ще се основава на ротация на петима генерални адвокати вместо трима.

39. Декларация по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията отбелязва намерението на Комисията при изработване на проектите си на делегирани актове в областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с определените от държавите-членки експерти в съответствие с нейната установена практика.

40. Декларация по член 329 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията заявява, че при представянето на искане за установяване на засилено сътрудничество държавите-членки могат да посочат дали възнамеряват на този етап да приложат член 333, който предвижда разширяване на гласуването с квалифицирано мнозинство, или възнамеряват да използват обикновената законодателна процедура.

41. Декларация по член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията заявява, че позоваването на целите на Съюза, посочени в член 352, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, се отнася до определените в член 3, параграфи 2 и 3 от Договора за Европейския съюз цели, както и до целите, формулирани в член 3, параграф 5 от посочения договор относно външната дейност, част V от Договора за функционирането на Европейския съюз. Следователно не се допуска действие, основано на член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да преследва единствено целите, определени в член 3, параграф 1 от Договора за Европейския съюз. Във връзка с това Конференцията отбелязва, че в съответствие с член 31, параграф 1 от Договора за Европейския съюз не могат да се приемат законодателни актове в областта на общата външна политика и политика на сигурност.

42. Декларация по член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Конференцията подчертава, че в съответствие с установената практика на Съда на Европейския съюз член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който е неделима част от институционална система, основана на принципа на предоставената компетентност, не може да служи като основа за разширяване на обхвата на компетентност на Съюза извън общата рамка, установена от всички разпоредби на Договорите и в частност от разпоредбите, които определят задачите и дейностите на Съюза. Във всеки случай този член не може да се използва като основа за приемането на разпоредби, които по своята същност и последици биха довели до изменение на Договорите без да се следва процедурата, която те предвиждат за тази цел.

43. Декларация по член 355, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Високодоговарящите се страни се споразумяват, че в изпълнение на член 355, параграф 6 Европейският съвет ще вземе решение за изменение на статута на Майот по отношение на Съюза по начин, който позволява на тази територия да придобие статут на най-отдалечен регион по смисъла на член 355, параграф 1 и член 349, когато френските власти нотифицират Европейския съвет и Комисията, че текущото развитие по въпроса за вътрешния статут на острова позволява това.

Б. ДЕКЛАРАЦИИ ОТНОСНО ПРОТОКОЛИТЕ, ПРИЛОЖЕНИ КЪМ ДОГОВОРИТЕ

44. Декларация по член 5 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз

Конференцията отбелязва, че когато държава-членка е нотифицирала съгласно член 5, параграф 2 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, че не желае да участва в дадено предложение или инициатива, тази нотификация може да бъде оттеглена във всеки момент преди приемането на мярката, основаваща се на достиженията на правото от Шенген.

45. Декларация по член 5, параграф 2 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз

Конференцията заявява, че всеки път когато Обединеното кралство или Ирландия уведомява Съвета за намерението си да не участва в мярка, която се основава на част от достиженията на правото от Шенген, в която една от двете държави участва, Съветът ще проведе задълбочено разискване по възможните последици от неучастието на тази държава-членка в посочената мярка. Разискването в Съвета следва да се проведе в съответствие с дадените от Комисията указания относно връзката между предложението и достиженията на правото от Шенген.

46. Декларация по член 5, параграф 3 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз

Конференцията припомня, че ако Съветът не вземе решение след първото разискване на въпроса по същество, Комисията може в предвидения четиримесечен срок да представи изменено предложение за ново разглеждане от Съвета по същество.

47. Декларация по член 5, параграфи 3, 4 и 5 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз

Конференцията отбелязва, че условията, които се определят в решението, посочено в член 5, параграфи 3, 4 и 5 от Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, могат да изискат съответната държава-членка да поеме, в случай че има такива, преките финансови последици, възникнали неизбежно и по необходимост в резултат от прекратяването на участието на тази държава-членка в част или в съвкупността на достиженията на правото, посочени в решение, прието от Съвета по силата на член 4 от този протокол.

48. Декларация относно Протокола относно позицията на Дания

Конференцията отбелязва, че що се отнася до правните актове, които трябва да бъдат приети от Съвета, самостоятелно или съвместно с Европейския парламент, и които съдържат приложими към Дания разпоредби, както и разпоредби, които не са приложими към нея, тъй като се базират на правно основание, към което се прилага част I на Протокола относно позицията на Дания, Дания декларира, че няма да използва своето право на гласуване, за да се противопостави на приемането на разпоредбите, които не са приложими към нея.

Конференцията отбелязва освен това, че въз основа на направената от нея декларация относно член 222 Дания заявява, че участието ѝ в дейности или правни актове в изпълнение на член 222 ще се извършва в съответствие с части I и II от Протокола относно позицията на Дания.

49. Декларация относно позицията на Италия

Конференцията отбелязва, че Протоколът относно позицията на Италия, приложен през 1957 г. към Договора за създаване на Европейската икономическа общност, изменен при приемането на Договора за Европейския съюз, уточняваше че:

„ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои конкретни проблеми, свързани с Италия,

СЕ ДОГОВОРИХА за следните разпоредби, които са приложени към Договора:

ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ОБЩНОСТТА

ОТБЕЛЯВАТ факта, че италианското правителство провежда десетгодишна програма на икономическо развитие, предназначена да поправи неравновесието в структурата на италианската икономика, по-конкретно чрез изграждането на инфраструктура в по-слабо развитите области в Южна Италия и в островите и чрез създаването на нови работни места с цел премахване на безработицата;

ПРИПОМНЯТ, че принципите и целите на тази програма на италианското правителство бяха разгледани и одобрени от организациите за международно сътрудничество, в които членуват държавите-членки;

ПРИЗНАВАТ, че в техен общ интерес е да бъдат постигнати целите на италианската програма;

СЕ ДОГОВАРЯТ, с цел да улеснят италианското правителство при изпълнението на тази задача, да препоръчат на институциите на Общността да включат в действие всички методи и процедури, предвидени в Договора, и по специално да се възползват по подходящ начин от ресурсите на Европейската инвестиционна банка и на Европейския социален фонд;

СЧИТАТ, че институциите на Общността трябва при прилагането на Договора да вземат предвид усилията, които трябва да бъдат положени от италианската икономика през следващите години, и необходимостта да се избягват опасни трусове, по-специално в рамките на платежния баланс или на нивото на заетост, които могат да застрашат прилагането на посочения договор в Италия;

ПРИЗНАВАТ, че в случаите на прилагане на членове 109 З и 109 И ще трябва да се гарантира, че мерките, поискани от италианското правителство не засягат завършването на програмата за икономическо развитие и повишаване на жизнения стандарт на населението.“.

50. Декларация по член 10 от Протокола относно преходните разпоредби

Конференцията приканва Европейския парламент, Съвета и Комисията да положат усилие да приемат, в рамките на съответните им предоставени правомощия, когато е уместно и доколкото е възможно в петгодишния срок, посочен в член 10, параграф 3 от Протокола относно преходните разпоредби, правни актове, които изменят или заменят посочените в член 10, параграф 1 от същия протокол актове.

В. ДЕКЛАРАЦИИ НА ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

51. Декларация на Кралство Белгия относно националните парламенти

Белгия уточнява, че в съответствие с нейното конституционно право и в зависимост от областите на компетентност, упражнявани от Съюза, както Камарата на представителите и Сенатът на федералния парламент, така и парламентарните асамблеи на общностите и регионите действат като съставни части на националната парламентарна система или камари на националния парламент.

52. Декларация на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Италианската република, Република Кипър, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Република Австрия, Португалската република, Румъния, Република Словения и Словашката република относно символите на Европейския съюз

Белгия, България, Германия, Гърция, Испания, Италия, Кипър, Литва, Люксембург, Унгария, Малта, Австрия, Португалия, Румъния, Словения и Словакия заявяват, че за тях знамето, представляващо дванадесет златни звезди, наредени в кръг върху син фон, химнът от „Одата на радостта“ от Деветата симфония на Лудвиг Ван Бетовен, мотото „Единство в многообразието“, еврото като парична единица на Европейския съюз и Денят на Европа, 9 май, ще продължават да бъдат символи на общата принадлежност на гражданите към Европейския съюз и на тяхната връзка с него.

53. Декларация на Чешката република относно Хартата на основните права на Европейския съюз

1. Чешката република припомня, че разпоредбите на Хартата на основните права на Европейския съюз се отнасят за институциите и органите на Европейския съюз, като се спазва принципът на субсидиарност и се отчита разпределението на областите на компетентност между Европейския съюз и неговите държави-членки, както е препотвърдено в Декларация (№ 18) относно разграничаването на областите на компетентност. Чешката република подчертава, че разпоредбите на Хартата се отнасят към държавите-членки само когато те прилагат правото на Съюза, а не когато приемат и прилагат национални правни норми, които са независими от правото на Съюза.

2. Чешката република също така подчертава, че Хартата не разширява приложното поле на правото на Съюза и не създава нова компетентност за Съюза. Тя не намалява приложното поле на националното право и не ограничава съществуващата компетентност на националните органи в тази област.

3. Чешката република изтъква, че доколкото в Хартата се признават основните права и принципи, произтичащи от общите за държавите-членки конституционни традиции, тези права и принципи трябва да бъдат тълкувани в хармония с тези традиции.

4. Чешката република още изтъква, че никоя разпоредба на Хартата не може да се тълкува като ограничаваща или накърняваща права на човека и основни свободи, които в съответните им приложни полета са признати от правото на Съюза и от международни конвенции, по които Съюзът или всички държави-членки са страни, и по-специално от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и от конституциите на държавите-членки.

54. Декларация на Федерална република Германия, Ирландия, Република Унгария, Република Австрия и Кралство Швеция

Германия, Ирландия, Унгария, Австрия и Швеция отбелязват, че основните разпоредби на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия не са били изменени по същество от влизането в сила на посочения договор и тяхното актуализиране е необходимо. Затова те подкрепят идеята за провеждане на Конференция на представителите на правителствата на държавите-членки, която следва да бъде свикана възможно най-скоро.

55. Декларация на Кралство Испания и на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия

Договорите се прилагат спрямо Гибралтар в качеството му на европейска територия, чиито външни отношения се осигуряват от държава-членка. Това не предполага никакви промени в съответните позиции на заинтересованите държави-членки.

56. Декларация на Ирландия относно член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие

Ирландия потвърждава ангажимента си към Съюза като пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се зачитат основните права и различните правни системи и традиции на държавите-членки, в рамките на които се осигурява високо равнище на сигурност на гражданите.

Ето защо Ирландия декларира твърдото си намерение да упражни правото си по член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие и да участва в максималната степен, в която прецени, че е възможно, в приемането на мерки съгласно дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Ирландия по-специално ще участва в максимална възможна степен в мерките в областта на полицейското сътрудничество.

Освен това Ирландия припомня, че в съответствие с член 8 от Протокола тя може да уведоми писмено Съвета за желанието си спрямо нея да не се прилагат повече разпоредбите на този протокол. Ирландия възнамерява да преразгледа действието на тези договорености в срок от три години от влизането в сила на Договора от Лисабон.

57. Декларация на Италианската република относно състава на Европейския парламент

Италия констатира, че съгласно членове 10 и 14 от Договора за Европейския съюз, Европейският парламент е съставен от представители на гражданите на Съюза, като представителството на гражданите се осигурява според принципа на регресивната пропорционалност.

Италия констатира също така, че въз основа на член 9 от Договора за Европейския съюз и на член 20 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всяко лице, което притежава гражданство на държава-членка, е гражданин на Съюза.

По този повод Италия счита, че, без да се засяга решението относно мандата 2009—2014 г., всяко решение, прието от Европейския съвет по инициатива на Европейския парламент и с одобрение на последния, за определяне на състава на Европейския парламент, трябва да спазва принципите за това в член 14, параграф 2, първа алинея.

58. Декларация на Република Латвия, Република Унгария и Република Малта относно изписването на наименованието на единната парична единица в Договорите

Без да се засяга еднаквото изписване на наименованието на единната парична единица на Европейския съюз, посочена в Договорите, и начина ѝ на изписване на банкнотите и монетите, Латвия, Унгария и Малта декларира, че изписването на наименованието на единната парична единица, включително производните му, използвано в латвийския, унгарския и малтийския текст на Договорите, не поражда никакви последици за съществуващите правила в латвийския, унгарския и малтийския език.

59. Декларация на Кралство Нидерландия относно член 312 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Кралство Нидерландия ще одобри решение по член 312, параграф 2, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз тогава, когато след преразглеждане на регламента, посочен в член 311, трета алинея от посочения договор, Нидерландия получи задоволително решение на проблема със своята отрицателна нетна позиция на плащанията, която е прекомерна спрямо бюджета на Съюза.

60. Декларация на Кралство Нидерландия относно член 355 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Кралство Нидерландия заявява, че всяка инициатива за вземане на решение по член 355, параграф 6 с цел изменение на статута на Нидерландските Антили и/или на Аруба по отношение на Съюза, ще бъде представена само въз основа на решение, взето в съответствие със статута на Кралство Нидерландия.

61. Декларация на Република Полша относно Хартата на основните права на Европейския съюз

Хартата по никакъв начин не накърнява правото на държавите-членки да законодателстват в сферата на обществения морал, на семейното право, на защитата на човешкото достойнство и на зачитането на физическата и морална неприкосновеност на личността.

62. Декларация на Република Полша относно Протокола относно прилагането на Хартата на основните права на Европейския съюз спрямо Полша и Обединеното кралство

Република Полша заявява, че имайки предвид традицията, свързана с общественото движение „Солидарност“ и значителния му принос в борбата за социални и трудови права, тя зачита изцяло социалните и трудовите права, установени със законодателството на Европейския съюз, и по-специално утвърдените в дял IV от Хартата на основните права на Европейския съюз.

63. Декларация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно определението на понятието „граждани“

Що се отнася до Договорите и до Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, както и до всеки акт, приет въз основа на тези Договори или който остава в сила съгласно тези Договори, Обединеното кралство още веднъж потвърждава декларацията си от 31 декември 1982 г. относно определението на понятието „граждани“, като обаче изразът „граждани на Британските зависимите територии“ следва да се разбира като „граждани на Британските отвъдморски територии“.

64. Декларация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно правото на глас при изборите за Европейски парламент

Обединеното кралство отбелязва, че член 14 от Договора за Европейския съюз и други разпоредби от Договорите не са предназначени да изменят основата на правото на глас при изборите за Европейски парламент.

65. Декларация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия по член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Обединеното кралство подкрепя изцяло енергичните действия, насочени към приемането на финансови санкции за предотвратяване и борба с тероризма и свързаните с него дейности. Ето защо Обединеното кралство заявява, че възнамерява да упражни правото си по член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие и да участва в приемането на всички предложения, внесени съгласно член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ТАБЛИЦИ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО (*)

Договор за Европейския съюз

Предидшна номерация в Договора за Европейския съюз	Нова номерация в Договора за Европейския съюз
ДЯЛ I – ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ	ДЯЛ I – ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ
Член 1	Член 1
	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3 (отменен) ⁽¹⁾	
	Член 4
	Член 5 ⁽²⁾
Член 4 (отменен) ⁽³⁾	
Член 5 (отменен) ⁽⁴⁾	
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
	Член 8
ДЯЛ II – РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ, С ОГЛЕД СЪЗДАВАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ	ДЯЛ II – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ДЕМОКРАТИЧНИТЕ ПРИНЦИПИ
Член 8 (отменен) ⁽⁵⁾	Член 9
	Член 10 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Заменен по същество с член 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз (по-нататък ДФЕС) и член 13, параграф 1 и член 21, параграф 3, втора алинея от Договора за Европейския съюз (по-нататък Договора за ЕС).

⁽²⁾ Заменя член 5 от Договора за създаване на Европейската общност (по-нататък Договора за ЕО).

⁽³⁾ Заменен по същество с член 15.

⁽⁴⁾ Заменен по същество с член 13, параграф 2.

⁽⁵⁾ Член 8 от Договора за ЕС, който беше в сила преди влизането в сила на Договора от Лисабон (по-нататък съществуващия Договор за ЕС), изменящ Договора за ЕО. Тези изменения са включени в последния договор и член 8 е отменен. Неговият номер е използван за въвеждане на друга разпоредба.

⁽⁶⁾ Параграф 4 заменя по същество член 191, първа алинея от Договора за ЕО.

(*) Тези две таблици са съставени от таблиците, посочени в член 5 от Договора от Лисабон, с изключение на средната колона, която включваше междинната номерация в Договора от Лисабон.

Предидшна номерация в Договора за Европейския съюз	Нова номерация в Договора за Европейския съюз
	Член 11
	Член 12
ДЯЛ III – РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА ВЪГЛИЩА И СТОМАНА	ДЯЛ III – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИНСТИТУЦИИТЕ
Член 9 (отменен) ⁽⁷⁾	Член 13
	Член 14 ⁽⁸⁾
	Член 15 ⁽⁹⁾
	Член 16 ⁽¹⁰⁾
	Член 17 ⁽¹¹⁾
	Член 18
	Член 19 ⁽¹²⁾
ДЯЛ IV – РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА АТОМНА ЕНЕРГИЯ	ДЯЛ IV – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЗАСИЛЕНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО
Член 10 (отменен) ⁽¹³⁾ Членове 27 А – 27 Д (заменени) Членове 40 – 40 Б (заменени) Членове 43 – 45 (заменени)	Член 20 ⁽¹⁴⁾

⁽⁷⁾ Член 9 от съществуващия Договор за ЕС, изменящ Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана. Последният договор изтече на 23 юли 2002 г. Член 9 е отменен и неговият номер е използван за въвеждане на друга разпоредба.

⁽⁸⁾ — Параграфи 1 и 2 заменят по същество член 189 от Договора за ЕО.
— параграфи 1 – 3 заменят по същество параграфи 1 – 3 на член 190 от Договора за ЕО.
— параграф 1 заменя по същество първата алинея на член 192 от Договора за ЕО.
— параграф 4 заменя по същество първата алинея на член 197 от Договора за ЕО.

⁽⁹⁾ Заменя по същество член 4.

⁽¹⁰⁾ — Параграф 1 заменя по същество член 202, първо и второ тире от Договора за ЕО.
— параграфи 2 и 9 заменят по същество член 203 от Договора за ЕО.
— параграфи 4 и 5 заменят по същество член 205, параграфи 2 и 4 от Договора за ЕО.

⁽¹¹⁾ — Параграф 1 заменя по същество член 211 от Договора за ЕО.
— параграфи 3 и 7 заменят по същество член 214 от Договора за ЕО.
— параграф 6 заменя по същество член 217, параграфи 1, 3 и 4 от Договора за ЕО.

⁽¹²⁾ — Заменя по същество член 220 от Договора за ЕО.
— параграф 2, първа алинея заменя по същество член 221, първа алинея от Договора за ЕО.

⁽¹³⁾ Член 10 от съществуващия Договор за ЕС, изменящ Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия. Тези изменения са включени в последния договор и член 10 е отменен. Неговият номер е използван за въвеждане на друга разпоредба.

⁽¹⁴⁾ Заменя също членове 11 и 11 А от Договора за ЕО.

Предидшна номерация в Договора за Европейския съюз	Нова номерация в Договора за Европейския съюз
ДЯЛ V – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБЩАТА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ	ДЯЛ V – ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЪНШНАТА ДЕЙНОСТ НА СЪЮЗА И СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБЩАТА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ
	Глава I – Общи разпоредби относно външната дейност на Съюза
	Член 21
	Член 22
	Глава 2 – Специфични разпоредби относно Общата външна политика и политика на сигурност
	Раздел I – Общи разпоредби
	Член 23
Член 11	Член 24
Член 12	Член 25
Член 13	Член 26
	Член 27
Член 14	Член 28
Член 15	Член 29
Член 22 (преместен)	Член 30
Член 23 (преместен)	Член 31
Член 16	Член 32
Член 17 (преместен)	Член 42
Член 18	Член 33
Член 19	Член 34
Член 20	Член 35
Член 21	Член 36
Член 22 (преместен)	Член 30
Член 23 (преместен)	Член 31
Член 24	Член 37

Предидшна номерация в Договора за Европейския съюз	Нова номерация в Договора за Европейския съюз
Член 25	Член 38
	Член 39
Член 47 (преместен)	Член 40
Член 26 (отменен)	
Член 27 (отменен)	
Член 27 А (заменен) ⁽¹⁵⁾	Член 20
Член 27 Б (заменен) ⁽¹⁵⁾	Член 20
Член 27 В (заменен) ⁽¹⁵⁾	Член 20
Член 27 Г (заменен) ⁽¹⁵⁾	Член 20
Член 27 Д (заменен) ⁽¹⁵⁾	Член 20
Член 28	Член 41
	Раздел 2 – Разпоредби, свързани с Общата политика за сигурност и отбрана
Член 17 (преместен)	Член 42
	Член 43
	Член 44
	Член 45
	Член 46
ДЯЛ VI – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПОЛИЦЕЙСКОТО И СЪДЕБНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ (отменен) ⁽¹⁶⁾	
Член 29 (заменен) ⁽¹⁷⁾	
Член 30 (заменен) ⁽¹⁸⁾	
Член 31 (заменен) ⁽¹⁹⁾	

⁽¹⁵⁾ Членове 27 А – 27 Д от съществуващия Договор за ЕС относно засиленото сътрудничество са заменени с членове 326–334 от ДФЕС.

⁽¹⁶⁾ Разпоредбите на дял VI от съществуващия Договор за ЕС относно полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси се заменят с разпоредбите на глави 1, 4 и 5 на дял IV (преномериран на дял V) на трета част от ДФЕС.

⁽¹⁷⁾ Заменен с член 67 от ДФЕС.

⁽¹⁸⁾ Заменен с членове 87 и 88 от ДФЕС.

⁽¹⁹⁾ Заменен с членове 82, 83 и 85 от ДФЕС.

Предидшна номерация в Договора за Европейския съюз	Нова номерация в Договора за Европейския съюз
Член 32 (заменен) ⁽²⁰⁾	
Член 33 (заменен) ⁽²¹⁾	
Член 34 (отменен)	
Член 35 (отменен)	
Член 36 (заменен) ⁽²²⁾	
Член 37 (отменен)	
Член 38 (отменен)	
Член 39 (отменен)	
Член 40 (заменен) ⁽²³⁾	Член 20
Член 40 А (заменен) ⁽²³⁾	Член 20
Член 40 Б (заменен) ⁽²³⁾	Член 20
Член 41 (отменен)	
Член 42 (отменен)	
ДЯЛ VII – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЗАСИЛЕНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО (заменен) ⁽²⁴⁾	ДЯЛ IV – РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЗАСИЛЕНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО
Член 43 (заменен) ⁽²⁴⁾	Член 20
Член 43 А (заменен) ⁽²⁴⁾	Член 20
Член 43 Б (заменен) ⁽²⁴⁾	Член 20
Член 44 (заменен) ⁽²⁴⁾	Член 20
Член 44 А (заменен) ⁽²⁴⁾	Член 20
Член 45 (заменен) ⁽²⁴⁾	Член 20
ДЯЛ VIII – ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	ДЯЛ VI – ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
Член 46 (отменен)	
	Член 47

⁽²⁰⁾ Заменен с член 89 от ДФЕС.

⁽²¹⁾ Заменен с член 72 от ДФЕС.

⁽²²⁾ Заменен с член 71 от ДФЕС.

⁽²³⁾ Членове 40–40 Б от съществуващия Договор за ЕС относно засиленото сътрудничество, също са заменени с членове 326–334 от ДФЕС.

⁽²⁴⁾ Членове 43–45 и дял VII от съществуващия Договор за ЕС относно засиленото сътрудничество са заменени също с членове 326–334 от ДФЕС.

Предишна номерация в Договора за Европейския съюз	Нова номерация в Договора за Европейския съюз
Член 47 (заменен)	Член 40
Член 48	Член 48
Член 49	Член 49
	Член 50
	Член 51
	Член 52
Член 50 (отменен)	
Член 51	Член 53
Член 52	Член 54
Член 53	Член 55